மாற்கு எழுதின சுவிசேஷம்

மறுபடி சொல்லப்பட்டு,
விளக்கப்பட்டு,
இன்றைக்காக.

GOOD NEWS

மாற்கு எழுதின சுவிசேஷம்

**மறுபடி சொல்லப்பட்டு, விளக்கப்பட்டு,
இன்றைக்காக.**

Hans-Jörg Ronsdorf

இரண்டாம் பதிப்பு, ஏப்ரல் 2020
© Kirche für Alle e.V. – எல்லா உரிமைகளும் பாதுகாக்கப்பட்டவை.
ஜெர்மன் பதிப்பின் ISBN: 978-3-9820715-1-0
Kirche für Alle e.V.
Hans-Jörg Ronsdorf
Albis 6 1/2
87477 Sulzberg
hj-ronsdorf@t-online.de
www.hans-joerg-ronsdorf.de
அட்டை வடிவமைப்பு: Tobias Stricker

kata Markon

இயேசு எவ்வளவு மகிமையானவர் என்று பாருங்கள்,

எல்லா அழகையும் மிஞ்சுகிறவர் அவரே!

முதலில் சில குறிப்புகள்

மாற்கு எழுதின சுவிசேஷம் மிகவும் வித்தியாசமானது. ரோமம் அடர்ந்த, ஞானஸ்நானம் கொடுக்கிற தீர்க்கதரிசியாகிய யோவானோடு அது தொடங்கி, இயேசுவின் கொடூரமான சிலுவை மரணத்தோடும் திகைக்க வைக்கும் உயிர்த்தெழுதலோடும் முடிகிறது. மாற்கு கலக்கமூட்டும், ஆம், உள்ளத்தை உலுக்கும் ஒரு கதையைச் சொல்லுகிறார். பிசாசுகள் நிறைந்த இடங்கள், வெடித்துக் கிளம்பும் மோதல்கள், சுகமாக்கப்பட்ட மனிதர்களின் வியப்பூட்டும் அற்புதங்கள், பசியுள்ளவர்களுக்காக உணவு மர்மமான விதத்தில் பெருகுதல், இயற்கைச் சக்திகளின்மேல் இயேசுவுக்கு இருக்கும் அதிகாரம் – இவை எல்லாம் அதில் உண்டு.

மாற்குவின் சுவிசேஷத்தில் இயேசுவைச் சந்திப்பது கொஞ்சம் ஒரு சாகச நாவலைப் போன்றது – பரபரப்பான நிகழ்வுகள் நிறைந்தது, ஆழமானது, கறுப்பு வெள்ளைச் சித்திரங்கள் நிறைந்தது; அவை வாசிப்பவரை மூச்சுத் திணறவும் கேள்விகளால் நிறையவும் விட்டுச்செல்கின்றன. **இந்த மனிதர் உண்மையில் யார்?** அதற்கு மாற்கு சரியான பதில்களைத் தருகிறார்.

நீங்கள் உங்கள் கைகளில் வைத்திருக்கும் இந்தப் புத்தகம், மாற்கு எழுதின சுவிசேஷத்தை விளக்கிச் சொல்லும் ஒரு மறுமொழியாக்கம். இந்த விரித்துரைக்கப்பட்ட உரையோடு வேறொரு மொழிபெயர்ப்பையும் கையில் எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். மிகச் சிறந்தது ஓரளவு நேரடியான ஒரு மொழிபெயர்ப்பு; உதாரணமாக Elberfelder, லூத்தர் (Luther) அல்லது Einheitsübersetzung போன்ற ஜெர்மன் வேதாகம மொழிபெயர்ப்புகள்.

நான்கு சுவிசேஷங்களில் மாற்கு எழுதினது ஒன்று. அவை இயேசுவின் முழுமையான வாழ்க்கை வரலாறுகள். மாற்கு எழுதினதே மிகச் சுருக்கமானது. ஆனால் அநேகமாக மிகப் பழமையானதும் அதுவே. அது விறுவிறுப்பான, உயிரோட்டமுள்ள ஒரு வரலாறு. யோர்தானில் இயேசுவின் ஞானஸ்நானம் முதல் எருசலேமில் சிலுவையில் முடிவு வரை, இடைவிடாமல், ஏறக்குறைய மூச்சுவிடாமல் அது முன்னேறுகிறது. ஏறக்குறைய 3 வருடக் காலம்.

இந்தச் சுவிசேஷத்தை ஒரு பிள்ளையும் புரிந்துகொள்ள முடியும். அது தெளிந்த தண்ணீருள்ள ஒரு கிணற்றைப் போன்றது. ஆனாலும் ஆழமான கிணறு. பார்வைக்குத் தெரிவதைவிட ஆழமானது. முதல் பார்வையில் கண்ணில் படாத மறைவான பொக்கிஷங்கள் அங்கே ஆயத்தமாயிருக்கின்றன. இப்படிப்பட்ட ஆவிக்குரிய செல்வங்களை அடைய உதவுவதே இந்த மறுமொழியாக்கத்தின் நோக்கம்.

மாற்குவின் வரலாற்றுக்குள் அதிகாரம் 1-இலிருந்து நேரடியாக நுழைய விரும்பினால், பின்வரும் முன்னுரையை நீங்கள் தாராளமாகத் தாண்டிச் செல்லலாம், அல்லது பிறகு வாசிக்கலாம்.

சுவிசேஷத்தின் ஆசிரியர்

மாற்கு எழுதினது மத்தேயு சுவிசேஷத்தின் ஒரு சுருக்கம் மாத்திரமே என்று நீண்ட காலமாக மக்கள் நினைத்தார்கள். மற்ற சுவிசேஷங்களைப் போல அது கவனிக்கப்படவில்லை. பிறகுதான் நிலைமை நேர்மாறானது என்று கண்டுபிடித்தார்கள்: மற்ற சுவிசேஷகர்கள் மாற்குவை ஏற்கெனவே அறிந்திருந்து, அவருடைய வரலாற்றைத் தங்கள் எழுத்தில் பயன்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இந்தச் சுவிசேஷத்தின் **ஆசிரியர்** உரையில் தம்மை வெளிப்படுத்தவில்லை. இயேசுவின் இரண்டு சீஷர்கள், கண்கண்ட சாட்சிகள், மத்தேயு சுவிசேஷத்தையும் யோவான் சுவிசேஷத்தையும் எழுதினார்கள். பன்னிரண்டு அப்போஸ்தலரின் பேச்சாளராகிய பேதுருவின் ஒரு வரலாறு இருந்தால் எப்படி? ஒருவேளை அவருக்கு எழுதுவது பிடிக்கவில்லை. அவர் ஒரு மீனவர். அவர் இயேசுவின் வாழ்க்கையை, ராஜ்யத்தின் சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கித்து, போதித்தார். அப்பொழுது, பிற்காலத்தில் அவருடைய உடன்ஊழியரும் நம்பிக்கைக்குரியவருமான யோவான் மாற்கு நன்றாகக் கவனித்துக் கேட்டார். எழுதியும் வைத்தார். பேதுருவுக்கும் பவுலுக்கும் உடன்ஊழியராயிருந்த இவரே இந்தச் சுவிசேஷத்தின் ஆசிரியர் என்று பொதுவாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறது. ஆகவே இது **மாற்கு எழுதின சுவிசேஷம்** என்று அழைக்கப்படுகிறது – பெரும்பகுதி பேதுருவின் பார்வையிலிருந்து எழுதப்பட்டது. கண்கண்ட சாட்சியான ஒருவரின், மிக அருகில் இருந்த ஒருவரின் பார்வை. பெரும்பாலான அப்போஸ்தலரைவிடவும் அருகில்; யோவானும் யாக்கோபும் மாத்திரமே விதிவிலக்கு, அவர்கள் பேதுருவோடு சேர்ந்து இயேசுவைச் சுற்றியிருந்த மிக உள்வட்டமாக இருந்தார்கள். இவ்வாறு மாற்குவுக்குப்

பேதுருவோடிருந்த தொடர்பின் மூலம் இயேசுவின் இந்த வாழ்க்கை வரலாறு தன் அதிகாரத்தைப் பெறுகிறது.

பேதுரு நினைவுகூர்ந்தவைகளும் அவர் பிரசங்கித்தவைகளும் சேர்ந்தே இந்தச் சுவிசேஷம் உருவாகியிருக்கிறது. இது ஏறக்குறைய பிரசங்கத்துக்கான பொருள்; **தேவனுடைய கதையைச்** சொல்லும்படி அது நோக்கம் கொண்டது: **இயேசுவின் ஊழியம், அவருடைய மரணம், அவருடைய உயிர்த்தெழுதல்**. ஆகவே மாற்கு தம்முடைய வரலாற்றைச் சுவிசேஷம் என்று அழைக்கிறார், ஏனென்றால் அது பிரசங்கிக்கப்பட்ட, **அறிவிக்கப்பட்ட சுவிசேஷத்தைக்** கொண்டிருக்கிறது. தம்முடைய சுவிசேஷத்தின் மூலம் இரட்சிப்பைப் பற்றிய தேவனுடைய நற்செய்தியை மற்றவர்களுக்குக் கொண்டுசெல்லும் ஒரு அறிவிப்பாளராக அவர் எழுதுகிறார்.

நிகழ்வுகளின் துல்லியமான வரலாற்று வரிசைக்கு மாற்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கவில்லை. இது வெறும் வரலாற்றுப் பதிவு மாத்திரம் அல்லவே. இல்லை, அவருடைய சுவிசேஷம் ஒரு செய்தி! அவர் அதைத் தம்முடைய நோக்கத்துக்கு ஏற்றபடி தொகுத்திருக்கிறார்.

ஒரு **சுவிசேஷகருக்கு** நிகழ்வுகளின் துல்லியமான வரிசை மிக முக்கியமானதல்ல. செய்தியை அவர் இறையியல் ரீதியாக விரிவாக விளக்குவதும் இல்லை. அதைப் பிற்காலத்தில் மற்றவர்கள் செய்ய வேண்டியிருந்தது. இயேசுவின் பிறப்பைப் பற்றிய விவரிப்பை அவர் விட்டுவிட்டு, உடனே அவருடைய பொது ஊழியத்துக்கு வருகிறார். ராஜ்யத்தின் சுவிசேஷத்தைத் தெளிவாகவும், நம்பவைக்கும்படியும், சவால் விடும்படியும் எடுத்துரைக்கத் தொடங்க அவரால் காத்திருக்கவே முடியாதது போல.

மாற்கு எப்பொழுது எழுதினார் என்பதைத் துல்லியமாக நிர்ணயிக்க முடியாது. பேதுருவின் இரத்தசாட்சி மரணத்துக்கு முன்பு என்று சிலரும், பின்பு என்று வேறு சிலரும்

கருதுகிறார்கள். கிறிஸ்துவுக்குப் பின் 60-க்கும் 70-க்கும் இடைப்பட்ட காலம் என்று எண்ணப்படுகிறது. எருசலேமின் அழிவுக்கு முன்பா பின்பா என்பதும் அறிஞர்களால் விவாதிக்கப்படுகிறது. ஆனாலும் ரோம் நகரம் தீப்பற்றி எரிந்ததற்கும் அதைத் தொடர்ந்து வந்த கிறிஸ்தவர்களின் உபத்திரவத்துக்கும் பின்பு, நீரோ (Nero) பேரரசனின் காலத்தில் இதை வைப்பதற்கு எந்தத் தடையும் இல்லை.

அவர் அநேகமாக **ரோம்** நகரத்திலிருந்த கிறிஸ்தவர்களுக்காக எழுதுகிறார். ரோமுக்கு – மக்கள் சொன்னபடி – நீரோ பேரரசனே தீ வைத்திருந்தான். சந்தேகத்தை அவன் கிறிஸ்தவர்கள்மேல் திருப்பினான். அவர்களைப் பலிகடாக்களாக்கித் தவறாகப் பயன்படுத்தினான். இப்படித்தான் “நித்திய நகரத்தில்” கிறிஸ்தவர்களுக்கு எதிரான மிகக் கொடூரமான உபத்திரவம் உண்டானது. உயிருள்ள தீப்பந்தங்களாக்கப்பட்டும், கொடிய மிருகங்களுக்கு இரையாக எறியப்பட்டும், அந்த உபத்திரவம் அவர்களை மிகக் கடுமையாகத் தாக்கியது. மாற்கு தம்முடைய சுவிசேஷத்தின் பெரும்பகுதியை இயேசுவின் பாடுகளின் வரலாற்றுக்கு அர்ப்பணிக்கிறார். இயேசு அனுபவித்த சோதனைகளையும் எதிர்ப்பையும் பற்றி அவர் எழுதுகிறார். இயேசுவின் வாழ்க்கையையும் பாடுகளையும் பற்றிய ஒரு வரலாற்றுப் பதிவை மாத்திரம் அல்ல, உபத்திரவத்திலும் பாடுகளிலும் இருந்த கிறிஸ்தவர்களை உற்சாகப்படுத்துவதையே அவர் விசேஷமாக நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தார் என்று எளிதில் கற்பனை செய்ய முடியும்.

மாற்குவுக்கு இயேசு யார்?

தம்முடைய சுவிசேஷத்தில் மாற்கு இயேசு கிறிஸ்துவை யாராக விவரிக்கிறார்? அவர் இயேசுவை **தேவனுடைய குமாரன்** என்று அழைக்கிறார். பிதாவின் நேச குமாரன். தேவனுடைய குமாரனாக அவர் தேவனே என்பது ஆரம்பத்திலேயே தெளிவாகிறது. குமாரனாக அவர் மேசியா, கிறிஸ்து, தேவனால் அபிஷேகம்பண்ணப்பட்டவர். அவர் **மனுஷகுமாரன்** என்ற பட்டத்தைத் தாங்குகிறார். இது தானியேல் 7:13-இன் எதிரொலி; அங்கே அவர் “நீண்ட ஆயுசுள்ளவரோடு” நெருங்கிய உறவில் இருக்கிறார் – இது நித்தியமானவருக்குரிய ஒரு பெயர். ஆகவே அவர் வெறுமனே ஒரு மனிதர் அல்ல, நாசரேத்தூர் கட்டடத் தொழிலாளியின் மகன் மாத்திரம் அல்ல, இந்த உன்னதமான, ஒப்பற்ற **கனப் பட்டத்தைத்** தாங்குகிறவர். அவர் **தாவீதின் குமாரன்**; தேவனுடைய நித்திய ராஜ்யத்தின் சிங்காசனத்தின்மேல் அவருக்கு உரிமை உண்டு.

கடைசியாக, ஆனால் குறைவானதாக அல்ல, அவர் **ஊழியக்காரர்**, மாற்கு அவரை நேரடியாக அப்படி அழைக்காவிட்டாலும். ஆனால் **அவர் ஊழியம் செய்யவே வந்தார்**; அநேகருக்காக, தம்மை நம்புகிற எல்லாருக்காகவும், தம்முடைய ஜீவனை மீட்கும்பொருளாகக் கொடுக்க வந்தார்.

இயேசுவின் பணி

மாற்கு எழுதினபோது, எல்லாம் எப்பொழுதோ வரலாறாகிவிட்டிருந்தது. கடந்த காலம். பின்னோக்கிப் பார்க்கும்போது அவருக்குப் பளிங்குபோலத் தெளிவாக இருந்தது, நிகழ்வுகள் நடந்தபோது அங்கிருந்த சீஷர்களுக்கும், மக்களுக்கும், அவருடைய பகைவர்களுக்கும் அப்படி இருக்கவில்லை. இயேசுவின் பணி அவர்களுக்குப் பெரும்பாலும் மறைவாயிருந்தது. சிலுவை வரை. அப்பொழுது ஒரு யூதன் அல்ல, ஒரு ரோம நூற்றுக்கு அதிபதியே ஆழ்ந்த மனக்கலக்கத்தோடு அவர் யார் என்று சொன்னான்: **மெய்யாகவே இவர் தேவனுடைய குமாரன்!** இயேசு யார் என்பதைப் பற்றி மனிதர்களின் பார்வையிலிருந்த பரபரப்பை மாற்கு கடைசி வரை நீட்டித்து வைத்தது போல.

தேவனுடைய ஆட்சியை அறிவிப்பதும், அதைப் பற்றிய நற்செய்தியைப் பிரசங்கிப்பதுமே இயேசுவின் பணி. இந்தச் செய்திக்கு ஒருவர் எப்படிப் பதிலளிக்க வேண்டும்? விசுவாசத்தோடும் மனமாற்றத்தோடும், அதாவது மனந்திரும்புதலோடும்.

அவர் மூலமாய் **இந்தத் தேவ ஆட்சியின் அடையாளங்கள்** நடக்கின்றன: அவர் அதிகாரத்தோடு போதித்தார், பிசாசுகளைத் துரத்தினார், வியாதியஸ்தரைச் சுகமாக்கினார், மன்னிப்பைக் கொண்டுவந்தார், குஷ்டரோகிகளைச் சுத்தமாக்கினார், மரித்தோரை எழுப்பினார். இவை எல்லாம் ராஜ்யத்தின் சுவிசேஷத்தைச் சேர்ந்தவை. சாத்தானும் அவனுடைய ராஜ்யமும் தாக்கப்படுகின்றன. தோற்கடிக்கவும்படுகின்றன. ஆயுத பலம் இல்லாத ஒரு ஆவிக்குரிய போராட்டம். ஆனால் அதற்காக எந்த விதத்திலும் பரபரப்புக் குறைந்ததல்ல. ஆனாலும் தேவனுடைய ராஜ்யம் மெதுவாகவே வளருகிறது. எதிர்பார்த்தபடி அது ஒரே அடியில்

வந்துவிடுவதில்லை. யூதர்கள் ஒரு தீவிரமான மாற்றத்தை, அதாவது ரோமர்களிடமிருந்து விடுதலையை, எதிர்பார்த்தார்கள். ஆனால் மனிதர்களின் இருதயங்களே முதலில் மாற வேண்டும் என்பதைத் தெளிவுபடுத்துவதிலிருந்து இயேசு தொடங்குகிறார்.

மாற்குவுக்கு, தேவனுடைய ஆட்சி இயேசுவின் மூலமாகவும் அவரைப் பின்பற்றுகிறவர்களிலும் ஏற்கெனவே தொடங்கிவிட்டது. ஆனால் இந்த ஆட்சி – இன்றைய பார்வையிலும் – மனுஷகுமாரன் பரலோகத்திலிருந்து திரும்பி வரும்போதுதான் எதிர்காலத்தில் முழுமையாக வந்து பூமியை நிரப்பும்.

உண்மையான தேவ ஆட்சி சிலுவையின் வழியாக மாத்திரமே வருகிறது. பாடுகளின் வழியாக மகிமைக்குச் செல்லும் பாதை அது. சிலுவை தேவனுடைய வெற்றி. தோல்வி அல்ல. தேவனுடைய அளவுகோல்கள், அன்றைய காலத்திலும் இன்றும், உலகத்தின் அளவுகோல்களிலிருந்து வேறுபட்டவை. அவருடைய ராஜ்யத்தின், அவருடைய ஆட்சியின் கொள்கைகளும், சட்டங்களும், அடையாளக் குறிகளும் அன்பு, ஊழியம், பிறனுக்காகத் தன்னை ஒப்புக்கொடுத்தல், தாழ்மை, சமாதானம் ஆகியவையே. வன்முறையும் அடக்குமுறையும் அல்ல. நித்திய ராஜ்யத்தின் எதிர்கால ஜீவனை இப்பொழுதே பெற்று வாழ்வது – இதுவே மாற்கு தரும் நற்செய்தி.

பழைய ஏற்பாட்டின் எதிரொலிகள்

மாற்குவுக்கு – ஆகவே பேதுருவுக்கும் – எபிரெய வேதாகமமாகிய பழைய ஏற்பாடு பெரிய பங்கு வகிக்கிறது. ஆனால் மத்தேயுவையும் லூக்காவையும் போல அவர் அதிலிருந்து மேற்கோள் காட்டுவதில்லை. குறிப்புகள் உண்டு, **பழைய ஏற்பாட்டின் அநேக எதிரொலிகளும் உண்டு.** அவை எப்பொழுதும் மேற்பரப்பில் தெரிவதில்லை என்றாலும். மறைமுகக் குறிப்புகளும் சிறிய சுட்டிக்காட்டுதல்களும் ஏராளமாய் உண்டு.

பின்வரும் கேள்விகளின் அடிப்படையில் மாற்குவின் வரலாறு முழுவதும் ஓடும் சிவப்புக் கோடுகளைக் காண முடியும்: **மாற்கு இஸ்ரவேலின் வரலாற்றை எப்படி மறுபடி எழுதுகிறார்?** அதாவது, மேசியாவாகிய இயேசுவின் மூலம் இஸ்ரவேலுக்கு ஒரு புதிய வாய்ப்பு, ஒரு புதிய தொடக்கம், ஆம், ஒரு புதிய யாத்திரை (எக்ஸோடஸ்) உண்டாக வேண்டும். தேவன் தம்முடைய ஜனங்களை எங்கே இருக்க விரும்புகிறாரோ அங்கே ஆவிக்குரிய விதத்தில் வந்து சேரும்படி: அவருடைய ராஜ்யத்தில். **உண்மையான இஸ்ரவேலாகிய இயேசுவின் வாழ்க்கையில் இஸ்ரவேலின் பழைய வரலாறு எப்படி மறுபடி காணப்படுகிறது?** சிக்கலாகத் தோன்றுகிறது, ஆனால் இயேசு இஸ்ரவேலோடு தம்மை எவ்வளவாய் ஒன்றுபடுத்துகிறார் என்றால், இந்த ஜனத்தின் பாதையில் அவர் மறுபடி நடந்து, அதன் மூலம் இஸ்ரவேலை அதன் உண்மையான அழைப்புக்கு விடுவிக்க விரும்புகிறார். **உலகத்தில் சபையின் பங்கை விவரிக்க மாற்கு பழைய ஏற்பாட்டு வேதவாக்கியங்களை எப்படிப் பயன்படுத்துகிறார்?** இயேசுவின் மூலம் உண்டான சபையின் ஒரு பகுதியாக மாற்குவும் இருக்கிறார். சபையும் பழைய வேதவாக்கியங்களிலிருந்து கற்றுக்கொள்ளுகிறது.

ஆரம்பத்தில் சபைக்கு ஒரே ஒரு வேதாகமம்தான் இருந்தது, அது பழைய ஏற்பாடு.

என்னுடைய இந்த மறுமொழியாக்கத்தில், மாற்குவைப் பூர்த்திசெய்வதற்காக மற்ற சுவிசேஷங்களிலிருந்து மேற்கோள் காட்டுவதை நான் தவிர்க்கிறேன். அவருடைய செய்தியையே நாம் புரிந்துகொள்ள விரும்புகிறோம். **சுவிசேஷ இசைவுகள்** உண்டு; நிகழ்வுகளைப் பற்றி முடிந்தவரை முழுமையான சித்திரத்தைத் தருவதற்காக அவைகளில் எல்லாச் சுவிசேஷங்களின் பகுதிகளும் அருகருகே வைக்கப்படுகின்றன. அது வேறுவிதமான ஒரு வாசிப்பு, மிகவும் சுவாரசியமானதும்கூட, ஆனால் இங்கே அது நோக்கம் அல்ல.

யோவான் மாற்குவின் முக்கிய அக்கறைகள்

இந்த முன்னுரையை நிறைவுசெய்யும்படி, மாற்குவின் இருதயத்துக்கு நெருக்கமான **முக்கிய அக்கறைகளின் ஒரு சிறிய கண்ணோட்டம்**:

இயேசுவின் உண்மையான அடையாளம். இயேசுவின் பூமிக்குரிய வாழ்நாள் முழுவதும் அது ஏறக்குறைய எல்லா மனிதர்களுக்கும் மறைவாகவே இருக்கிறது. அவர் பரமேறின பின்பு, ராஜ்யத்தின் சுவிசேஷமும், பரலோகத்துக்கு ஏறி சிங்காசனத்தில் அமர்த்தப்பட்ட கிறிஸ்துவும் அப்போஸ்தலராலும் சீஷர்களாலும் பிரசங்கிக்கப்படும்போதுதான் இது மாறுகிறது. நிறைவேறிய இந்தப் பார்வையிலிருந்து, ஏறக்குறைய பிரகாசிப்பிக்கப்பட்ட மனக்கண்களோடு, இயேசுவின் வாழ்க்கையை நாம் பார்க்க முடியும். அந்த இரகசியம் நமக்குத் தெரியும்!

இயேசுவின் பாடுகள், அவருடைய பாடுகளின் வரலாறு; இயேசு உண்மையில் யார் என்பதை அது காட்டுகிறது. அதோடு நேரடியாக இணைந்து, உண்மையான **சீஷத்துவத்தின்** அடையாளங்களாக உபத்திரவம், பாடுகள், இரத்தசாட்சி மரணம்.

தேவனுடைய ராஜ்யத்தின் தன்மையும் அதன் வருகையும், மனுஷகுமாரனின் திரும்பி வருதலைப் பற்றிய கேள்வியும்.

இஸ்ரவேலின் வடபகுதியாகிய **கலிலேயாவின்** மேல் ஒரு விசேஷ அக்கறை; அதோடு, இயேசு தாம் அனுப்பப்பட்டிருப்பதாக அறிந்திருந்த, அருகிலுள்ள புறஜாதிகளின் பகுதிகள்மேலும் அக்கறை.

சுவிசேஷம், அதன் உண்மையான அர்த்தம் என்ன என்பதும்.

பல்வேறு **மனிதக் குழுக்களைப்** பற்றிய அவருடைய விவரிப்பு: யூதத் தலைவர்கள், இயேசுவின் உண்மையான

குடும்பம், விசேஷமாக அவருடைய சீஷர்களாகிய பன்னிருவர்.

மாற்குவின் செய்தியைக் கேட்கிற அல்லது இந்தச் சுவிசேஷத்தை வாசிக்கிற ஒவ்வொருவரும் தனிப்பட்ட முறையில் இயேசுவுக்கு முன்பாக நிற்கிறார்கள்! **அவர் ஒவ்வொருவரிடமும் கேட்கிறார்: உனக்கு நான் யார்? நீ என்னை நம்புகிறாயா? நீ என்னைப் பின்பற்றுகிறாயா?**

இப்பொழுது, இன்றே, இரட்சிப்பின் நாள்; நாளைக்கு அல்ல, எப்பொழுதோ அல்ல. நாம் அவருக்கு உண்மையாயிருந்து, அவருடைய வார்த்தைகளைக் கைக்கொண்டு, அவைகளின்படி செய்யும்படிக்கே மாற்கு இயேசுவை இப்படி அறிமுகப்படுத்துகிறார். ஆம், நாம் அவருடைய சீஷர்களாகும்படிக்கே.

உண்மையான பேரரசர் யார்?

நாம் உரைக்குள் செல்லும் முன், இன்னும் ஒரு சிறிய கூடுதல் குறிப்பு; இதுவரை இயேசுவைப் பற்றிக் குறிப்பிட்ட எல்லாவற்றையும் அது எடுத்துக்கொண்டு, ஆசிரியராகிய மாற்குவின் காலத்திலிருந்த அரசியல் கொந்தளிப்பின் பின்னணியில் வைக்கிறது. இயேசு தேவனுடைய குமாரன், பிதாவாகிய தேவனால் நேசிக்கப்பட்டவர். எந்தப் பேரரசனும் இந்த உரிமையை உண்மையாகக் கோர முடியாது. ஆனாலும் அவர்கள் அதைக் கோரினார்கள். முதல் ரோமப் பேரரசனாகிய அகுஸ்து (Augustus) “Divi Filius”, அதாவது தெய்வீகமானவரின் மகன், என்று அழைக்கப்பட்டான். ரோமப் பேரரசின் குடிமக்களுக்குப் பேரரசன் சமாதானத்தை, “Pax Romana”-வைக் கொண்டுவந்த ஒரு மேசியாவைப் போன்றவனாக இருந்தான். ஆனால் அபிஷேகம்பண்ணப்பட்டவர், கிறிஸ்து, இயேசு ஒருவரே. வாக்களிக்கப்பட்ட சமாதானப் பிரபு.
வெஸ்பாசியனுக்கு (Vespasian) இரண்டு அற்புதங்கள் சொல்லப்பட்டன: ஒரு குருடனைச் சுகமாக்கியதும், சூம்பின ஒரு கையைச் சுகமாக்கியதும். அதிலிருந்து பரலோகம் அவனை அங்கீகரிக்கிறது என்று முடிவுசெய்தார்கள். ஆனால் எண்ணற்ற அற்புதங்களைச் செய்கிறவரும், யாருக்கு மேலாக வானம் திறக்கிறதோ அவரும் இயேசுவே. இந்தச் சுவிசேஷத்தைப் பெற்றிருக்கக்கூடிய ரோமிலிருந்த கிறிஸ்தவர்கள், ரோமப் பேரரசினாலும் மிருகத்தனமான பேரரசன் நீரோவினாலும் தாங்கள் அனுபவித்த பாடுகளின் நிலையில், தங்கள் கர்த்தரும் இரட்சகருமாகிய கிறிஸ்து அதைவிடப் பெரியவர் என்றும், தங்கள் பாடுகளில் அவர் அவர்களுக்கு முன்னே சென்றிருக்கிறார் என்றும் அறிய வேண்டியிருந்தது. அவர் அழிந்துபோகவில்லை, உயிர்த்தெழுதலில் இறுதி வெற்றிக்கு மேலே ஏறிச் சென்றார்.

உபத்திரவமும், பாடுகளின் அழுத்தமும், பயமும்
கிறிஸ்தவர்களைத் தங்கள் எல்லைக்குக்
கொண்டுவருகின்றன. அது தோல்விக்கும்,
காட்டிக்கொடுத்தலுக்கும், மறுதலித்தலுக்கும்கூட
வழிநடத்துகிறது. ஆனால் கிறிஸ்துவில் மன்னிப்பும்
மறுசீரமைப்பும் உண்டு, மரணத்தை வெல்லும் ஜீவன் உண்டு,
தேவனை எதிர்த்து நிற்கும் வல்லமைகள்மேல் தேவன் பெறும்
வெற்றியின் செய்தியும் உண்டு. இந்தக் கருப்பொருள்கள்
அனைத்தையும் மாற்கு நோக்கமில்லாமல் தொடுவதில்லை.
இது ரோமிலிருந்த கிறிஸ்தவர்களுக்கு மாத்திரம் நோக்கப்பட்ட
செய்தி அல்ல, இன்று வரை, முன்னெப்போதையும்விட
அதிகமாக, உயிரோடிருக்கும் ஒரு செய்தி.

அதிகாரம் 1

இப்படித் தொடங்குகிறது **தேவனுடைய வெற்றியைப் பற்றிய நற்செய்தி**: இயேசு கிறிஸ்துவைப் பற்றிய சுவிசேஷம். தேவனால் அபிஷேகம்பண்ணப்பட்டவரை, மேசியாவைப் பற்றியது! தேவனுடைய குமாரனைப் பற்றிய சுவிசேஷம். கர்த்தராகிய யாவேக்கு முன்னே செல்ல வேண்டிய முன்னோடியை, மல்கியா, ஏசாயா ஆகிய தீர்க்கதரிசிகள் நீண்ட காலத்துக்கு முன்பே முன்னறிவித்தார்கள். அவருடைய வருகையை அறிவித்து ஆயத்தப்படுத்துகிறவனை: இதோ, நான் என் தூதனை உனக்கு முன்பாக அனுப்புகிறேன், அவன் உன் வழியை ஆயத்தம்பண்ணுவான். கர்த்தருடைய, யாவேயின், வழியை ஆயத்தப்படுத்துங்கள், அவர் தகுதியாய் வரவேற்கப்படும்படி அவருடைய பாதையைச் செவ்வைபண்ணுங்கள்! மல்கியா 3-உம் ஏசாயா 40-உம் முன்னறிவிப்பதுபோல, எல்லாவற்றையும் சீர்ப்படுத்தும்படி தேவன் நியாயத்தீர்ப்போடும் கிருபையோடும் வருகிறார். மோசேயின் இரண்டாம் புத்தகமாகிய யாத்திராகமம் 23:20-இன் வார்த்தைகளும் இந்த மேற்கோளில் ஒலிக்கின்றன: இதோ, வாக்குத்தத்தம்பண்ணப்பட்ட இடத்துக்கு உன்னைக் கொண்டுவரும்படி, நான் ஒரு தூதனை உனக்கு முன்பாக அனுப்புகிறேன். இது வாக்குத்தத்தத்தின் தேசத்துக்குள் ஒரு புதிய பிரவேசத்தைப் பற்றிய கிருபையின் சத்தம். தேவன்தாமே நடத்தும் ஒரு புதிய யாத்திரையும், தேசத்தைப் புதிதாகச் சுதந்தரித்தலும். அன்றுபோலவே, இப்பொழுது தேவன் இயேசுவின் நபரிலும் வல்லமையிலும் வருகிறார்.

இஸ்ரவேலை இரட்சிக்கத் தேவன் அணிவகுத்து வருகிறார்.

தீர்க்கதரிசிகள் மௌனமாயிருந்த, ஆம், தேவன் இனி பேசாதிருந்த 400 வருடங்களுக்குப் பின்பு, இப்பொழுது யோவான் தீர்க்கதரிசியின் மூலம் தேவனுடைய எழுப்புதல்

அழைப்பு வந்தது. நம்பிக்கையிழந்திருந்த ஒரு ஜனத்துக்கு. ஒடுக்கப்பட்டு, தீர்க்கதரிசனங்கள் நிறைவேறுமா, எப்பொழுது நிறைவேறும் என்று நிச்சயமில்லாமல் இருந்த ஜனத்துக்கு. ஆனால் எல்லாம் எதிர்பார்த்ததைவிட வேறுவிதமாக நடந்தது. **மேசியா ஒரு சிங்காசனத்தைத் தேடவில்லை, முதலில் சுத்தமான இருதயங்களையும் தீவிரமான வாழ்க்கை மாற்றத்தையுமே தேடினார். மனிதர்களின் இருதயங்களில் அவர் ஆட்சி செய்ய விரும்பினார்.**

முன்னோடி: யோவான் ஸ்நானகன்

முன்னோடியாகிய யோவான் ஸ்நானகன் எருசலேமில் அல்ல, யூதேயாவின் வனாந்தரத்தில் தோன்றினான். யூதர்கள் ஞானஸ்நானம் பெற்று, தங்கள் வாழ்க்கையைத் தீவிரமாக மாற்றி, தேவனுக்குத் தங்களைக் கீழ்ப்படுத்த வேண்டும் என்று அவன் பிரசங்கித்தான். அவர்கள் தங்கள் பாவங்களுக்கு மன்னிப்பைப் பெறும்படி. யூதேயாவிலிருந்தும் தலைநகரமாகிய எருசலேமிலிருந்தும் மக்கள் அவனிடத்துக்குப் புறப்பட்டுப் போனார்கள். வழக்கமாக யூத மார்க்கத்துக்கு மாறின புறஜாதிகளாகிய புதுமதஸ்தர் மாத்திரமே ஞானஸ்நானம் பெற்றாலும், இவர்கள் யோர்தான் நதியில் யோவானால் மூழ்கடிக்கப்படவும், அடையாளமாகத் தங்கள் பாவங்களைக் கழுவிக்கொள்ளவும் தங்களை ஒப்புக்கொடுத்தார்கள். அப்பொழுது அவர்கள் தங்கள் பாவங்களை அறிக்கையிட்டு, வெளிப்படையாகச் சொல்லி, அவைகளுக்காக மனஸ்தாபப்பட்டார்கள். அன்று இஸ்ரவேல் சிவந்த சமுத்திரத்தின் வழியாக எகிப்திலிருந்து தப்பி ஓடினதுபோல, ஞானஸ்நானத்தின் மூலம் அவர்கள் பாவத்தின் உலகத்தை விட்டு வெளியேறினார்கள். அன்று யோர்தான் நதியின் வழியாக இஸ்ரவேல் கானான் தேசத்துக்குள் பிரவேசித்திருந்தது; இப்பொழுதும் அது இஸ்ரவேலுக்கு ஒரு புதிய தொடக்கத்தைக் குறித்தது. குறைந்தபட்சம் அதின் ஒரு பகுதிக்கு. யோவான் எந்த வசதியும் இல்லாமல் வாழ்ந்தான்.

வனாந்தரத்தில் தனிமையாக. ஒட்டகமயிரினால் ஆன ஒரு எளிய மேலங்கியை அவன் அணிந்திருந்தான், அதைத் தோல்வார் ஒன்று இறுக்கிப் பிடித்திருந்தது.
வெட்டுக்கிளிகளையும் காட்டுத்தேனையும் உண்டு அவன் வாழ்ந்தான். எலியா தீர்க்கதரிசியைப் போல. கிறிஸ்துவின், மேசியாவின் முன்னோடியாக, எல்லாரும் அறிய வேண்டியதை அவன் உரத்த சத்தமாய் அறிவித்தான்: என் ஊழியம் முடிந்தபின், எனக்குப் பின்னே என்னிலும் வல்லவர் வருகிறார். அவர் எவ்வளவு பெரியவரும்
மகிமையுள்ளவருமாயிருக்கிறார் என்றால், குனிந்து அவருடைய பாதரட்சைகளின் வாரை அவிழ்க்கவும் நான் பாத்திரன் அல்ல. நான் உங்களைத் தண்ணீரில் மூழ்கடித்தேன். அவரோ உங்களுக்குப் பரிசுத்த ஆவியினால் ஞானஸ்நானம் கொடுப்பார். தீர்க்கதரிசிகள் முன்னறிவித்தபடியே.
ஏனென்றால் உங்களுக்குச் சுத்திகரிப்பும் மன்னிப்பும் மாத்திரம் அல்ல, தேவனுக்கு ஊழியம் செய்ய வல்லமையும் தேவை.

யோவான் இயேசுவுக்கு ஞானஸ்நானம் கொடுக்கிறான்

அப்பொழுது அது நடந்தது. யோவான் அவரை முன்னறிவித்திருந்தபோதிலும், திடீரென்றும் எதிர்பாராமலும். தேவனுடைய குமாரனாகிய இயேசு, யோவானின் வயதுடைய ஒரு மனிதர், கலிலேயாவிலுள்ள நாசரேத்திலிருந்து வந்த அவனுடைய உறவினர், திடீரென்று யோவானுக்கு அருகில் நின்றார். யோர்தானுக்கு அவனிடம் புறப்பட்டு வந்தவர்களின் மத்தியில். அவர் மேசியாவாயிருந்தும், மற்றவர்களைப் போலப் பாவியாயிராதிருந்தும், யோவானால் ஞானஸ்நானம் பெற்றார். இவ்வாறு, புதிதாகத் தொடங்க விரும்பினவர்களின் பக்கத்தில் மேசியா வந்து நின்று, அவர்களுக்கு முன்னே
செல்லுகிறவரானார். ஒருகாலத்தில் இஸ்ரவேலைக் கானான் தேசத்துக்குள் நடத்தின யோசுவாவைப் போல. யோவானும் இயேசுவும் யோர்தான் நதியிலிருந்து கரையேறினபோது, வானம் அதிசயமான விதத்தில் கிழிந்து திறந்தது; ஒரு புறா

மேலிருந்து ஒரு மனிதன்மேல் இறங்கி வருவதுபோல, பரிசுத்த ஆவியானவர் காணக்கூடிய விதத்தில் அவர்மேல் இறங்கினார். அப்பொழுது மேலிருந்து ஒரு சத்தம் இயேசுவை நோக்கிச் சொல்வது கேட்டது: “**நீர் ஒருவரே என் நேச குமாரன், எனக்கு எல்லாமும் நீரே, நீரே என் முழு மகிழ்ச்சி**!” ஏற்கெனவே 30 வருடங்கள் அவர் தேவனுக்குப் பிரியமாக வாழ்ந்திருந்தார்; இப்பொழுதோ அவருடைய பொது ஊழியத்தின் காலம் வந்திருந்தது. அது மூன்றரை வருடங்கள் மாத்திரமே நீடிக்க இருந்தது. ஆம், ஏசாயா 64:1-இல் உள்ள ஏசாயாவின் ஜெபத்துக்குப் பதிலாக வானம் கிழிந்து திறந்தது; கடினமான இருதயங்களைக் குறித்தும், இஸ்ரவேலின்மேல் அந்நிய ஜாதிகளுக்கு இருந்த அதிகாரத்தைக் குறித்தும் அவன் நம்பிக்கையிழந்து அந்த ஜெபத்தைக் கதறிச் சொன்னான். துன்பத்தை மாற்றவும், காரியங்களைத் திருப்பவும், மறுபடியும் ஆட்சி செய்யவும், தேவன் ஆவியில் மேசியாவின்மேல் வந்தார். இஸ்ரவேலரின் இருதயங்களில் அது தொடங்க வேண்டியிருந்தது.

இயேசு, ஊழியத்தில் அவருடைய வாழ்க்கை

இயேசுவில் தேவன் பெறும் வெற்றியைப் பற்றிய நற்செய்திக்கு முன்னே போராட்டம் வருகிறது. அவருடைய ஞானஸ்நானத்துக்கு உடனே பின்பு அது தொடங்குகிறது. ஏனென்றால் அவர்மேல் இறங்கியிருந்த ஆவியானவர் உடனே அவரை யூதேயாவின் வனாந்தரத்துக்குள் செலுத்துகிறார். அங்கே அவர் நாற்பது நாள் இருந்தார். அன்று இஸ்ரவேல் 40 வருடம் வனாந்தரத்தில் இருந்ததுபோல. தேவனுடைய பகைவனாகிய சாத்தான், பிசாசு, அந்தக் காலத்தில் அவரை வஞ்சிக்கச் சோதித்தான். சமரசங்களினாலும் கீழ்ப்படியாமையினாலும், மனிதர்களுக்கான இந்தப் போராட்டத்தை அவர் கைவிடும்படி. அந்த நாட்களில், அவருக்கு முன்பு யோவான் ஸ்நானகன் இருந்ததுபோல, அவர் தனிமையாக இருந்தார். காட்டு மிருகங்களின் நடுவே அவர்

இருந்தார். ஆனாலும் தேவதூதர்கள் அவரைப் பாதுகாக்கவும் பலப்படுத்தவும் அவருக்கு ஊழியம் செய்தார்கள். இப்படியாக, தாம் அங்கே இருக்கிறார் என்பதை அவருடைய பரலோகப் பிதா அவருக்குத் தெரியப்படுத்தினார். **மனிதர்களையும் முழுப் பூமியையும் இரட்சிப்பதற்கான யுத்தத்தின் இந்த முதல், முக்கியமான பகுதியில், தேவகுமாரன் தமக்காகவும், அதனால் நமக்காகவும், வெற்றி பெற்றார்.** யோவான் ஸ்நானகன் மரணத்துக்கு ஒப்புக்கொடுக்கப்பட்டு, அவனுடைய சத்தம் அடங்கிப்போனபின், இயேசு கலிலேயாவுக்குத் திரும்பி வந்தார். அதுமுதல் அவர் தேவனுடைய ராஜ்யத்தின் நற்செய்தியை அறிவித்தார்: காலம் இப்பொழுது வந்துவிட்டது, ஆம், முன்னுரைக்கப்பட்டது நிறைவேறுகிறது. தேவனுடைய ராஜ்யம் சமீபமாய் வந்து, வல்லமையோடு உலகத்துக்குள் உடைத்துக்கொண்டு வருகிறது. சிந்தனையை மாற்றவும், மனந்திரும்பவும், பாவத்தை விட்டுவிடவும், தேவனுடைய வெற்றியைப் பற்றிய நற்செய்தியை விசுவாசிக்கவும் இதுவே நேரம். இப்படி மாத்திரமே ஒருவர் ராஜாவின் ஆட்சிக்குக் கீழும் தேவனுடைய ஆசீர்வாதத்துக்குக் கீழும் வர முடியும். இந்தச் சுவிசேஷம் ஒரு போதனையோ கோட்பாடோ அல்ல. இது ஒரு நபர். நம்மிடம் வந்த தேவனுடைய குமாரன். பாவம், வியாதி, பயம், அசுத்த ஆவிகளின் பிடி, மரணம், பிசாசு ஆகியவற்றுக்கு எதிரான போராட்டத்தை அவர் ஏற்றுக்கொள்ளுகிறார். **இஸ்ரவேலையும் எல்லா மனிதர்களையும் பாவத்தின் சிறையிருப்பிலிருந்தும் அதின் எல்லா விளைவுகளிலிருந்தும் வெளியே நடத்திக்கொண்டுவர, அவர் ஒரு புதிய, இறுதியான யாத்திரையைத் தொடங்குகிறார்.**

முதல் சீஷர்கள் – இயேசு மீனவர்களைத் தம்மைப் பின்பற்ற அழைக்கிறார்

அவர் கலிலேயாக் கடலோரமாய் நடந்துபோகையில், கடலில் வலை வீசிக்கொண்டிருந்த இரண்டு மீனவர்களைக் காண்கிறார்: சீமோனையும் அவன் சகோதரன் அந்திரேயாவையும். இயேசு அவர்களிடம் சொன்னார்: **வாருங்கள், என்னைப் பின்பற்றுங்கள்**. நான் உங்களை மனுஷரைப் பிடிக்கிறவர்களாக்குவேன். உடனே, தயங்காமல், அவர்கள் தங்கள் வலைகளை விட்டுவிட்டு அவரைப் பின்பற்றினார்கள். சற்றுத் தூரம் போனதும், படகுகளருகே தங்கள் வலைகளைப் பழுதுபார்த்துக்கொண்டிருந்த வேறு இரண்டு மீனவர்கள் இருந்தார்கள்: செபெதேயுவின் குமாரனாகிய யாக்கோபும், அவன் சகோதரனாகிய யோவானும். மற்ற இருவரைப் போலவே அவர்களையும் அவர் அழைத்தார். அவர்களும் உடனே தங்கள் தகப்பனைக் கூலிக்காரரோடே விட்டுவிட்டு அவரைப் பின்பற்றினார்கள். **என்னைப் பின்பற்றி வா என்று இவ்வளவு எளிதாகச் சொல்லக்கூடியவர் யார்?** அடுத்த வருடங்களில், சீக்கிரத்திலேயே, அவர்கள் அதை அறிந்துகொள்ள இருந்தார்கள். அன்றைய உலகத்தைத் தலைகீழாக்கப்போகிறவர்கள் எளிய மீனவர்களாகிய தாங்களே என்று அவர்கள் சற்றும் எண்ணவில்லை. இயேசு அவர்களோடு சேர்ந்து தொடங்கின பணியை அவர்கள் தொடர்ந்து நடத்துவார்கள்.

கப்பர்நகூமிலுள்ள ஜெப ஆலயத்தில்

இயேசு தம்முடைய சீஷர்களோடு கப்பர்நகூமுக்குள் வருகிறார். ஓய்வுநாளில் அவர் நேராக ஜெப ஆலயத்துக்குள் போனார். போதனையின் இடம். எளிய கட்டடத் தொழிலாளியாகிய அவர் அங்கே போதித்தார். அவருடைய வார்த்தைகளைக் குறித்து எல்லாரும் வியந்தார்கள், ஏனென்றால் அவர்

அதிகாரமுடையவராகப் போதித்தார். உயிரோட்டமுள்ளவை, மனதைத் தொடுபவை, ஆம், ஜீவ வார்த்தைகள். வேதபாரகரிடமிருந்து மக்கள் கேட்டுப் பழகியதற்கு முற்றிலும் மாறானவை. அவர்களால் மோசேயையும் தங்கள் அறிஞர்களையும் மேற்கோள் காட்ட மாத்திரமே முடிந்தது; அவரோ ஞானமே ஒரு நபராக வந்ததுபோல, இரண்டாம் மோசேயைப் போலப் பேசினார்.

அந்த ஜெப ஆலயத்தில், அசுத்தமான, பொல்லாத ஆவி பிடித்த ஒரு மனிதன் இருந்தான். அந்த ஆவி அந்த மனிதனைக் கட்டுப்படுத்தி, அவன் வேறு எப்பொழுதும் செய்யாதவைகளைச் செய்யும்படி அவனைக் கட்டாயப்படுத்தியது. அந்த ஆவிகள் அசுத்தமானவை; தாங்கள் பிடித்துக்கொண்டவர்களின் மனிதத்தன்மையை முற்றிலும் சிதைக்கும் காரியங்களைச் செய்வதினால் அவர்களைத் தீட்டுப்படுத்தின. அந்த மனிதன், ஆம், அவனுக்குள் இருந்த பொல்லாத ஆவி, அந்தப் பிசாசு, இயேசுவிடம் சொன்னது: நசரேயனாகிய இயேசுவே, எங்களுக்கும் உமக்கும் என்ன? நீர் எங்களைக் கெடுக்கவா வந்தீர்? உம்மை நான் அறிவேன், நீர் யார் என்று நன்றாகவே தெரியும் – **தேவனுடைய பரிசுத்தர்**! இயேசு அதை உறுதியாய் அதட்டினார்: வாயை மூடு, இவனை விட்டு வெளியே போ! அந்த மனிதனை விட்டுப்போக மனமில்லாமல், அது அவனை அங்கும் இங்கும் இழுத்தலைக்கழித்து, உரத்த சத்தமாய்த் தன் தோல்வியைக் கூக்குரலிட்டது. பின்பு அவனை விட்டுப் போயிற்று. எல்லாரும் திகைத்தார்கள், ஏனென்றால் இப்படிப்பட்ட ஒன்றை அவர்களில் ஒருவனும் ஒருபோதும் கண்டதில்லை. எல்லாரும் தங்களுக்குள்ளே கேட்டு, ஒருவரோடொருவர் பேசிக்கொண்டார்கள்: இது என்ன? இது என்ன புதிய போதனை? நாம் ஒன்றும் செய்ய முடியாத பொல்லாத ஆவிகளுக்குக்கூட அவர் தடுக்கமுடியாத அதிகாரத்தோடு கட்டளையிடுகிறார்; அவைகள் அவருக்குக் கீழ்ப்படிகின்றன, ஆம், அவருக்கு முன்பாக

ஓடிப்போகின்றனவே? **அவர் பேசுகிறார், அவர் சொல்லுகிறபடியே நடக்கிறது.** இந்தச் சம்பவம் காட்டுத்தீயைப் போலக் கலிலேயா எங்கும் பரவியது.

சீமோன் பேதுருவின் வீட்டில்

உடனே அவர்கள் ஜெப ஆலயத்தை விட்டு, சீமோன், அந்திரேயா என்பவர்களின் வீட்டுக்கு வந்தார்கள். யாக்கோபும் யோவானும் கூட இருந்தார்கள். சீமோனுடைய மாமியார் ஜுரமாய்ப் படுத்திருந்தாள். விசேஷமான எதிர்பார்ப்பு ஏதுமின்றி அவர்கள் அதை இயேசுவிடம் சொன்னார்கள். குறைந்தபட்சம் அவருக்குத் தெரிந்திருக்கட்டும் என்று. அப்பொழுது இயேசு அவளிடம் போய், அவள் கையைப் பிடித்தார்; உடனே ஜுரம் அவளை விட்டு நீங்கிற்று. உடனே அவளுக்கு ஜுரம் இல்லாமல்போயிற்று; தாமதமின்றி அவள் அவர்களுக்குப் பணிவிடை செய்து, அவர்களுக்குச் சாப்பாடு செய்தாள்.

சாயங்காலமாகிச் சூரியன் அஸ்தமித்தபோது, மக்கள் எல்லா வியாதியஸ்தரையும், வேதனைப்படுகிறவர்களையும், பொல்லாத ஆவிகள் பிடித்திருந்த எல்லாரையும் அவரிடம் கொண்டுவந்தார்கள். அவர்கள் இன்னும் சீமோனுடைய வீட்டில் இருந்தார்கள்; மக்கள், ஆம், ஏறக்குறைய கப்பர்நகூம் கிராமம் முழுவதும், வாசலில் நின்றது. பலவிதமான வியாதிகளால் வருந்தினவர்களில், தம்மால் முடிந்த அளவு அநேகரை அவர் சுகமாக்கினார். அநேகப் பிசாசுகளையும் துரத்தினார். அவைகள் காணக்கூடாத, அசுத்தமான, பொல்லாத ஆவிகள். அவைகள் அவரை அறிந்திருந்தபடியால், தம்மைப் பற்றிப் பேச இயேசு அவைகளுக்கு இடங்கொடுக்கவில்லை. அவர் மனிதனாகப் பூமிக்கு வருவதற்கு நெடுங்காலத்துக்கு முன்பே அவைகள் அவரை அறிந்திருந்தன. அவர் **தேவனுடைய பரிசுத்தர்** என்றும், **மனிதர்களை அவைகளிடமிருந்து விடுவிக்கும்படி அவர்களுக்காகப் போராட்டத்தைத் தொடங்கியிருந்தவர் என்றும் அவைகள் அறிந்திருந்தன.**

வியாதிகளிலிருந்தும் அவர்களுடைய பாவங்களிலிருந்தும் விடுவிக்கும்படி.

மறுநாள் அதிகாலையில், எல்லாரும் இன்னும் தூங்கிக்கொண்டிருக்கையில், இன்னும் இருட்டாயிருக்கும்போதே, அவர் எழுந்து வெளியே போனார். தனிமையான, வெறுமையான ஒரு இடத்துக்குப் போனார். தனியாக ஜெபம்பண்ணும்படி. தேவனுடைய பரிபூரண ஊழியக்காரராக, அவர் தம்முடைய பிதாவோடு ஐக்கியத்தைத் தேடி, வல்லமைக்காகவும், ஞானத்துக்காகவும், வழிநடத்துதலுக்காகவும் மன்றாடினார். அவர் வீட்டில் இல்லை என்று பேதுருவும் மற்றவர்களும் கண்டபோது, அவரைத் தேடிப் போனார்கள். அவரைக் கண்டுபிடித்தபோது, அவரிடம் சொன்னார்கள்: எல்லாரும் உம்மைத் தேடுகிறார்கள். அவரோ சொன்னார்: மற்ற ஊர்களுக்கும் போவோம், அங்கேயும் நான் பிரசங்கிக்க வேண்டும், இதற்காகவே நான் வந்தேன். நான் ஒரே இடத்தில் தங்கியிருக்க முடியாது. இன்னும் அநேகர் நற்செய்தியைக் கேட்க வேண்டும். அவர்கள் போன எல்லா ஊர்களிலும் அவர் ஜெப ஆலயங்களுக்குள் போய், சுவிசேஷத்தை, நற்செய்தியைப் பிரசங்கித்து, பிசாசுகளைத் துரத்தினார்.

வழியில் ஒரு குஷ்டரோகி

வழியில் ஒரு குஷ்டரோகி அவரிடம் வருகிறான். ஊருக்கு வெளியே சாலையில்; ஏனென்றால் ஊருக்குள் நுழைய அவனுக்கு ஒருபோதும் அனுமதி இல்லை. அவன் அவருக்கு முன்பாக விழுந்து அவரைக் கெஞ்சுகிறான்: உமக்குச் சித்தமானால், என் குஷ்டரோகத்திலிருந்து என்னைச் சுத்தமாக்க உம்மால் கூடும்! நம்பிக்கையிழந்த இந்த உதவிக் கதறலாலும், அதோடு அந்த உறுதியான நம்பிக்கையாலும், இயேசு தம்முடைய உள்ளத்தின் ஆழத்தில் தொடப்பட்டார். ஆழ்ந்த பரிவோடும் மனதுருக்கத்தோடும் அவர் தம்முடைய கையை நீட்டினார். **அவர் அவனைத் தொட்டார்**. மிகவும்

தொற்றக்கூடிய இந்தத் தோல் வியாதி தமக்கும் தொற்றிவிடுமோ என்ற எந்தப் பயமும் இல்லாமல். இயேசு சொன்னார்: எனக்குச் சித்தமுண்டு, சுத்தமாகு! உடனே குஷ்டரோகம் நீங்கிப்போனது, அவன் முற்றிலும் சுத்தமானான். உயிரோடிருக்கும்போதே சாகும்படி தீர்ப்பிடப்பட்டிருந்த அவன், ஜீவனைத் திரும்பப் பெற்றான். இயேசு வாயை மூடிக்கொண்டிருக்கும்படி அவனுக்குக் கண்டிப்பாய்க் கட்டளையிட்டு, அவனை ஆசாரியனிடம் அனுப்பிவிட்டார். லேவியராகமம் 14-ஆம் அதிகாரத்தில் மோசே கொடுத்த கட்டளையின்படி, அவன் ஆசாரியனிடம் போய், சுத்திகரிப்புக்கான பலியைச் செலுத்தி, அவனால் தான் சுத்தமானவன் என்று அறிவிக்கப்பட வேண்டும். ஆனால் அவன் போய், எல்லா இடங்களிலும் அதைச் சொல்லிக்கொண்டிருந்தான். ஆம், அவனால் மௌனமாயிருக்க முடியவில்லை; எங்கெல்லாம் முடியுமோ அங்கெல்லாம் தன் சுகத்தைக் கொண்டாடினான்.

இதனால், இயேசு வெளிப்படையாக ஊருக்குள் போகவே முடியாமல்போயிற்று. ஆகவே இயேசு வெளியே வனாந்தரமான இடங்களில் இருந்தார். ஆனால் அங்கேயும் எல்லாப் பக்கங்களிலிருந்தும் மக்கள் அவரிடம் திரண்டு வந்தார்கள்.

இந்த நிகழ்வுகளில் எது உங்களோடு பேசுகிறது, எது உங்கள் இருதயத்தைத் தொடுகிறது:

உங்களுக்குப் புதிதாக இருப்பது எது:

உங்கள் வாழ்க்கையில் செய்ய விரும்பும் எதையாவது கற்றுக்கொண்டீர்களா?

இயேசுவில் உங்களை உற்சாகப்படுத்துவது எது?

நீங்கள் எதற்காக ஜெபிக்கிறீர்கள்? இங்கே அவரைப் பற்றி வாசித்தவைகளுக்காக இயேசுவைத் தொழுதுகொள்ளுங்கள்! உங்கள் வியப்பையும் போற்றுதலையும் அவரிடம் சொல்லுங்கள்!

உங்களுக்குக் கேள்விகள் உண்டா, ஏதாவது தெளிவாக இல்லையா – அதை எழுதி வையுங்கள்!

அதிகாரம் 2

திமிர்வாதக்காரனுக்கு மன்னிப்பும் சுகமும்

சில நாட்களுக்குப் பின்பு அவர் மறுபடியும் கப்பர்நகூமுக்குப் போனார். ஒரு வீட்டுக்குள். அது ஊரில் தெரியவந்தது. மறுபடியும் எல்லாரும் வந்தார்கள். உள்ளே நுழைய இடமில்லாதபடி அவர்கள் வாசலிலும் எல்லா இடங்களிலும் நின்றார்கள். இயேசு அவர்களுக்குத் தேவனுடைய வார்த்தையை, தேவனுடைய ராஜ்யத்தைப் பற்றிய நற்செய்தியைப் பேசினார். அப்பொழுது, **திமிர்வாதக்காரன் ஒருவனை அவனுடைய படுக்கைப்பாயோடு சுமந்துகொண்டு நான்கு மனிதர்கள்,** அவனை இயேசுவிடம் கொண்டுவரும்படி வந்தார்கள். ஆனால் பெரிய ஜனக்கூட்டத்தினிமித்தம் அவர்களால் இயேசுவின் அருகில் வர முடியவில்லை. உடனே அவர்கள் அவனோடு வீட்டின் கூரைமேல் ஏறி, வைக்கோலும் களிமண்ணுமான கூரையைப் பிரித்துத் திறந்தார்கள். அது எளிதாகச் சரிசெய்யக்கூடிய ஒரு சாதாரணக் கூரை. இயேசு இருந்த வீட்டுக்குள் அந்தத் துவாரத்தின் வழியாகத் திமிர்வாதக்காரனை இறக்கினார்கள். நேராக அவருடைய பாதங்களுக்கு முன்பாக. ஒரு பரபரப்பான செயல். வார்த்தைகள் இல்லாத, சுகத்துக்கான ஒரு வேண்டுதல். இந்த மனிதர்கள் செய்ததையும், இவனை அவர் சுகமாக்க முடியும் என்ற அவர்களுடைய விசுவாசத்தையும் அவர் கண்டபோது, திமிர்வாதக்காரனிடம் சொன்னார்: **மகனே, உன் பாவங்கள் உனக்கு மன்னிக்கப்பட்டன!** ஒருவேளை கூரை சேதமானதைக் குறித்து அவர் சொல்லுகிறாரோ என்று அதைக் கண்ட எல்லாரும் நினைத்தார்கள். ஆனால் இந்த வார்த்தைகள் மிக ஆழமாகச் சென்றன, அவைகளின் அர்த்தம் மிக அதிகம். அவன் மன்னிப்புக்காக இயேசுவிடம் வராவிட்டாலும், ஒரு மனிதனுக்குத் தேவையான மிக முக்கியமானதை இயேசு

முதலில் அவனுக்கு அருளுகிறார். இருதயத்தின் சுகமும் சுத்தமான மனசாட்சியும். தேவனுடைய மன்னிப்பே மிக முக்கியமானது. மனிதனுக்கு மனிதன் கொடுக்கும் மன்னிப்போ சமாதானத்தின் மிக வலிமையான விதை. இந்த வார்த்தைகளைக் கேட்டுத் திகைத்துப்போன வேதபாரகர் சிலர் அங்கே உட்கார்ந்திருந்தார்கள். இவன் என்ன சொல்லுகிறான்? இவன் தேவதூஷணம் சொல்லுகிறான். பாவங்களை மன்னிக்க யாரால் கூடும் – தேவன் ஒருவரால் மாத்திரமே அல்லவா. இவன் ஆசாரியனிடம் போக வேண்டும், அங்கே மாத்திரமே ஒரு பலியோடு சேர்ந்து மன்னிப்பைப் பெற முடியும். இப்படி அவர்கள் தங்களுக்குள்ளே நினைத்தார்கள். அவர்களுடைய எண்ணத்தை இயேசு உடனே தம்முடைய ஆவியில் அறிந்துகொண்டார். உங்கள் இருதயங்களில் நீங்கள் என்ன யோசிக்கிறீர்கள்? உன் பாவங்கள் உனக்கு மன்னிக்கப்பட்டன என்று இவனிடம் சொல்வதோ, எழுந்து உன் படுக்கையை எடுத்துக்கொண்டு நட என்று சொல்வதோ, எது எளிது என்று நினைக்கிறீர்கள்? பரலோகத்தில் தேவன் மன்னிப்பதுபோலவே, பூமியில் பாவங்களை மன்னிக்க மனுஷகுமாரனுக்கு அதிகாரம் உண்டு என்று நீங்கள் அறியும்படிக்கு – அவர் திமிர்வாதக்காரனிடம் சொல்லுகிறார்: எழுந்து, உன் படுக்கையை எடுத்துக்கொண்டு, உன் வீட்டுக்குப் போ. உடனே திமிர்வாதக்காரன் எழுந்து தன் படுக்கையை எடுத்துக்கொண்டான். வீட்டுக்குள்ளும் வீட்டுக்கு முன்பாகவும் கூடியிருந்த எல்லாருக்கும் முன்பாக, அவன் சுகமும் ஆரோக்கியமும் பெற்றவனாக அவர்களைக் கடந்து போனான். எல்லாரும் உற்சாகத்தால் பரவசமடைந்து தேவனைத் துதித்தார்கள். ஏனென்றால் அவர் ஒருவரால் மாத்திரமே இந்த அற்புதம் நடந்திருக்க முடியும். உண்மையில் தேவனே அந்த வீட்டில் நின்றுகொண்டிருந்தார், அவர்களுக்கு மாத்திரம் அது தெரியவில்லை. இப்படிப்பட்ட ஒன்றை அவர்கள் இதற்கு முன் ஒருபோதும் கண்டதில்லை.

ஆயக்காரனாகிய லேவி

பின்பு இயேசுவும் அவருடைய சீஷர்களும் மறுபடியும் அருகிலிருந்த கடலோரத்துக்குப் போனார்கள். மறுபடியும் ஜனக்கூட்டம் முழுவதும் அவரிடம் வந்தது. அங்கே அவர்கள் ஒருபோதும் கேட்டிராத வார்த்தைகளினால் தேவனுடைய காரியங்களை அவர் அவர்களுக்குப் போதித்தார். அங்கே போகும் வழியில், ஏரோதுவின் குமாரர்களுடைய ஒரு ஆட்சிப்பகுதியிலிருந்து இன்னொன்றுக்குக் கடக்கும் இடத்தில், அல்பேயுவின் குமாரனாகிய லேவி ஆயத்துறையில் உட்கார்ந்திருப்பதை அவர் கண்டார். அது ரோமர்களால் பாதுகாக்கப்பட்ட, வெறுக்கப்பட்ட ஒரு தொழில். இந்த ஆயத்தை யாரும் செலுத்த விரும்பவில்லை, விசேஷமாகத் தங்கள் சொந்த ஜனத்தில் ஒருவனுக்கு. இஸ்ரவேலனாகிய அவன் ஒரு துரோகியைப் போல ஒதுக்கப்பட்டான்.

முன்பு மற்றச் சீஷர்களிடம் சொன்னதுபோலவே இயேசு அவனிடம் சொன்னார்: **என்னைப் பின்பற்றி வா!** யாரோ ஒருவர் தன்மேல் அக்கறை காட்டி, தன்னைப் பெயர் சொல்லித் தனிப்பட்ட முறையில் அழைத்ததைக் கண்டு முற்றிலும் திகைத்துப்போய், அவன் உடனே எழுந்து, தன் பொருட்களை என்றென்றைக்குமாகக் கட்டிக்கொண்டு, அவரைப் பின்பற்றினான். லேவி, அதாவது மத்தேயு, இயேசுவைத் தன் வீட்டுக்கு அழைத்து, ஒரு மகிழ்ச்சியான விருந்தைத் தொடங்கினான். அவனுடைய உடன்பணியாளர் அநேகரும் வந்து சேர்ந்தார்கள். அவர்கள் சௌகரியமாகப் பந்தியில் சாய்ந்திருந்தார்கள். இயேசுவும் அவருடைய சீஷர்களும், ஆயக்காரரோடும் பாவிகளோடும். ஜெப ஆலயத்திலிருந்து விலக்கப்பட்டிருந்தவர்கள். ஊரில் அவர்கள் எல்லாருக்கும் தெரிந்தவர்கள், எல்லாரும் அவர்களை விலக்கினார்கள். அவர்களில் அநேகர் அவருடைய இரக்கத்தைக் கண்டு, அவரிடம் ஈர்க்கப்பட்டதால், அவரைப் பின்பற்றினார்கள். வேதபாரகரும் பரிசேயரும் அதைக் கண்டபோது, இன்னொரு

முறை திகைத்துப்போனார்கள். இப்படிப்பட்ட மனிதர்களோடு சேர்ந்து அவர் எப்படி விருந்து கொண்டாட முடியும்? அவரிடம் நேரடியாகச் சொல்லத் துணியாததால், அதைச் சீஷர்களிடம் சொன்னார்கள். ஆனால் இயேசு அதைக் கேட்டுச் சொன்னார்: பலமுள்ளவர்களுக்கு அல்ல, பிணியாளிகளுக்கே வைத்தியன் வேண்டியது. வைத்தியன் ஏன் ஆரோக்கியமுள்ளவர்களிடம் மாத்திரம் இருக்க வேண்டும்? **இஸ்ரவேலுக்கும் முழு உலகத்துக்கும் இரட்சிப்பையும் சுகத்தையும் கொண்டுவரவே நான் வந்தேன்.** பாவிகளை ராஜ்யத்துக்குள் அழைக்கவே நான் வந்தேன். நீதிமான்களை அல்ல. அல்லது தங்களை நீதிமான்கள் என்று நினைக்கிறவர்களை அல்ல. பாவிகள் பாவிகளாகவே இருக்கக்கூடாது; நான் மன்னிப்பையும் இருதயங்களின் சுகத்தையும் கொண்டுவருகிறேன். நான் மனந்திரும்புதலைப் பிரசங்கிப்பது மாத்திரம் அல்ல, அவர்களுடைய சிநேகிதனுமாகி, அவர்களோடு பந்தியிருக்கிறேன்.

உபவாசத்தைக் குறித்து இயேசு

யோவான் ஸ்நானகனுடைய சீஷர்களும் பரிசேயருடைய சீஷர்களும் உபவாசித்தார்கள். சில காலங்களில் அவர்கள் உணவு எதையும் உட்கொள்ளவில்லை. அவருடைய சீஷர்கள் ஏன் உபவாசிப்பதில்லை என்று அவர்கள் இயேசுவிடம் கேட்டார்கள். அப்பொழுது அவர் அவர்களுக்குப் பதிலளித்தார்: மணவாளன் தங்களோடிருக்கையில் கல்யாண விருந்தினர் உபவாசிக்கக்கூடுமா? மணவாளன் தங்களோடிருக்கும்வரை அவர்கள் உண்மையிலேயே உபவாசிக்க முடியாதே. ஆனாலும் அவர்கள் உபவாசிக்கும் நாட்கள் வரும். மணவாளன் அவர்களிடமிருந்து எடுபடும்போது, ஆம், வேதபாரகரும் பரிசேயரும் மணவாளனைக் கொன்று, கல்யாண விருந்தை முடித்துவிடலாம் என்று நினைக்கும்போது. மகா கல்யாண விருந்து, கிறிஸ்துவின் மூலம் சிருஷ்டிக்கப்படும் தேவனுடைய

புதிய உலகத்தின் அற்புதமான ஒரு சித்திரம். ஒவ்வொருவருக்கும் போதுமானதற்கு மேலாக இருக்கும், எல்லாருக்கும் சமாதானமும் நீதியும் இருக்கும் ஒரு புதிய உலகம். பழைய வஸ்திரத்தின்மேல் புதிய துணியின் ஓட்டை ஒருவனும் தைக்கமாட்டான். இல்லாவிட்டால் புதிய ஓட்டு, புதியது பழைய நைந்த துணியிலிருந்து, கிழிந்துபோகும், கிழிசலும் முன்பைவிட அதிகமாகும். இன்னும் புளித்துக்கொண்டிருக்கும் புதிய திராட்சரசத்தைப் பழைய துருத்திகளில் ஒருவனும் வார்த்துவைக்கமாட்டானே. ஏனென்றால் புதிய திராட்சரசம் பழைய துருத்திகளை வெடிக்கச்செய்யும். அப்பொழுது இரண்டும் கெட்டுப்போகும். புதிய திராட்சரசம் புதிய துருத்திகளுக்கே உரியது. **இயேசு முற்றிலும் புதிய ஒன்றைக் கொண்டுவந்தார். சுகம், மன்னிப்பு, இரக்கம், ஒதுக்கப்பட்டவர்களோடு நெருக்கம், புதிதாகத் தொடங்கும் வாய்ப்பு.** இது வேதபாரகர், பரிசேயருடைய இறுகிப்போன சிந்தனைக்கும் பாரம்பரியங்களுக்கும் பொருந்தவில்லை. பழையதை அவர்கள் எப்பொழுதோ எண்ணற்ற கட்டளைகளும் தடைகளும் தேவையற்ற பாரம்பரியங்களும் நிறைந்த ஒரு மனித அமைப்பாக ஊதிப் பெருக்கியிருந்தார்கள். இப்படி அவர்கள் மோசேயையும் வேதவாக்கியத்தையும் விட்டு விலகிப்போயிருந்தார்கள். ஆனால் பாவிகளை ஐக்கியத்திலிருந்து என்றென்றும் விலக்கி வைப்பது இயேசுவின் கிருபையில் முடிவுக்கு வந்தது. தம்மைக் கேட்கவும் தம்மைப் பின்பற்றவும், இயேசு தம்முடைய காலத்து யூதர்களுக்கும், இன்றும் எல்லா மனிதர்களுக்கும் சவால் விடுத்தார். ஜீவனாயிருக்கிறவரும் புதிய ஜீவனைக் கொடுக்கிறவருமாகிய அவரை. எல்லாருக்கும், விசேஷமாகத் தள்ளப்பட்டவர்களுக்கும், புறக்கணிக்கப்பட்டவர்களுக்கும், பாவிகளுக்கும். புதியது அவரில் தொடங்கிவிட்டது; பழையது விலகி, பின்னால் விடப்பட வேண்டியிருந்தது.

ஓய்வுநாளைக் குறித்து இயேசு

ஓய்வுநாளில் இயேசு தானிய வயல்கள் வழியாய்ப் போனார். அவரோடு அவருடைய சீஷர்களும் இருந்தார்கள்; நடந்துபோகும்போது அவர்கள் கதிர்களைக் கொய்தார்கள். அப்பொழுது பரிசேயர் அவரிடம் சொன்னார்கள்: பாரும், உம்முடைய சீஷர்கள் விலக்கப்பட்ட ஒன்றைச் செய்கிறார்கள். வேறு யாராவது அதைச் செய்திருந்தால் அவர்கள் கண்டுகொண்டிருக்கமாட்டார்கள். ஆனால் இயேசுவின்மேல் குற்றஞ்சாட்ட எதையாவது கண்டுபிடிக்கும்படி அவரையும் அவருடைய சீஷர்களையும் அவர்கள் உன்னிப்பாகக் கவனித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். அப்பொழுது அவர் அவர்களிடம் சொன்னார்: தாவீதும் அவனோடிருந்தவர்களும் மிகவும் பசியாயிருந்தபோது அவன் செய்ததை நீங்கள் வாசிக்கவில்லையா? பிரதான ஆசாரியனாகிய அபியத்தாரின் காலத்தில் அவன் தேவனுடைய வீட்டுக்குள் போய், ஆசாரியர்களைத் தவிர வேறொருவரும் புசிக்கக்கூடாத தேவசமுகத்து அப்பங்களைப் புசித்ததை? அவன் தன்னோடிருந்த எல்லாருக்கும் அதில் கொடுத்தான். அவர் அவர்களிடம் சொன்னார்: ஓய்வுநாள் மனுஷனுக்காக உண்டாக்கப்பட்டது; களைப்பான ஒரு வாரத்துக்குப் பின் அவன் இளைப்பாறி, தேவனுக்கு நன்றி செலுத்தும்படிக்கே. மனுஷன் ஓய்வுநாளுக்காக உண்டாக்கப்படவில்லை. ஓய்வுநாள் மனுஷனுக்காகக் கொடுக்கப்பட்டது. மனுஷனே முதலில் இருந்தான். நீங்கள் அறிந்துகொள்ளுங்கள்: மனுஷகுமாரன் ஓய்வுநாளுக்கும் ஆண்டவராயிருக்கிறார். இதன் மூலம், தாம் தாவீதின் குமாரன் என்றும், இன்னும் அடையாளம் கண்டுகொள்ளப்படாத, இன்னும் முடிசூட்டப்பட்டுத் தம்முடைய சிங்காசனத்தில் அமராத ராஜா என்றும் இயேசு மறைமுகமாகச் சுட்டிக்காட்டினார். ஓய்வுநாளுக்கு ஆண்டவராக, ஓய்வுநாளை உண்டாக்கினவரும் அவரே.

இந்த நிகழ்வுகளில் எது உங்களோடு பேசுகிறது, எது உங்கள் இருதயத்தைத் தொடுகிறது:

உங்களுக்குப் புதிதாக இருப்பது எது:

உங்கள் வாழ்க்கையில் நடைமுறைப்படுத்த விரும்பும் எதையாவது கற்றுக்கொண்டீர்களா?

நீங்கள் எதற்காக ஜெபிக்கிறீர்கள்? இங்கே அவரைப் பற்றி வாசித்தவைகளுக்காக இயேசுவைத் தொழுதுகொள்ளுங்கள்!

அதிகாரம் 3

ஓய்வுநாளில் ஜெப ஆலயத்தில் சுகமாக்குதல்

அவர் மறுபடியும் கப்பர்நகூமிலுள்ள ஜெப ஆலயத்துக்குள் போனார், அதே நாளில், ஓய்வுநாளில். அங்கே சூம்பி முடங்கிப்போன கையுடைய ஒரு மனிதன் இருந்தான். ஓய்வுநாளில் அவர் அவனைச் சுகமாக்குவாரோ என்று அவர்கள் அவரைக் கூர்ந்து கவனித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். அவரால் அது முடியும் என்பது அவர்களுக்கு ஏற்கெனவே தெளிவாகத் தெரிந்திருந்தது; ஆனால் இப்பொழுது அது அவர்களுக்கு ஒரு பொருட்டல்ல. ஏனென்றால் அவர்மேல் குற்றஞ்சாட்ட ஒரு காரணத்தை அவர்கள் வெறித்தனமாகத் தேடிக்கொண்டிருந்தார்கள். இயேசு சூம்பின கையுடைய மனிதனிடம் சொல்லுகிறார்: இங்கே வா, நடுவில் நில். எல்லாரும் உன்னைப் பார்க்கட்டும். பின்பு தமக்காகப் பதுங்கிக் காத்திருந்தவர்களிடம் சொன்னார்: ஓய்வுநாளில் நன்மை செய்வது நியாயமா, தீமை செய்வது நியாயமா? ஜீவனைக் காப்பது நியாயமா, அல்லது உதவி செய்யாமல் விட்டுக் கொல்லுவது நியாயமா? அவர்கள் பேச்சில்லாமல் உட்கார்ந்து மௌனமாயிருந்தார்கள். மனசாட்சியைத் தொடும் இந்தக் கேள்விக்கு அவர்கள் என்னதான் சொல்ல முடியும்? தங்களுக்கே உதவி தேவைப்பட்டு, அதை ஓய்வுநாளில் பெற முடிந்தால் என்ன? அப்பொழுது அவர் அவர்களைப் பார்த்தார்; **எப்பொழுதும் நன்மை செய்ய வேண்டும்** என்றும், ஓய்வுநாளாயிருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும், எந்தக் கேள்வியுமின்றி எப்பொழுதும் எந்நேரத்திலும் ஜீவனைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்றும் வாய்திறந்து சொல்லத் துணியாமல் மௌனமாய் உட்கார்ந்திருந்த எல்லாரையும் பார்த்தார். அவர் கோபத்தோடு அவர்களை, சுற்றியிருந்த எல்லாரையும், பார்த்தார். சுருங்கிப்போன கையாகிய

சாபத்தினால் அவர் அவர்களைத் தண்டிக்கவில்லை. இல்லை, அவர்களுடைய இருதயங்களின் இந்தக் கடினத்தையும் இறுக்கத்தையும் குறித்து அவர் மிகவும் துக்கப்பட்டார். பின்பு நடுவிலிருந்த மனிதனைப் பார்த்து அவனிடம் சொன்னார்: உன் கையை நீட்டு! அவன் அதை நீட்டினான், அது உடனே சுகமாயிற்று. அவர் நன்மை செய்தார், அவர்களோ அதைத் தடுக்க விரும்பினார்கள்.

அப்பொழுது வேதபாரகர் கோபாவேசத்தோடு வெளியே போய், அவரை எப்படிக் கொல்லலாம் என்று அரசியல் தலைவர்களாகிய ஏரோதியரோடு ஆலோசனைபண்ணினார்கள். தங்கள் நோக்கத்தை நிறைவேற்றத் தங்களுக்கே அதிகாரம் இருக்கவில்லை; அரசியல் அதிகாரத்தோடு அவர்கள் கூட்டுச்சேர வேண்டியிருந்தது, ஆனால் முதலில் அதை இணங்கவைக்க வேண்டியிருந்தது. எப்படியிருந்தாலும் அவர்களுடைய தீர்மானம் எடுக்கப்பட்டுவிட்டது; எப்பொழுது தாக்கலாம் என்பது மாத்திரமே கேள்வி.

கெனேசரேத்துக் கடலருகே திரளானோர் சுகமடைதல்

இயேசு தம்முடைய சீஷர்களோடு கடலோரத்துக்குப் போனார். கலிலேயாவிலிருந்தும், யூதேயாவிலிருந்தும் எருசலேமிலிருந்தும் திரளான ஜனக்கூட்டம் அவருக்குப் பின்சென்றது. இதுமேயாவிலிருந்தும், யோர்தானுக்கு அக்கரையிலிருந்தும், தீரு சீதோன் பட்டணங்களைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகளிலிருந்தும் வந்தார்கள். அவ்வளவு அநேகர். அவர் செய்தவைகளையும், ஒரே ஒரு மனிதனையும் அவர் திருப்பி அனுப்பவில்லை என்பதையும் அவர்கள் கேள்விப்பட்டிருந்தார்கள். அதனால்தான் அவர்கள் எல்லாரும் வந்தார்கள். அது ஒரு பெரும் பரபரப்பாயிருந்தது. இந்தக் கூட்டம் தம்மை நெருக்கிவிடாதபடி, ஒரு படகை ஆயத்தமாக வைத்திருக்கும்படி அவர் தம்முடைய சீஷர்களிடம் சொன்னார். ஏனென்றால் வந்த எல்லாரையும் அவர் சுகமாக்கினார். கூட்டம்

நெருக்கிக்கொண்டு வந்தது. அவரைத் தொடும்படி, மற்றவர்களைத் தாண்டி, அவர்மேல் விழுந்தார்கள். பிசாசு பிடித்தவர்கள் வந்தபோது, அவருக்கு முன்பாக முழங்காற்படியிட்டு விழுந்தார்கள். அவர்களுக்குள் இருந்த அசுத்த ஆவிகள் திடுக்கிட்டு, பதற்றத்தோடு கூக்குரலிட்டன: நீர் தேவனுடைய குமாரன்! அவைகள் அறிந்துகொண்டது அவைகளுக்கு உதவவில்லை, அவைகளுக்குப் பிடிக்கவுமில்லை, ஏனென்றால் அவைகள் பெலனற்றவைகளாயிருந்தன. தங்கள் தோல்வியின் நேரம் வந்துவிட்டது என்று அவைகள் உணர்ந்தன. இந்தப் போராட்டத்தில் தாங்கள் தோற்றுப்போவோம் என்று அவைகள் அறிந்திருந்தன. அதனால்தான் இப்படிப்பட்ட கூற்றுகளால் அவர்மேல் கட்டுப்பாட்டை வைத்துக்கொள்ள அவைகள் முயன்றன.

ஆனால் இயேசுவைப் பற்றிய சத்தியத்தை அறிவிப்பது அவைகளுக்கு நியமிக்கப்படவில்லை. காலமும் இன்னும் நிறைவேறவில்லை. தாம் யார் என்பதை அவைகள் வெளிப்படுத்தாதபடி இயேசு அவைகளைக் கடுமையாக அதட்டினார்.

இயேசு பன்னிரண்டு சீஷர்களை அழைக்கிறார்

அவர் ஒரு மலையின்மேல் ஏறி, தாம் விரும்பின எல்லாரையும் தம்மிடத்தில் அழைத்தார். அவர்கள் அவரிடம் வந்தார்கள். அவர்கள் சுகம் பெறுவதற்காக மாத்திரம் வந்தவர்கள் அல்ல, அவரைப் பின்பற்றுகிறவர்கள். அவர்களிலிருந்து அவர் பன்னிரண்டு பேரைத் தெரிந்துகொண்டார். அவர்கள் அவரோடு இருக்க வேண்டும். ஆயத்தப்படுத்தப்படும்படி, இயேசு அனுபவித்தவைகளை அவர்கள் கற்றுக்கொண்டு அனுபவிக்க வேண்டும். அவர் செய்தவைகளையே செய்யும்படி அவர் அவர்களை அனுப்புவார்: பிரசங்கிப்பதும், அதிகாரத்தோடு பொல்லாத ஆவிகளாகிய பிசாசுகளைத் துரத்துவதும். போராட்டம் தொடர்கிறது. ஒரு மனிதராக இயேசு

தனியாக வரம்புக்கு உட்பட்டிருந்ததால், இந்த அழைப்பும் ஊழியமும் விரிவாக்கப்பட வேண்டியிருந்தது. ஒரு நாள் அவர் இனி அவர்களோடு காணக்கூடிய விதத்தில் இருக்கமாட்டார். அவர்களில் பன்னிரண்டு பேரை அவர் தெரிந்துகொண்டார். இஸ்ரவேலின் பன்னிரண்டு கோத்திரங்களைப் போல. தேவன் முழு இஸ்ரவேலையும் கண்ணோக்குகிறார் என்பதும், ராஜ்யத்தில் இஸ்ரவேலின் மறுசீரமைப்பு முன்னறியப்பட்டிருக்கிறது என்பதும் பன்னிரண்டு அப்போஸ்தலரில் காணக்கூடியதாகிறது. இது சுகமாக்கும் பணியைப் பற்றியது மாத்திரம் அல்ல, எல்லா விதத்திலும் ஒரு புதுப்பித்தலைப் பற்றியது. **பன்னிருவர்** இவர்களே:

- சீமோன்; அவனுக்கு அவர் பேதுரு (கல்) என்று பெயரிட்டார்
- செபெதேயுவின் குமாரனாகிய யாக்கோபு
- யாக்கோபின் சகோதரனாகிய யோவான். இந்த இருவருக்கும் அவர் இடிமுழக்கத்தின் மக்கள் என்று அர்த்தங்கொள்ளும் பொவனெர்கெஸ் என்று பெயரிட்டார்.
- அந்திரேயா
- பிலிப்பு
- பர்தொலொமேயு
- மத்தேயு
- தோமா
- அல்பேயுவின் குமாரனாகிய யாக்கோபு
- ததேயு
- கானானியனாகிய சீமோன்
- அவரைக் காட்டிக்கொடுத்தவனாகிய யூதாஸ் காரியோத்து.

மேசியாவின் குடும்பம் – முதல் பகுதி

இயேசு ஒரு வீட்டுக்கு வருகிறார். மறுபடியும் அநேக மக்கள் அவரிடம் வருகிறார்கள். அவரும் அவருடைய சீஷர்களும்

சாப்பிடுவதற்குக்கூட நேரமில்லை. அதை அவருடைய குடும்பத்தார் கேள்விப்பட்டு, அவரைத் தேடப் புறப்பட்டார்கள். தங்கள் சகோதரனைச் சுற்றியிருந்த இந்த ஆரவாரம் அவர்களுக்குப் போதும் போதும் என்றாகியிருந்தது. அவருக்கு முழுவதும் பைத்தியம் பிடித்துவிட்டது என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். மக்கள் அவர்களைச் சுட்டிக்காட்டினார்கள், அது அவர்களுக்கு வெட்கமாயிருந்தது.

ஆவியானவருக்கு விரோதமான தூஷணம்

முக்கியமான வேதபாரகர் சிலர் எருசலேமிலிருந்து வந்திருந்தார்கள். நடந்தவைகளை அவர்கள் கேள்விப்பட்டும் கண்டும் இருந்தார்கள். இதுவரை இல்லாத அளவுக்கு விரைவாகவும் கடுமையாகவும் அவர்கள் அவரைக் குறித்துத் தீர்ப்புச் சொன்னார்கள்: பிசாசுகளின் தலைவனாகிய பெயெல்செபூல் இவனுக்குள் கிரியை செய்கிறான். அவனைக் கொண்டும் அவனுடைய வல்லமையைக் கொண்டும் இவன் பிசாசு பிடித்தவர்களிலிருந்து பிசாசுகளைத் துரத்துகிறான். அப்பொழுது இயேசு அவர்களைத் தம்மிடத்தில் அழைத்து, உவமைகளினால் அவர்களோடு பேசினார்: சாத்தான் சாத்தானை எப்படித் துரத்த முடியும்? ஒரு ராஜ்யம் தனக்குத்தானே விரோதமாகப் போராடினால், அந்த ராஜ்யம் நிலைநிற்க முடியாது. ஒரு வீடு தனக்குள்ளே பிரிந்து சண்டையிட்டால், அந்த வீடு நிலைநிற்க முடியாது. பிசாசுகளின் தலைவனாகிய சாத்தான் தனக்குத்தானே விரோதமாக எழும்பி, தன்னோடே போராடினால், அவன் தப்பிப் பிழைக்க முடியாது. அது அவனுடைய முடிவாயிருக்கும். பலவானை முதலில் வென்று கட்டாமல், ஒருவனும் பலவானுடைய வீட்டுக்குள் புகுந்து, அவனுடைய உடைமைகளைக் கொள்ளையிட முடியாது. அதற்குப் பின்புதான் அவன் அந்த வீட்டைக் கொள்ளையிட முடியும். **நானே ஜெயித்தவர்**; நீங்கள் காண்கிறபடி, அவனுடைய உடைமைகளைக் கொள்ளையிடத் தொடங்குகிறேன்.

ஆமென், நான் உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்: மனுஷருக்கு எல்லாப் பாவங்களும், எல்லாத் தூஷணங்களும் மன்னிக்கப்படும். ஆனால் நான் எவருடைய வல்லமையினால் பிசாசுகளைத் துரத்துகிறேனோ, அந்தப் பரிசுத்த ஆவியானவருக்கு விரோதமாகத் தூஷணம் சொல்லுகிறவனுக்கு என்றென்றைக்கும் மன்னிப்பு இல்லை. இப்படி அவன் நித்திய பாவத்துக்கு உள்ளாகிறான். இயேசு செய்த எல்லாக் காரியங்களையும் ஒரு அசுத்த ஆவியின் வல்லமையினால் செய்கிறார் என்று அவர்மேல் பழிசுமத்தியதே அவர்களுடைய தூஷணம். இதை நம்பி, அதிலேயே நிலைத்திருக்கிறவன், மனந்திரும்பாவிட்டால், மன்னிப்பைப் பெறமாட்டான்.

மேசியாவின் குடும்பம் – இரண்டாம் பகுதி

இதற்கிடையில் அவருடைய தாயாரும் சகோதரரும் வந்து சேர்ந்து, வாசலுக்கு வெளியே நின்றார்கள். மக்கள் அவரைச் சுற்றி உட்கார்ந்து அவர் சொல்வதைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள். அப்பொழுது செய்தி அவரிடம் வந்து சேர்ந்தது: உம்முடைய தாயாரும் சகோதரரும் சகோதரிகளும் வெளியே நின்று உம்மைத் தேடுகிறார்கள். அப்பொழுது அவர் அவர்களுக்குப் பதிலளித்தார்: என் தாயும் என் சகோதரரும் சகோதரிகளும் யார்? அவர் சுற்றிலும் பார்த்து, தம்மைச் சூழ உட்கார்ந்திருந்த எல்லாரையும் நோக்கினார். பின்பு சொன்னார்: இதோ, நீங்கள் எல்லாரும் என் தாயும் என் சகோதரருமாயிருக்கிறீர்கள்! **தேவனுடைய சித்தத்தின்படி செய்கிற எவனோ, அவனே எனக்குச் சகோதரனும் சகோதரியும் தாயுமாயிருக்கிறான்!**

இதுவே தேவனுடைய உண்மையான குடும்பம்; 2000 வருடங்களுக்குப் பின் இன்று அது முழுப் பூமியெங்கும் பரவியிருக்கிறது, ஒருநாள் அது பிதாவின் வீட்டில் வாழும். என்றென்றைக்கும் தேவனுடைய குடும்பமாக.

இந்த நிகழ்வுகளில் எது உங்களோடு பேசுகிறது, எது உங்கள் இருதயத்தைத் தொடுகிறது:

உங்களுக்குப் புதிதாக இருப்பது எது:

எதையாவது கற்றுக்கொண்டீர்களா, ஒருவேளை உங்கள் வாழ்க்கையில் நடைமுறைப்படுத்த விரும்பும் ஏதாவது ஒன்றை?

நீங்கள் எதற்காக ஜெபிக்கிறீர்கள்? இங்கே அவரைப் பற்றி வாசித்தவைகளுக்காக இயேசுவைத் தொழுதுகொள்ளுங்கள்!

உங்களுக்குக் கேள்விகள் உண்டா, ஏதாவது தெளிவில்லாமல் இருக்கிறதா, அப்படியானால் அதை எழுதி வையுங்கள்!

அதிகாரம் 4

இயேசு தேவனுடைய ராஜ்யத்தை உவமைகளால் விளக்குகிறார்

விதைக்கிறவனும் நான்கு விதமான நிலமும் பற்றிய உவமை: “கேளுங்கள்”

இயேசு அறிவிக்கும் தம்முடைய பணியைத் தொடர்ந்தார். மறுபடியும் கெனேசரேத்துக் கடலருகே. மேன்மேலும் அதிகமான மக்கள் வந்தார்கள். நெருக்கப்படாமல், அதே சமயம் முடிந்தவரை அநேகரைச் சென்றடையும்படி, அவர் ஒரு படகில் ஏறிக் கரையிலிருந்து சில மீட்டர் தூரம் விலகிப் போனார். ஒரு அரங்கத்தில் இருப்பதுபோல அவர் அநேகரைச் சென்றடைந்தார். தண்ணீரின் மேற்பரப்பு அவருடைய வார்த்தைகளைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்த எல்லாருக்கும் கொண்டுசென்றது. அவர் மக்களுக்கும் தம்முடைய சீஷர்களுக்கும் ஒப்புமைகளினால், உவமைகளினால், அநேக காரியங்களைப் போதித்தார். தம்முடைய போதனையில் அவர் அவர்களிடம் சொன்னார்: **கேளுங்கள்!** ஒரு விவசாயி விதையோடு வயலுக்குப் போய், விதையை முடிந்தவரை சமமாகத் தூவி விதைக்கிறான் என்று கற்பனை செய்துகொள்ளுங்கள். அப்பொழுது சில விதைகள் வழியருகே விழுந்தன. பறவைகள் வந்து எல்லாவற்றையும் கொத்திக்கொண்டு போயின. வேறு விதைகள் அதிக மண் இல்லாத கற்பாறையான நிலத்தில் விழுந்தன. அங்கே விதை சீக்கிரமாய் முளைத்து வளர்ந்தது. சூரியன் அதின்மேல் கொளுத்தினபோது, ஆழமான வேர் இல்லாததால், முளைகள் சீக்கிரமாய் உலர்ந்துபோயின.

வேறு விதைகள் முட்களுக்குள்ளே விழுந்தன. அந்த முட்களும் சீக்கிரமாய் வளர்ந்தன; வளர்ந்துகொண்டிருந்த

விதையை முட்கள் மறுபடியும் நெருக்கிப்போட்டன. இங்கேயும் கனி இல்லை. பின்பு விதை நல்ல நிலத்தில் விழுந்தது. அது முளைத்து, உயர வளர்ந்து, கனி கொடுத்தது. அளவில் வேறுபட்டு: ஒரு கதிர் 30, இன்னொன்று 60, வேறொன்று 100 மணிகளையும் கொடுத்தது. **கேட்கிறதற்குக் காதுள்ளவன் கவனமாகவும், கருத்தாகவும், திறந்த மனதோடும் கேட்கக்கடவன்!** பின்பு மக்கள் எல்லாரும் வீட்டுக்குப் போனபின், பன்னிருவரும், இன்னும் அவரைச் சுற்றியிருந்த எல்லாரும் அவரிடம் கேட்டார்கள்: இந்த உவமைகளின் அர்த்தம் என்ன? இவைகளால் நீர் என்ன சொல்ல விரும்புகிறீர்? அப்பொழுது, தாமே தெய்வீக விதைக்கிறவராயிருக்கிற அவர், அவர்களிடம் சொன்னார்: என்னோடிருந்து என்னைப் பின்பற்றுகிற உங்களுக்குத் தேவனுடைய ராஜ்யத்தின் இரகசியத்தைப் புரிந்துகொள்ள அருளப்பட்டிருக்கிறது. உங்களுக்கு அது இனி இரகசியம் அல்ல, அறிவும் புரிதலுமாயிருக்கிறது, ஏனென்றால் அது உங்களுக்கு வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் வெளியே இருக்கிறவர்களுக்கு, திறந்த இருதயத்தோடு உண்மையாய்க் கேட்காதவர்களுக்கு, அது உவமைகளாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஏசாயா 6:10 ஏற்கெனவே சொல்லுகிறபடி: அவர்கள் மனந்திரும்பி அவர்களுக்கு மன்னிக்கப்படாதபடிக்கு, அவர்கள் கண்டும் காணாதவர்களாயும், கேட்டும் உணராதவர்களாயும் இருக்கும்படிக்கே. நான் சொல்லுகிறதையும் செய்கிறதையும் கேட்டும் கண்டும் இருக்கிற கடினமான, இறுகிப்போன இருதயங்கள் அநேகம். ஆனால் அவர்கள் விசுவாசிக்கும்படி இன்னும் என்னவெல்லாம் நடக்க வேண்டும்?

அவர் அவர்களிடம் சொல்லுகிறார்: இந்த உவமை உங்களுக்குப் புரியவில்லையா? அப்படியானால் மற்ற உவமைகளையெல்லாம் எப்படிப் புரிந்துகொள்ளுவீர்கள்? விதைக்கிறவன் தேவனுடைய வார்த்தையை விதைக்கிறான்; நான் செய்வதுபோல, அதை அறிவித்து மற்றவர்களுக்குக்

கொடுப்பதினால், அது இருதயங்களுக்குள், ஆம், இருதயமாகிய நிலத்தில் விழும்படி விதைக்கிறான். வழியருகே இருக்கிறவர்கள், வார்த்தையைக் கேட்டாலும், சாத்தான், பிசாசு, வந்து வார்த்தையை எடுத்துப்போடுகிறதினால் ஒன்றும் மீதியில்லாமல்போகிற மனிதர்கள். தேவனுடைய ஆட்சி எல்லா மனிதரிடமும் உடைத்துக்கொண்டு வருவதை எப்படியாவது தடுக்கவே அவன் விரும்புகிறான். தேவனுடைய வார்த்தையை, நற்செய்தியை, சந்தோஷத்தோடு ஏற்றுக்கொள்ளுகிறவர்களும் உண்டு. அதுதான் கொஞ்சம் மண் மாத்திரமே உள்ள கற்பாறையான நிலத்தில் விழுகிற விதை. இவர்களுக்கு வேர் இல்லை; அவர்கள் காற்றடிக்கிற பக்கம் சாய்கிறவர்கள், கணநேர மனிதர்கள். சுவிசேஷத்தினிமித்தம் உண்டாகும் உபத்திரவத்தினாலோ துன்புறுத்தலினாலோ விசுவாசம் சோதிக்கப்படும்போது, அவர்கள் முற்றிலும் அதிர்ச்சியடைகிறார்கள். ஏமாற்றமடைந்து, அப்பொழுது அவர்கள் விசுவாசத்தைத் தூக்கி எறிந்துவிடுகிறார்கள். பின்பு முட்களுக்குள்ளே விதைக்கப்பட்டவர்கள் இருக்கிறார்கள். வார்த்தை அவர்கள் இருதயத்துக்குள் போய், வளரத் தொடங்குகிறது. ஆனால் அப்பொழுது ஜீவனத்தின் கவலைகள் வருகின்றன; ஒருவேளை சுவிசேஷத்தின் மூலம் அவர்கள் எதிர்பார்த்த விரைவான தீர்வுகள் அவைகளுக்கு இல்லை. ஐசுவரியத்தின், முன்னேற்றத்தின் மயக்கமும் வாழ்க்கையின் இலக்கை வார்த்தையிலிருந்து விலக்கிவிடுகிறது. அநேக காரியங்களின்மேலுள்ள இச்சைகள் வாழ்க்கையில் இடம்பிடிக்கின்றன. இப்படிப்பட்டவைகள் சுவிசேஷ வார்த்தையை நெருக்கிப்போடுகின்றன. அது ஒரு குறுகிய விழிப்பு மாத்திரமே. பின்பு வார்த்தை நல்ல நிலத்தில் விழுகிறவர்கள் இருக்கிறார்கள். மனந்திரும்புதலுக்கும் உண்மைக்கும் ஆயத்தம் இருக்கும் இடத்தில், வார்த்தை ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுக் கனி கொடுக்கும் இடத்தில், அது மற்ற எல்லாவற்றையும்விட முக்கியமாயிருக்கிறவர்களிடத்தில். கஷ்டங்களும் கேள்விகளும் இருந்தாலும். இப்படிப்பட்டவர்கள்

கனி கொடுக்கிறார்கள், சிலர் முப்பதும், சிலர் அறுபதும், சிலர் நூறுமாக. தேவன்தாமே அவர்களில் வளரவும் முதிரவும் செய்கிற கனி.

விளக்கைப் பற்றிய உவமை

இயேசு அவர்களிடம் சொன்னார்: விளக்கு ஒரு பாத்திரத்தின் கீழோ கட்டிலின் கீழோ வைப்பதற்காக அல்ல. எல்லாவற்றையும் வெளிச்சமாக்கும் இடத்தில் அது வைக்கப்பட வேண்டும். இருளில் மறைந்திருக்கும் யாவும் ஒருநாள் வெளியரங்கமாக்கப்படும், இரகசியமானதெல்லாம் வெளிச்சத்துக்கு வரும்.

என்னுடைய செய்தியாகிய ராஜ்யத்தின் சுவிசேஷம் மறைவாயிருக்காது. நான் உயிர்த்தெழுந்து என் பிதாவின் சிங்காசனத்தில் இருக்கும்போது, அது முழு உலகத்துக்கும் கொண்டுசெல்லப்படும்.

கேட்கிறதற்குக் காதுள்ளவன் கவனமாகவும், கருத்தாகவும், திறந்த மனதோடும் கேட்கக்கடவன்!

நீங்கள் எந்த அளவினால் அளக்கிறீர்களோ, அதே அளவினால் உங்களுக்கும் அளக்கப்பட்டுப் பங்கிடப்படும். நீங்கள் என்னை எப்படி மதிப்பிடுகிறீர்களோ, அப்படியே பெற்றுக்கொள்ளுவீர்கள். நீங்கள் என்னை ஏற்றுக்கொண்டால், எல்லாவற்றையும் பெற்றுக்கொள்ளுவீர்கள். என்னை உடையவன் என்னிடமிருந்து இன்னும் அதிகமாக, ஆம், எல்லாவற்றையும் பெற்றுக்கொள்ளுவான். நான் யார் என்று வெறுமனே ஆர்வம் மாத்திரம் கொண்டவன், என்னை விசுவாசிக்காமலும் பின்பற்றாமலும் இருக்கிறவன், என்மேலுள்ள எல்லா ஆர்வத்தையும் இழந்துபோவான். தேவனுடைய ராஜ்யத்தில் அவனுக்குப் பங்கும் இருக்காது.

விதை வளருவதைப் பற்றிய உவமை

தேவனுடைய ராஜ்யம், ஒரு மனிதன் புறப்பட்டுப் போய் நிலத்தில் விதையை விதைப்பதற்கு ஒப்பாயிருக்கிறது. அதைச் செய்தபின், காத்திருப்பதும், தூங்கப்போவதும், மறுபடி எழுந்திருப்பதும் தவிர அவனால் வேறொன்றும் செய்ய முடியாது. அதுவும் அநேக முறை. விதையும் முளைத்து வளரும்வரை முதலில் மண்ணில் தூங்குவதுபோல. விதை எப்படி வளருகிறது, அது எப்படி நடக்கிறது என்று அவனுக்குத் தெரியாது. பூமி தானாகவே கனி கொடுக்கிறது – ஒரு உயிர்த்தெழுதலைப் போல –, முதலில் முளை, பின்பு கதிர், பின்பு கதிரில் கோதுமை மணிகள் வளருகின்றன. தானியம் முற்றினபோது, அவன் அரிவாளோடு புறப்பட்டு அறுவடையைச் சேர்க்கிறான். ஆம், யோவேல் 3:13 ஏற்கெனவே முன்னறிவிக்கிறபடி, அது சேர்க்கப்படும். சிறிய தொடக்கங்கள் அவசியமானவை, விலையேறப்பெற்றவை. ஒருபோதும் அற்பமாய் எண்ணப்படக்கூடாதவை. வளருவதற்குக் காலம் தேவை. தேவனுடைய ஆட்சி ஒரே அடியில் காணக்கூடியதாகி எங்கும் வந்துவிடுவதில்லை. முதிருவதற்கும் வளருவதற்கும் எல்லாவற்றுக்கும் காலம் தேவை. ஆனால் நெடுங்காலமாக ஏங்கி எதிர்பார்க்கப்பட்ட தேவனுடைய அறுவடை வரும். **ஆம், அது வரும். வார்த்தையை விதைத்து, பொறுமையாய் நிலைத்திருங்கள்!**

மிகச் சிறிய கடுகு விதையைப் பற்றிய உவமை

அவர் சொன்னார்: தேவனுடைய ராஜ்யத்தை இன்னும் எதற்கு ஒப்பிடலாம்? எல்லாவற்றிலும் மிகச் சிறியதும் அற்பமாய்த் தோன்றுவதுமான விதையாக மண்ணில் போடப்படும் ஒரு கடுகு விதையைப் போல. ஆனால் பின்பு அது முளைத்துப் பெரிதாகிறது. எல்லாப் பூண்டுகளையும்விடப் பெரிதாக. அந்தச் செடி பெரிய கிளைகளை விடுகிறது; அவைகளின் நிழலில் பறவைகளும் கூடு கட்டும் அளவுக்குப் பெரியவை.

இயேசுவோடும் பன்னிருவரோடும் அது சிறிதாகத் தொடங்கியது, ஆனால் முடிவில் தேவனுடைய ராஜ்யம் முழுப் பூமியெங்கும் பரவும். இன்னும் அநேக உவமைகளினால் அவர் மக்களோடு பேசினார். ஆனால் உவமைகளினால் மாத்திரமே. தம்முடைய சீஷர்களுக்கோ அவைகளைத் தனியாகவும் விரிவாகவும் விளக்கினார்.

கெனேசரேத்துக் கடலில் இயேசு புயலை அடக்குகிறார்

அன்று சாயங்காலத்தில் இயேசு தம்முடைய சீஷர்களிடம் சொல்லுகிறார்: கடலின் அக்கரைக்குப் போவோம். அவர்கள் ஜனக்கூட்டத்துக்கு விடைகொடுத்தார்கள். சீஷர்கள் படகை ஆயத்தப்படுத்தி, இயேசுவை அவர் இருந்தபடியே தங்களோடு அழைத்துக்கொண்டு போனார்கள். களைப்பும் சோர்வுமாக. வேறு படகுகளும் அவர்களோடு சேர்ந்துகொண்டன. அப்பொழுது எங்கிருந்தோ திடீரென்று பலத்த புயல் கிளம்பியது. மேடுகளிலிருந்து பலத்த காற்று கீழே இறங்கி வீசியது. ஒரு பகைமையான வல்லமையைப் போல. ஆம், அது தேவனுடைய குமாரன்மேல் நடந்த ஒரு தாக்குதல். அலைகள் படகுக்குள் மோதி, அது ஏற்கெனவே தண்ணீரால் நிரம்பத் தொடங்கியது. அச்சுறுத்தும் ஒரு நிலைமை. இயேசு படகின் பின்பக்கத்தில் இருந்தார். தம்முடைய பரலோகப் பிதாவின் பாதுகாப்பு எந்நேரத்திலும் இருக்கிறது என்ற நம்பிக்கையோடு, அவர் ஒரு தலையணையின்மேல் தூங்கிப்போயிருந்தார். சீஷர்கள் அவரை எழுப்பி, குற்றஞ்சாட்டும் தொனியில் சொன்னார்கள்: போதகரே, நாங்கள் மடிந்துபோவதைக் குறித்து உமக்குக் கவலையில்லையா? இயேசு தூக்கத்திலிருந்து எழுந்தார். அவர் புயல்காற்றை அதட்டி அதற்குக் கட்டளையிட்டார்: இரையாதே, அமைதலாயிரு! புயல் எப்படி வந்ததோ, அப்படியே அது அடங்கியது. பெரிய அமைதல் உண்டாயிற்று. அவர் அவர்களிடம் சொன்னார்: ஏன் இப்படிப் பயப்படுகிறீர்கள்? உங்களுக்கு விசுவாசம் இல்லையா? நான் இங்கே இருக்கிறேனே. அப்பொழுது சீஷர்கள், ஏறக்குறைய

புயலுக்குப் பயந்ததைப் போலவே, மிகவும் பயந்தார்கள். திகைப்போடு அவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் மெதுவாய்ச் சொல்லிக்கொண்டார்கள்: **கடலும் காற்றும் கீழ்ப்படிகிற இவர் யார்? நாம் யாரோடு இருக்கிறோம்?**

இந்த நிகழ்வுகளில் எது உங்களோடு பேசுகிறது, எது உங்கள் இருதயத்தைத் தொடுகிறது:

உங்களுக்குப் புதிதாக இருப்பது எது:

எதையாவது கற்றுக்கொண்டீர்களா, உங்கள் வாழ்க்கையில் நடைமுறைப்படுத்த விரும்பும் ஏதாவது ஒன்றை?

நீங்கள் எதற்காக ஜெபிக்கிறீர்கள்? இங்கே அவரைப் பற்றி வாசித்தவைகளுக்காக இயேசுவைத் தொழுதுகொள்ளுங்கள்!

உங்களுக்குக் கேள்விகள் உண்டா, அல்லது ஏதாவது புரியவில்லையா? அதை எழுதி வையுங்கள்!

அதிகாரம் 5

அக்கரையில் கெர்கெசாவில் பிசாசு பிடித்த மனிதனின் விடுதலை

தம்மைத் தேடாதவர்களுக்குத் தேவன் தம்மை வெளிப்படுத்துகிறார் (ஏசாயா 65:1-5)

அவர்கள் படகில் கடலின் அக்கரைக்கு, கதரேனருடைய நாட்டுக்கு வருகிறார்கள். அந்நாட்களில் அது இஸ்ரவேல் அல்ல, அந்நிய தேசம், தெக்கப்போலி. அது சீரியா மாகாணத்திலிருந்த பத்துப் பட்டணங்களின் பிரதேசம். அவர் அங்கே படகிலிருந்து இறங்கினபோது, உடனே ஒரு மனிதன் அவருக்கு எதிராக வந்தான். அவனை ஒரு அசுத்த ஆவி பிடித்திருந்தது. அவன் கல்லறைக் குகைகளில், மரித்தவர்களிடையே, வசித்துவந்தான். பட்டணத்தில் அவனால் வாழ முடியவில்லை. ஏனென்றால் அவனை அடக்க முடியவில்லை, அவன் எல்லாருக்கும் ஆபத்தாயிருந்தான். சங்கிலியினாலும் அவனைக் கட்ட முடியவில்லை. அநேகந்தரம் அவனுடைய கால்களுக்கு விலங்குகள் போட்டு, அவனைச் சங்கிலிகளால் கட்டியிருந்தார்கள்; ஆனால் அவன் எவ்வளவு பலமுள்ளவனாயிருந்தான் என்றால், அவைகளைத் திரும்பத் திரும்ப உடைத்துப்போட்டான். அவனை அடக்கும் அளவுக்குப் பலமுள்ளவன் ஒருவனும் இல்லை, ஏனென்றால் அவன் ஒரு காட்டு மிருகத்தைப் போல இருந்தான். இரவும் பகலும் அவன் கல்லறைக் குகைகளிலும் மலைகளிலும் இருந்தான். அவன் அசுத்தத்தின் மனித உருவாக இருந்தான். பிணங்களையே அவன் நாடினான். அவன் உயிருள்ள மரணத்தின் உருவம். அவன் உரத்த சத்தமாய்க் கூக்குரலிட்டு, கற்களால் தன்னைத்தானே காயப்படுத்திக்கொண்டான். நிர்வாணமாக, தனிமைப்பட்டவனாக, சிதைந்துபோனவனாக. இப்பொழுது

இயேசுவைச் சந்தித்தவன், மனிதத்தன்மையை முழுவதும் இழந்த, மிகவும் பரிதாபமான மனிதன்.

இந்த மனிதன், தன் குழப்பத்தின் நடுவே விடுதலைக்காகவும் சுகத்துக்காகவும் ஏங்கும் முழு உலகத்தின் ஒரு சித்திரம் அல்லவா?

இந்த மனிதன் தூரத்திலே இயேசுவைக் கண்டபோது, அவரிடம் ஓடிவந்து அவருக்கு முன்பாகத் தரையில் விழுந்தான். அவன் உரத்த சத்தமாய்க் கூக்குரலிட்டான், ஆனால் அவை அசுத்த ஆவியின் வார்த்தைகள்: இயேசுவே, உன்னதமான தேவனுடைய குமாரனே, எனக்கும் உமக்கும் என்ன? நீர் ஏன் இங்கே இருக்கிறீர்? உமக்கு எதிராக எனக்கு எந்த வாய்ப்பும் இல்லை. நீரே பலவான். நான் இந்த மனிதனை வேதனைப்படுத்தினதுபோல நீர் என்னை வேதனைப்படுத்தாதபடிக்கு, உம்மை வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன்! ஏனென்றால் இயேசு அவனிடம் சொல்லியிருந்தார்: அசுத்த பிசாசே, வேதனைப்படுத்துகிற ஆவியே, இந்த மனிதனை விட்டு வெளியே போ! இயேசு அவனிடம் கேட்டார்: அசுத்த ஆவியே, உன் பெயர் என்ன? அவன் பதிலளித்தான்: என் பெயர் லேகியோன், ஏனென்றால் நாங்கள் அநேகர். ரோமர்களின் ஒரு லேகியோன் 6000 போர்வீரர்களையும் 120 குதிரைவீரர்களையும் கொண்டிருந்தது. அந்த மனிதனை ஒரு பிசாசு மாத்திரம் அல்ல, அநேகப் பிசாசுகள் பிடித்திருந்தன. தங்களை அந்தப் பிரதேசத்திலிருந்து துரத்திவிடாதபடி பிசாசுகள் அவரைப் பலமுறை வருந்திக் கேட்டுக்கொண்டன. செங்குத்தான கரையருகே ஒரு பெரிய பன்றிக்கூட்டம் மேய்ந்துகொண்டிருந்தது. பன்றிகளுக்குள் போக அனுமதிக்கும்படி அசுத்த ஆவிகள் அவரை வேண்டிக்கொண்டன; ஏனென்றால் அவைகள் எப்பொழுதும் தங்குவதற்கு ஒரு இடத்தைத் தேடுகின்றன: மனிதர்களை, வேறு வழியில்லாவிட்டால் மிருகங்களையும். இயேசு அவைகளுக்கு

உத்தரவு கொடுத்தார். யூதர்களுக்கு அசுத்தமான பன்றிகளுக்குள் அசுத்த ஆவிகள் புகுந்தபோது, அவைகள் தங்கள் அழிவுகரமான கிரியையைத் தொடர்ந்தன. அந்தக் கூட்டம் மேட்டிலிருந்து கடலுக்குள் பாய்ந்து, எல்லாம் அமிழ்ந்து செத்தன. இயேசு அப்படி விரும்பினதால் அல்ல, பிசாசுகள் விரும்பினதால். அவைகள் ஏறக்குறைய 2000 பன்றிகள். ஒருவேளை இப்படி மக்களை இயேசுவுக்கு விரோதமாகத் தூண்டிவிட அவைகள் விரும்பியிருக்கலாம். அதில் அவைகள் வெற்றியும் பெற்றன. **ஆனால் அந்த மனிதன் இப்பொழுது சுத்தமாகவும் விடுதலையாகவும் இருந்தான்**. நடந்ததைத் திகிலோடு கண்ட பன்றி மேய்ப்பவர்கள் ஓடிப்போனார்கள். பட்டணத்திலும் கிராமங்களிலும் அதை அறிவித்தார்கள். நடந்ததைப் பார்க்கும்படி மக்கள் புறப்பட்டு வந்தார்கள். அவர்கள் இயேசுவிடம் வருகிறார்கள். அவர்களால் தங்கள் கண்களையே நம்ப முடியவில்லை, ஏனென்றால் பிசாசுகள் பிடித்திருந்த அந்த மனிதன் வஸ்திரம் தரித்து, முற்றிலும் புத்தி தெளிந்தவனாக, சாதாரணமாக இயேசுவின் அருகில் உட்கார்ந்திருக்கிறான். லேகியோனை, திரளான அசுத்த ஆவிகளை, உடையவனாயிருந்தவன் மறுபடியும் ஒரு மனிதனாயிருக்கிறான், மிருகத்தைப் போல அல்ல. அவர்களுக்குப் பயம் உண்டாகிறது. அது அவர்களுக்கு முற்றிலும் புரியாத திகிலாயிருக்கிறது. பிசாசு பிடித்தவனின் விடுதலையையும், பன்றிகள் கடலில் பாய்ந்ததையும், எல்லாவற்றையும் நேரில் கண்டவர்கள், புதிதாக வந்தவர்களுக்கு அதைச் சொன்னார்கள்.

சந்தோஷப்படுவதற்கோ இயேசுவை அழைப்பதற்கோ பதிலாக, தங்கள் எல்லைகளை விட்டுப் போகும்படி அவர்கள் அவரை வேண்டிக்கொள்ளுகிறார்கள். கண்டும் காணாதவர்களாயும் கேட்டும் உணராதவர்களாயும் இருக்கிற, வெளியே இருப்பவர்களுக்கு அவர்கள் ஒரு உதாரணம். இயேசு மறுபடியும் படகுக்குப் போய் அதில் ஏறினார். இந்தக் கரையில் அவருடைய பணி, புறஜாதிகளின் பிரதேசத்துக்குள் அவருடைய

படையெடுப்பு, வெற்றிகரமாக முடிந்தது. வரவிருக்கும் தேவ ஆட்சியின் அடையாளம் நாட்டப்பட்டுவிட்டது. கலிலேயாவில் போலவே இங்கேயும். சுகமடைந்த மனிதனோ, தன் உறவினருக்கு முற்றிலும் மாறாக, எப்படியாவது இயேசுவோடு இருக்க விரும்பினான். அவரைப் பின்பற்ற. தன்னை விடுவித்தவரோடு என்றென்றைக்கும் இருக்க விரும்பினான். ஆனால் இயேசு அவனுக்கு அனுமதி கொடுக்கவில்லை. அதற்குப் பதிலாக அவனிடம் சொன்னார்: உன் குடும்பத்தாரிடம் போய், கர்த்தர் உனக்கு எவ்வளவு பெரிய காரியங்களைச் செய்தார், உன்மேல் எவ்வளவு இரக்கமாயிருந்தார் என்று அவர்களுக்கு அறிவி. அவன் போய், இயேசு, ஆம், தேவன் தனக்கு எவ்வளவு பெரிய காரியங்களைச் செய்தார் என்று தெக்கப்போலி முழுவதும் பிரசித்தம்பண்ணினான். இனிமேலும் செய்ய அவர் ஆயத்தமாயிருக்கிறார் என்பதும் தெளிவாயிருந்தது. ஆம், கடலைக் கடந்து திரும்பிப் போயிருந்த இயேசுவின் அறிவிப்பு ஊழியத்தை அவன் தொடர்ந்து நடத்தினான். அதைக் கேட்ட எல்லாரும் ஆச்சரியப்பட்டார்கள். இழந்துபோன பன்றிகளைக் குறித்து அவர்கள் எரிச்சலடைந்ததைவிட அதிகமாக.

இந்தப் பகுதியில் எது உங்களோடு பேசுகிறது, எது உங்கள் இருதயத்தைத் தொடுகிறது:

உங்களுக்குப் புதிதாக இருப்பது எது:

உங்கள் அன்றாட வாழ்க்கைக்காக எதையாவது கற்றுக்கொண்டீர்களா?

நீங்கள் எதற்காக ஜெபிக்கிறீர்கள்? இங்கே அவரைப் பற்றி வாசித்தவைகளுக்காக இயேசுவைத் தொழுதுகொள்ளுங்கள்!

உங்களுக்குக் கேள்விகள் உண்டா, அல்லது ஏதாவது புரியவில்லையா? அதை எழுதி வையுங்கள்!

யவீருவின் மகள் உயிரோடு எழுப்பப்படுதல் – பகுதி 1

இயேசு தீட்டானவர்களைத் தொடுகிறார் – அவர்கள் மறுபடியும் வாழ முடிகிறது

அவர் கப்பர்நகூமுக்கு அருகே அக்கரையில் வந்து சேர்ந்தபோது, வழக்கம்போல அவரைப் பார்க்கும்படி அநேக மக்கள் மறுபடியும் கடலருகே கூடினார்கள். ஜெப ஆலயத் தலைவர்களில் ஒருவனாகிய யவீருவும் அங்கே இருந்தான். ஒரு ஜெப ஆலயத் தலைவனுடைய பதவியையும் கௌரவத்தையும் குறித்த எல்லாத் தயக்கங்களையும், ஏற்படக்கூடிய ஆபத்துகளையும் பொருட்படுத்தாமல். ஒரு குறிப்பிட்ட காரியம் அவனை உந்தித் தள்ளியது. அவரைக் கண்டபோது, அவன் அவரிடம் போய், அவருடைய பாதங்களில் விழுந்தான். அவன் அவரை மிகவும் வேண்டிக்கொண்டு சொன்னான்: எனக்கு எவ்வளவோ அருமையானவளும், நாங்கள் மிகவும் நேசிக்கிறவளுமான என் மகள் மரணத்தறுவாயில் இருக்கிறாள். அவள் சுகமடைந்து பிழைக்கும்படி, தயவுசெய்து அவள்மேல் உம்முடைய கைகளை வையும்! இயேசு யவீருவின் மனவேதனையைக் கண்டு, அவனோடுகூட அவனுடைய வீட்டுக்குப் போனார். மக்கள் அதைக் கேட்டார்கள்; நெருக்கமாய்த் திரண்ட ஒரு ஜனக்கூட்டம் அவருக்குப் பின்சென்றது.

நாள்பட்ட பெரும்பாடுள்ள ஸ்திரீ

நெருக்கமாய்த் திரண்ட அந்த ஜனக்கூட்டத்தில், 12 வருடங்களாக நிற்காத பெரும்பாடுள்ள ஒரு ஸ்திரீ இருந்தாள். அதனால் நியாயப்பிரமாணத்தின்படி அவள் தீட்டானவளாயிருந்தாள். கணவன் இல்லாமல், ஐக்கியம் இல்லாமல், எப்பொழுதும் மனிதர்களிடமிருந்து பிரிக்கப்பட்டு. தனிமைப்பட்டு, ஒண்டியாக. அவள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டு, வைத்தியர்களிடம் சுகம் பெறும்படி எல்லாவற்றையும்

முயற்சித்திருந்தாள். அது அவளுடைய சொத்தையெல்லாம் விழுங்கியிருந்தது. குணமாவதற்குப் பதிலாக, இன்னும் மோசமாகியிருந்தது. ஆனாலும் அவள் ஒருபோதும் அந்த வியாதியை ஏற்றுக்கொண்டு உள்ளுக்குள் நம்பிக்கையை இழந்துவிடவில்லை, தொடர்ந்து சுகத்தைத் தேடினாள். இப்பொழுது அவள், சுகமாக்குகிறவரும், பெரிய வைத்தியரும், ஆம், வைத்தியர்களுக்கெல்லாம் வைத்தியருமாகிய இயேசுவைக் குறித்துக் கேள்விப்பட்டிருந்தாள். அவருடைய வஸ்திரத்தைத் தொட்டாலே போதும், தான் சுகமடைவேன் என்று அவள் நிச்சயமாயிருந்தாள். தீட்டானவளாக அவளால் அவரோடு ஒருபோதும் நேரடியாகப் பேச முடியாது. அந்த நெருக்கத்தில், அவருடைய முகத்தைப் பார்க்காமல், யாருக்கும் தெரியாதபடி, பின்னாலிருந்து அவரைத் தொட அவளால் முடிந்தது. அப்படியே நடந்தது: உடனே அவள் சுகமானாள். அவள் அதை உணர்ந்தாள். ஆனால் இயேசுவும் ஒன்றை உணர்ந்தார், அதாவது தம்மிலிருந்து புறப்பட்ட சுகமாக்கும் வல்லமையை. அந்தத் தொடுதலினால் அவர் தீட்டாகவில்லை. நடந்தது நேர் எதிரானது. ஏனென்றால் அவர் **தேவனுடைய பரிசுத்தர்**. அவர் உடனே திரும்பிக் கேட்டார்: என் வஸ்திரங்களைத் தொட்டது யார்? யவீருவின் வீட்டுக்குப் போகும் வழியில் இது இப்பொழுது அவருக்கு முக்கியமா? யவீருவின் மகளுக்கு நேரம் குறைந்துகொண்டிருந்தது. அவர் இதை ஏன் இப்பொழுது அறிய விரும்பினார்? ஆம், இயேசு தன்னையும் தன் துயரத்தையும் அறிந்திருக்கிறார் என்று சுகமடைந்தவள் அறிய வேண்டும். அவருடைய சீஷர்கள் குழப்பத்தோடு பதிலளித்தார்கள்: மக்கள் உம்மைச் சுற்றி நெருக்குகிறார்கள், நீரோ என்னைத் தொட்டது யார் என்று கேட்கிறீரே. ஆனால் தம்மைத் தொட்டவளைக் காணும்படி இயேசு சுற்றிலும் பார்த்தார். இயேசு தன்னைக் குறித்தே கேட்கிறார் என்று அந்த ஸ்திரீ உணர்ந்து பயந்துபோனாள். இனி அவளால் ஒளிந்திருக்க முடியவில்லை; நடுங்கிக்கொண்டு அவருக்கு முன்பாக, பரிசுத்தருக்கு

முன்பாக, முழங்காலில் விழுந்தாள். தான் அனுபவித்த எல்லாவற்றையும், தன் கடைசி நம்பிக்கையை அவரிடம் மாத்திரமே கண்டதையும் அவள் அவருக்குச் சொன்னாள். அவர் அவளுக்குப் பதிலளித்தார்: **மகளே, உன் விசுவாசம் உன்னை இரட்சித்தது. சமாதானத்தோடே போய், மறுபடியும் வாழத் தொடங்கு**. உன் வேதனை நீங்கி நீ சுகமாயிருக்கிறாய். வாழ்க்கையின் நெருக்கம் எவ்வளவு அடர்த்தியாக இருந்தாலும், நிலைமை எவ்வளவு நம்பிக்கையற்றதாக இருந்தாலும், நீங்கள் எவ்வளவு தகுதியற்றவர்களாக இருந்தாலும் அப்படி உணர்ந்தாலும், விசுவாசத்தோடு உங்கள் கையை இயேசுவை நோக்கி நீட்டுங்கள்! ஜீவவிருட்சமாகிய இயேசுவிலிருந்து ஒரு இலையைப் பறிப்பதுபோல, சுகத்தை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள்!

யவீருவின் மகள் உயிரோடு எழுப்பப்படுதல் – பகுதி 2

அவர் அந்த ஸ்திரீயோடு பேசிக்கொண்டிருக்கையில், ஜெப ஆலயத் தலைவனுக்குத் தெரிந்தவர்கள் கெட்ட செய்தியோடு யவீருவிடம் வருகிறார்கள்: உம்முடைய மகள் மரித்துப்போனாள். இனி ஏன் போதகரை வருத்தப்படுத்துகிறீர்? வீட்டுக்கு வாரும். இயேசு அதைக் கேட்டு, பின்பு யவீருவிடம் சொன்னார்: **பயப்படாதே! விசுவாசமுள்ளவனாயிரு! என்னை நம்பு!** பின்பு அவர் தம்முடைய சீஷர்களில் பன்னிருவரின் உள்வட்டமாகிய பேதுருவையும் யாக்கோபையும் யோவானையும் மாத்திரம் தம்மோடு அழைத்துக்கொண்டு போகிறார். அவர்கள் அந்த வீட்டுக்கு வருகிறார்கள். சத்தமும், புலம்பலும், அழுகையும் பெரிதாயிருக்கிறது. இயேசு கேட்கிறார்: நீங்கள் ஏன் இப்படிச் சத்தம்போட்டு அழுகிறீர்கள்? பிள்ளை மரிக்கவில்லை. அவள் தூங்குகிறாள். அப்பொழுது துக்கம் கொண்டாட வந்தவர்கள் அவரைப் பார்த்து நகைத்தார்கள்; இன்றும் மனிதர்கள் வெறுமனே இயேசுவை நம்பும்போது மற்றவர்கள் அப்படியே செய்கிறார்கள். பின்பு இயேசு எல்லாரையும் வெளியே

அனுப்பினார். தகப்பனும், தாயும், அவருடைய மூன்று சீஷர்களும் மாத்திரமே அந்தச் சிறுமியிடம் போக அனுமதிக்கப்பட்டார்கள். இயேசு பிள்ளையின் கையைப் பிடித்துச் சொல்லுகிறார்: தலீத்தாகூமி! மொழிபெயர்த்தால்: சிறுபெண்ணே, நான் உனக்குச் சொல்லுகிறேன், எழுந்திருக்க நேரமாயிற்று! உடனே சிறுமி எழுந்து நடந்தாள். ஜீவனும் பெலனும் திரும்ப வந்திருந்தன. அவள் 12 வயதுள்ளவளாயிருந்தாள். அவர்கள் மிகுந்த ஆச்சரியத்தால் பரவசமடைந்து, தங்கள் சந்தோஷத்தை வார்த்தைகளால் சொல்ல முடியாமலிருந்தார்கள். அந்த அறையில் இதைக் கண்ட எல்லாருக்கும், இதைக் குறித்து ஒன்றும் சொல்லக்கூடாது என்று இயேசு கட்டளையிட்டார். மரித்தோரை எழுப்பும் அற்புதக்காரராக அல்ல, தேவனுடைய ராஜ்யம் உருவெடுக்கும்படி இருதயங்களை மாற்றி உயிர்ப்பிக்க விரும்புகிறவராகவே அவர் அறியப்பட விரும்பினார். வியாதிக்குப் பின் அவள் பெலனடையும்படி, சிறுமிக்குச் சாப்பிடக் கொடுக்கவும் அவர் விரும்பினார். **குணமாக்க முடியாத வியாதியைச் சந்தித்ததுபோலவே இயேசு மரணத்தையும் சந்திக்கிறார். ஜெயிக்கிறார். முழுப் படைப்பையும் அடிமைத்தனத்தில் வைத்திருக்கும் மரணம், சீக்கிரத்தில் உயிர்த்தெழுந்தவரின் ஜீவனுக்கு வழிவிட வேண்டியிருக்கும். தேவனுடைய ராஜ்யம் வருகிறது. தடுக்க முடியாதபடி. இயேசு இருந்த இடத்தில் எதுவும் முன்பிருந்தபடி இருப்பதில்லை. அவர் வந்ததால், எல்லாம் புதிதாகும்.**

இந்த நிகழ்வுகளில் எது உங்களோடு பேசுகிறது, எது உங்கள் இருதயத்தைத் தொடுகிறது:

உங்களுக்குப் புதிதாக இருப்பது எது:

எதையாவது கற்றுக்கொண்டீர்களா, உங்கள் வாழ்க்கையில் நடைமுறைப்படுத்த விரும்பும் ஏதாவது ஒன்றை?

நீங்கள் எதற்காக ஜெபிக்கிறீர்கள்? இங்கே அவரைப் பற்றி வாசித்தவைகளுக்காக இயேசுவைத் தொழுதுகொள்ளுங்கள்!

இந்தப் பகுதியைக் குறித்து உங்களுக்குக் கேள்விகள் உண்டா? ஏதாவது தெளிவில்லாமல் இருக்கிறதா? அதை எழுதி வையுங்கள்!

அதிகாரம் 6

இயேசுவின் சொந்த ஊராகிய நாசரேத்தில் அவிசுவாசம்

அங்கிருந்து அவர் தம்முடைய குடும்பத்தோடு வளர்ந்த பட்டணமாகிய தம்முடைய சொந்த ஊர் நாசரேத்துக்குப் போனார். அவருடைய சீஷர்கள் அவருக்குப் பின்சென்றார்கள். ஓய்வுநாள் வந்தபோது, அடிக்கடி செய்வதுபோலவும் மற்ற யூதர்களைப் போலவும் அவர் ஜெப ஆலயத்துக்குப் போய்ப் போதிக்கத் தொடங்கினார். வேதபாரகரைப் போல அல்லாமல் அவர் அதிகாரத்தோடு போதித்ததால், கேட்டவர்கள் ஆச்சரியத்தால் பிரமித்துப்போனார்கள். அவர்கள் சொன்னார்கள்: இவனுக்கு இவைகள் எங்கிருந்து வந்தன? இவனுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட ஞானம் எப்படிப்பட்டது! இவன் கைகளால் எப்படிப்பட்ட அசாதாரணமான அற்புதங்கள் நடக்கின்றன! இவன் எளிய தொழிலாளி அல்லவா, ஒருபோதும் வேதபாரகனாயிருந்தவன் அல்ல, மரியாளின் மகன், இவனுடைய தகப்பன் இப்பொழுது உயிரோடில்லை. யாக்கோபு, யோசே, யூதா, சீமோன் என்பவர்களுக்குச் சகோதரன். இவனுடைய சகோதரிகளும் இங்கே நம்மோடு இந்தப் பட்டணத்தில் இருக்கிறார்கள். (அவருக்குப் பைத்தியம் பிடித்துவிட்டது என்று நினைத்து, அவர்கள் ஏற்கெனவே அவர் பின்னால் ஓடிப்போயிருந்தார்கள்). அவர்கள் அவரைக் குறித்து இடறலடைந்தார்கள். அவரிடம் அவர்களுக்கு இருந்ததாகத் தோன்றிய நல்ல மனப்பான்மை மாறிப்போனது. அவர்கள் அவரை அறிந்திருந்தார்கள், ஆனாலும் அறியவில்லை. இவையெல்லாம் தங்களுக்குத் தனிப்பட்ட முறையில் என்ன அர்த்தம் என்று அவர்கள் தங்களைக் கேட்டுக்கொள்ளவில்லை. கேட்டிருந்தால், இந்த ஞானமெல்லாம் எங்கிருந்து வந்தது என்று அவர்கள்

அறிந்திருப்பார்கள். இயேசு அவர்களிடம் சொன்னார்: ஒரு தீர்க்கதரிசி கனம் பெறுகிறான், அவன் சொல்வதை மக்கள் கேட்கிறார்கள். ஆனால் தன் சொந்த ஊரிலும், தன் உறவினருக்குள்ளும், தன் வீட்டிலும் அப்படியல்ல. தங்களைக் குறித்தே அவர் சொல்லுகிறார் என்று அவர்கள் உணரவில்லை. அவர்கள் அவரைச் சந்தேகித்து, ஆம், புறக்கணித்ததால், அங்கே அவரால் அற்புதங்களைச் செய்ய முடியவில்லை. **அவர்களுக்கு அவர் வெறும் ஒரு தொழிலாளி மாத்திரமே**.

ஆனாலும் அங்கே சில பலவீனரும் வியாதியஸ்தரும் இருந்தார்கள்; அவர்கள்மேல் அவர் கைகளை வைத்து அவர்களைச் சுகமாக்கினார். அவரிடம் வந்த, அல்லது கொண்டுவரப்பட்ட, சிலர். நாசரேத்திலிருந்த **அவிசுவாசத்தைக் குறித்து அவர் ஆச்சரியப்பட்டார்**. எப்பொழுதும் அவர் அவிசுவாசத்தைச் சந்தித்தார், ஆனாலும் மக்கள் அவரிடம் வந்ததால் அவர் சுகமாக்கினார். ஆனால் இங்கே பெரும்பாலானோர் வீட்டிலேயே இருந்துவிட்டார்கள், ஏனென்றால் அவர் யார் என்பதையும், அவர்களிடத்திலும் அவர் என்ன செய்ய வல்லவரும் மனதுள்ளவருமாயிருந்தார் என்பதையும் அவர்கள் அறிந்துகொள்ளவில்லை. ஒரு எளிய தொழிலாளி உண்மையில் தேவனுடைய குமாரன் என்ற இடறலைத் தாங்க முடியாதவன், இயேசு கிறிஸ்துவைப் பற்றிய உண்மையான அறிவுக்குள் ஒருபோதும் நுழையமாட்டான். பின்பு அவர் சுற்றியிருந்த கிராமங்கள் வழியாய்ப் போய், மக்களுக்கு ராஜ்யத்தின் சுவிசேஷத்தைப் போதித்தார்.

பன்னிருவரின் பணி

பின்பு ஒரு குறிப்பிட்ட நோக்கத்தோடு அவர் பன்னிருவரையும் தம்மிடத்தில் அழைக்கிறார். அவர் அவர்களை இரண்டிரண்டு பேராகப் பிரித்தார். ஒருவருக்கொருவர் பொருத்தமானவர்கள் என்று அவர் கருதியபடி. இருவராக இருந்தால் அவர்கள் ஒருவரையொருவர் தாங்கவும், காக்கவும், உற்சாகப்படுத்தவும் முடியும். பின்பு சுற்றியுள்ள இடங்களுக்குப் போய், அவர்

செய்தவைகளையே செய்யும்படி அவர்களை அனுப்பினார். ஏனென்றால் அசுத்த ஆவிகளாகிய பிசாசுகளைத் துரத்தவும், இயேசுவின் மூலம் தேவ ஆட்சி தொடங்கிவிட்டதை வெளிப்படுத்தவும், அவைகள்மேல் அவர் அவர்களுக்கு அதிகாரம் கொடுத்தார். மனந்திரும்புதலையும் மனமாற்றத்தையும் பிரசங்கிப்பதும் அதில் அடங்கியிருந்தது. ஒன்றையும் எடுத்துக்கொண்டு போகாதபடி அவர் அவர்களுக்குக் கட்டளையிட்டார். உணவும் இல்லை, பையும் இல்லை, பணமும் இல்லை. ஒரு கோல் மாத்திரம். மோசேயின் கோலைப் போல, அல்லது தீர்க்கதரிசியின் கோலைப் போல. அவர்கள் இஸ்ரவேலைத் தேவனுடைய சமுகத்துக்குத் திரும்ப நடத்த வேண்டும். கால்களில் பாதரட்சைகள் இருக்க வேண்டும். இரண்டு அங்கிகளும் வேண்டாம், ஒன்றே போதும். அவரைப் போலவே, அவர்களும் தேவனை மாத்திரமே நம்ப வேண்டும். ஒன்றுமில்லாத ஏழைகளாக அவர்கள் புறப்பட வேண்டும். ஏழைகளிடத்துக்கு. **மனந்திரும்புதல் அவர்களுடைய சொந்த வாழ்க்கையிலும் காணப்பட வேண்டும். மக்கள் அவர்களுடைய செய்தியைப் புறக்கணிப்பதற்கு அவர்களோ அவர்களுடைய நடத்தையோ ஒருபோதும் காரணமாயிருக்கக்கூடாது. அவர்களுடைய பணியில், அவர்களுடைய பாதுகாப்போ, தேவைகளோ, சௌகரியமோ ஒருபோதும் முதலிடம் பெறக்கூடாது.** அவசரமான ஒரு பணி; பெரிய ஆயத்தங்கள் இல்லாமல், உடனே நடக்க வேண்டிய பணி. இயேசு இங்கே, கலிலேயாவில் இருந்த இந்தக் காலத்துக்கென்றே விசேஷமாக நடந்த ஒரு அனுப்புதல். அவர் பரமேறினபோது அவர்களை மறுபடியும் அனுப்பினார்; அவர்களோடு இன்று இயேசுவைப் பின்பற்றுகிற எல்லாரையும். நம்முடைய காலத்தில், வேறு தேசங்களில், வேறு சூழ்நிலைகளில். அன்றுபோலவே இன்றும் முக்கியமானது: ராஜ்யத்தின் சுவிசேஷத்தையும், மனந்திரும்புதலையும், அதோடு ஆவி, ஆத்துமா, சரீரம் ஆகியவற்றின் சுகத்தின் மூலம் வரும் மறுசீரமைப்பையும் அறிவிப்பது. உங்கள் பணியில்,

ஏழையானதோ செல்வந்தமானதோ, ஒரு வீட்டுக்கு நீங்கள் அழைக்கப்பட்டால், காதுகளும் இருதயங்களும் திறக்கப்பட்டால், அங்கே தங்கி, புறப்படும் நேரம் வரும்வரை இருங்கள். தொடர்ந்து செல்லுங்கள், ஏனென்றால் முடிந்தவரை அநேகர் அதைக் கேட்க வேண்டும். ஆனால் உங்களுக்குச் செவிகொடுக்காமலும் தங்கள் வீட்டுக்கு அழைக்காமலும் இருக்கும் இடத்தில், உங்கள் பாதரட்சைகளின் தூசியை உதறிப்போடுங்கள். சுவிசேஷம் ஏதோ ஒரு சாதாரணக் காரியம் அல்ல என்று அவர்கள் அறிய வேண்டும். அது அவசரமான ஒரு கிருபையின் செய்தி. அதைப் புறக்கணிப்பது ஒரு பெரிய தவறு. தேவனுடைய ஆட்சிக்கு ஆம், அல்லது இல்லை – இவை மாத்திரமே உண்டு. அவர்கள் புறப்பட்டுப் போய், மனந்திரும்புதலை, தேவனை நோக்கிய மனமாற்றத்தை, பிரசங்கித்தார்கள். அநேகப் பிசாசுகளைத் துரத்தினார்கள். அநேக வியாதியஸ்தர்களுக்கு எண்ணெய் பூசி, அவர்களைச் சுகமாக்கினார்கள். இயேசு இருந்த இடத்திலும், அவர்கள் இருந்த இடத்திலும், தேவனுடைய ராஜ்யம் இருந்தது. அவர்களுடைய செயல்கள் அதை நிரூபித்தன. இயேசுவின் அதிகாரத்தோடு அவர்கள் பயணம்செய்தார்கள். அவருடைய நாமத்தில். இன்று எங்கெல்லாம் கதவுகள் திறக்கின்றனவோ, எங்கெல்லாம் வாய்ப்புகள் உண்டாகின்றனவோ, அங்கெல்லாம் நேரத்தை வீணாக்காமல் உடனே செயல்பட வேண்டும்!

யோவான் ஸ்நானகன் சிரச்சேதம்பண்ணப்படுகிறான்

சீஷர்கள் ஆவிக்குரிய அதிகாரத்தைப் பெற்றிருந்தாலும், அவர்களும், இன்று வரை இயேசுவைப் பின்பற்றுகிற எல்லாரும், எதையும் எதிர்பார்க்க வேண்டியிருந்தது, இன்னும் வேண்டியிருக்கிறது. இயேசுவை ராஜா என்று அறிவிக்கிறவன், ஆட்சியாளர்களும், ராஜாக்களும், சீசர்களும், வேதபாரகரும், பரிசேயரும் நிறைந்த உலகத்தில் எதிர்ப்பைச் சந்திப்பான். யோவான் ஸ்நானகனுக்கு அப்படியே நடந்தது. இந்தக் கடுமையான வரலாற்றின் மூலம், அவனுடைய கதை

உலகத்தின், அதின் ராஜாக்களின் தன்மையையும், இயேசுவின் தன்மையையும் நமக்குத் தெளிவாக்குகிறது. பெத்லகேமின் சிசுக்கொலைக்குக் கட்டளையிட்டிருந்த மகா ஏரோதுவின் குமாரனாகிய ஏரோது அந்திப்பா (Herodes Antipas) ராஜா, இயேசுவைக் குறித்தும், அவரைப் பற்றி மக்கள் சொன்னவைகளைக் குறித்தும் கேள்விப்பட்டான். சாதாரண ஜனங்கள் அவரைக் குறித்து ஏரோதுவைக் கலங்கவைக்கும் காரியங்களைச் சொன்னார்கள். அவன் கொலைசெய்வித்த யோவான் ஸ்நானகன் மரித்தோரிலிருந்து எழுந்திருக்கிறான், அதனால்தான் இப்படிப்பட்ட அற்புத வல்லமைகள் அவன் மூலம் கிரியை செய்கின்றன என்றார்கள். வேறு சிலர் அவர் எலியா என்றார்கள். இன்னும் சிலர் அவர் ஒரு தீர்க்கதரிசி என்றார்கள். இதிலிருந்து, தான் சிரச்சேதம்பண்ணுவித்த யோவான் ஸ்நானகன் உயிர்த்தெழுந்திருக்கிறான் என்று ஏரோது முடிவுசெய்தான். சிறிது காலத்துக்கு முன்பு ஏரோது யோவானைப் பிடித்துச் சிறைச்சாலையில் அடைத்திருந்தான். இதெல்லாம், முன்பு தன் ஒன்றுவிட்ட சகோதரனாகிய பிலிப்புவின் மனைவியாயிருந்த தன் மனைவி ஏரோதியாளினிமித்தம். அவன் அவளை அவனிடமிருந்து எடுத்துக்கொண்டு விவாகம்பண்ணியிருந்தான். ராஜாவுக்குப் பயப்படாமலும் தயங்காமலும் யோவான் ஸ்நானகன் அவனிடம் சொல்லியிருந்தான்: மோசேயின் நியாயப்பிரமாணத்தின்படி உன் சகோதரனுடைய மனைவியை நீ வைத்துக்கொள்வது நியாயமல்ல. ஏரோதியாளால் சத்தியத்தைத் தாங்க முடியவில்லை, ஏனென்றால் யோவான் சொன்னது சரி. அவள் அவனுக்குப் பகையாயிருந்து அவனைக் கொல்ல முயன்றாள், ஆனால் அவளால் முடியவில்லை. ஏனென்றால் ஏரோது யோவானை மிகவும் மதித்தான். அவனுக்கு யோவான் நீதியும் பரிசுத்தமுமுள்ள மனிதனாயிருந்தான். அவன் அவனைப் பாதுகாத்தான். தான் எதை மாற்ற வேண்டும் என்று யோவான் அவனுக்குச் சொன்னதால், அவன் சொல்வதைக் கேட்கும்போதெல்லாம்

அவன் தர்மசங்கடப்பட்டான். அவன் சொல்வதை விருப்பத்தோடு கேட்டான், ஆனால் அவன் மாறவில்லை. ஆனால் பின்பு, ஏரோதியாள் இரக்கமின்றி வாய்ப்பைப் பயன்படுத்திக்கொண்ட, ஏரோது தன் கைகளைத் தானே கட்டிக்கொண்டு இனி யோவானைப் பாதுகாக்க முடியாமல்போன, அந்த நாள் வந்தது. தன் ஜென்ம நாளில் ஏரோது ஒரு விருந்து செய்தான். அவன் பிரபலமானவர்களையும், அநேக பெரியோரையும், சேனாதிபதிகளையும், கலிலேயாவின் முக்கியஸ்தர்களையும் அழைத்தான். அது ஆரவாரமும் போதையும் நிறைந்த ஒரு விருந்து. அப்பொழுது ஏரோதியாளின் மகள், அந்த மனிதர்களுக்கு முன்பாக நடனமாடும்படி உள்ளே வந்தாள். அவளுடைய நடனம் ஏரோதுவையும் பந்தியிலிருந்த எல்லாரையும் மயக்கியது. ஏரோது எவ்வளவாய் மயங்கிப்போனான் என்றால், அவளிடம் சொன்னான்: நீ விரும்புவதைக் கேள், நான் அதை உனக்குத் தருவேன். நீ கேட்டால் என் ராஜ்யத்தில் பாதிவரைக்கும் உனக்குத் தருவேன். தான் என்ன சொல்லுகிறோம் என்று ஏரோதுவுக்கே தெரியவில்லை. ஏற்கெனவே அளவுக்கு மிஞ்சிக் குடித்திருந்தார்கள். தன்னைப் பொறுத்துக்கொண்டிருந்த ரோமர்கள் இல்லாமல் அவனால் இப்படிப்பட்ட ஒன்றை ஒருபோதும் செய்ய முடியாது. அவன் தன் வாக்கைப் பலமுறை திரும்பச் சொன்னான். இந்தத் தாராளமான வாக்கைக் குறித்துப் பேசும்படி மகள் வெளியே தன் தாயிடம் போனாள். எதைக் கேட்பது என்று அவளுக்குத் தெரியவில்லை. ஆனால் ஏரோதியாள் அந்த வாய்ப்பைப் பற்றிக்கொண்டாள். அவளுடைய நேரம் வந்திருந்தது: யோவானின் தலையைக் கேட்கும்படி சொன்னாள். அதுவும் உடனே. அவனுடைய தலை ஒரு தாலத்தில் கொண்டுவரப்பட வேண்டும். இந்த விருப்பத்தை ஏரோது கேட்டபோது, அவன் மிகவும் துக்கமடைந்து கலங்கிப்போனான். ஆம், சிறுமியின் விருப்பத்தை நிறைவேற்றுவேன் என்று அவன்

ஆணையிட்டுமிருந்தான். விருந்தினர் எல்லாரும் ஏற்கெனவே அதைக் கேட்டிருந்த இப்பொழுது, அவனால் பின்வாங்க முடியவில்லை. உடனே அவன் சிறைச்சாலைக்கு ஒரு சேவகனை அனுப்பினான்; அவன் யோவானைச் சிரச்சேதம்பண்ணினான். அவன் தலையை ஒரு தாலத்தில் சிறுமியிடம் கொண்டுவந்தான், அவள் அதைத் தன் தாயிடம் கொண்டுபோனாள். யோவானின் சீஷர்கள் அதைக் கேள்விப்பட்டபோது, வந்து அவனுடைய சரீரத்தை எடுத்து அடக்கம்பண்ணினார்கள்.

சீஷர்கள் தங்கள் பணியிலிருந்து இயேசுவிடம் திரும்புதல்

அனுப்பப்பட்ட சீஷர்கள் தங்கள் பணியிலிருந்து திரும்பி வந்து இயேசுவைச் சுற்றிக் கூடினார்கள். தாங்கள் செய்தவைகளையும் போதித்தவைகளையும், ஆம், தாங்கள் அனுபவித்த எல்லாவற்றையும், கவனமாய்க் கேட்ட அவருக்குச் சந்தோஷத்தோடு அறிவித்தார்கள். இயேசு தம்முடைய சீஷர்களைப் பார்த்து, ஒரு தனிமையான இடத்தில் அவர்கள் கொஞ்சம் இளைப்பாறும்படி அவர்களை அழைத்துக்கொண்டு போனார். ஏனென்றால் தங்கள் வியாதிகளோடும் கேள்விகளோடும் அநேக மக்கள் எப்பொழுதும் அவர்களைச் சுற்றியிருந்தார்கள். சாப்பிடுவதற்குக்கூட அவர்களுக்கு நேரமில்லை. ஆகவே தனியாக இருக்கக்கூடிய ஒரு வனாந்தரமான இடத்துக்கு அவர்கள் படகில் போனார்கள். ஆனால் அவர்கள் புறப்பட்டுப் போவதை மக்கள் கண்டு, அவர்கள் எங்கே போக விரும்பினார்கள் என்றும் கேள்விப்பட்டிருந்தார்கள். அந்தச் செய்தி பரவியது; எல்லாக் கிராமங்களிலிருந்தும் அவர்கள் கால்நடையாய் அந்த இடத்துக்கு வந்து, இயேசு தம்முடைய சீஷர்களோடு வந்து சேர்ந்தபோது ஏற்கெனவே அங்கே இருந்தார்கள்.

அநேக ஸ்திரீகளோடும் பிள்ளைகளோடும் 5000 புருஷர் திருப்தியடைகிறார்கள்

அவர்கள் படகிலிருந்து இறங்கினபோது, இயேசு திரளான ஜனக்கூட்டத்தைக் கண்டார். அவர்கள் அவருக்குப் பின்னால் ஓடிவந்திருந்தார்கள். **அது அவருடைய இருதயத்தைத் தொட்டது. நல்ல மேய்ப்பராகிய அவர் மனதுருகினார்.** ஏனென்றால் இந்தத் திரளான மக்கள் மேய்ப்பனில்லாத ஆடுகளைப் போல இருந்தார்கள். தலைவனும் ராஜாவும் இல்லாதிருந்த காலங்களில் இஸ்ரவேல் அடிக்கடி இப்படி அழைக்கப்பட்டது. பின்பு அவர் விரிவாகவும், நீண்ட நேரமாகவும், புரியும்படியும், உயிரோட்டத்தோடும் போதிக்கத் தொடங்கினார்: **ஜீவனுள்ள, மிகுந்த ஞானமுள்ள வார்த்தைகள்**. சிறிது நேரம் கடந்தபின், அந்தப் பகலும் சாயங்காலமும் எப்படிப் போகும் என்று கவலைப்பட்டிருந்த அவருடைய சீஷர்கள் அவரிடம் வருகிறார்கள். இது வனாந்தரமான இடம் – அதற்காகத்தானே அவர்கள் இங்கே வந்தார்கள் – நேரமும் ஏற்கெனவே பிந்திவிட்டது. இங்கே எங்கும் சாப்பிட ஒன்றுமில்லை. மக்கள் தங்களுக்கு உணவு வாங்கிக்கொள்ளும்படி சுற்றியுள்ள வீடுகளுக்கும் கிராமங்களுக்கும் அவர்களை அனுப்பிவிடும். ஆனால் இயேசு சீஷர்களைப் பார்த்துத் திகைக்கவைக்கும் ஒன்றைச் சொன்னார்: **நீங்களே அவர்களுக்குச் சாப்பிடக் கொடுங்கள்!** ஆச்சரியப்பட்டு, ஆம், குழம்பிப்போய், அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள்: இத்தனை பேருக்கு நாங்கள் எப்படி அப்பம் வாங்குவது? எங்களிடம் 200 வெள்ளிக்காசுகள் (தினாரி) மாத்திரமே இருக்கின்றன, அது ஒருபோதும் போதாது. ஆனால் அவர் அவர்களிடம் கேட்டார்: உங்களிடம் எத்தனை அப்பங்கள் இருக்கின்றன? போய், இங்கே எத்தனை அப்பங்களைக் கண்டுபிடிக்க முடியும் என்று பாருங்கள். அவர்கள் திரும்பி வந்தார்கள்; ஐந்து அப்பங்களையும் இரண்டு மீன்களையும் கண்டுபிடித்திருந்தார்கள். பின்பு, திரளான மக்கள் கூட்டம்

கூட்டமாகப் பிரிந்து உட்கார வேண்டும் என்று இயேசு கட்டளையிட்டார். பச்சைப் புல்வெளியில் 50 பேராகவும் 100 பேராகவும் கூட்டங்களாக. அது வசந்தகாலம், புல் இளமையாகவும் பசுமையாகவும் இருந்தது. **நல்ல மேய்ப்பராகிய அவர் அவர்களைப் புல்லுள்ள இடங்களுக்கு நடத்தினார்**. பின்பு இயேசு அந்த ஐந்து அப்பங்களையும் இரண்டு மீன்களையும் எடுத்தார். அவர் வானத்தை அண்ணாந்து பார்த்து, தம்முடைய தேவனும் பிதாவுமானவரை நோக்கினார். உணவுக்காக அவர் அவருக்கு நன்றி சொல்லி அவரைத் துதித்தார். பின்பு, ஒவ்வொரு சீஷனும் மக்களுக்குக் கொடுக்கும்படி, அவர் அப்பங்களைப் பிட்டார். காய்ந்த அந்த இரண்டு மீன்களையும் அவர் சீஷர்களுக்குப் பங்கிட்டார், அவர்கள் அவைகளைப் பரிமாறினார்கள். திரளான கூட்டம் சாப்பிட்டது; அதிசயமான விதத்தில் அப்பம் குறையவில்லை. எல்லாரும் திருப்தியடைந்தார்கள். மீதியானவைகளை அவர்கள் சேர்த்தார்கள்; அவைகள் பகிர்ந்து கொடுத்ததைவிட மிக அதிகமாயிருந்தன: பன்னிரண்டு கூடைகள் மீதியானவைகளால் நிரப்பப்பட்டு, பன்னிரண்டு சீஷர்களால் சேர்க்கப்பட்டன. ஸ்திரீகளையும் பிள்ளைகளையும் தவிர, அப்பங்களாலும் மீன்களாலும் திருப்தியடைந்தவர்கள் ஏறக்குறைய 5000 புருஷர். **இது இயேசுவில் தொடங்கி ஒருநாள் முழுப் பூமிக்கும் நிஜமாகப்போகிற புதிய சிருஷ்டிப்பின் ஒரு அடையாளம்,** அப்பொழுது ஒருவரும் பசியாயிருக்க வேண்டியதில்லை, எல்லாரும் திருப்தியடைவார்கள். தன்னுடைய அரண்மனையில், மக்களிடமிருந்து தனிமைப்பட்டு, தனக்காகவே மிகுதியாய் விருந்து கொண்டாடின ஏரோதுவுக்கு மாறாக, இயேசு உண்மையான ராஜாவாகவும் மேய்ப்பராகவும் ஜனங்களைப் போஷிக்கிறார். திரளான கூட்டத்தை ஒழுங்காக உட்காரவைத்து, வனாந்தரத்தில் இருந்ததுபோல ஒரு

வெறுமையான இடத்தில் அவர்களுக்கு அப்பம் கொடுக்கிற புதிய, பெரிய மோசே இயேசுவே.

இங்கே ஒரு பெரிய அற்புதம் நடந்தது என்று மக்கள் உணர்ந்தார்களோ, யாருக்குத் தெரியும். இயேசு மக்களுக்கு நிறைவான போதனையையும் மிகுதியான உணவையும் கொடுக்கிறார். தம்முடைய மரணத்துக்கும் உயிர்த்தெழுதலுக்கும் பின்பு இயேசு பரலோகத்துக்கு ஏறிச் சென்றிருக்கும் காலம் வரும்; அப்பொழுது, இங்கே கடற்கரையில் இருந்ததுபோல, எல்லாச் சீஷர்களுக்கும் இந்தக் கட்டளை வரும்: **இப்பொழுது உங்கள் முறை! நீங்களே அதைச் செய்ய வேண்டும்! என் அதிகாரத்திலும் வல்லமையிலும்.** சவால்கள் என்னவாயிருந்தாலும், அவை தீர எவ்வளவு காலம் எடுத்தாலும், அற்புதங்களோடோ அவைகள் இல்லாமலோ, **சோர்ந்துபோகாதிருங்கள்**. புலம்புவதும் மக்களைத் திருப்பி அனுப்புவதும் இயேசுவின் சீஷர்களுக்கு ஏற்றதல்ல. எல்லா வழிகளும் தீர்ந்துபோய், நாம் விசுவாசத்தோடு செயல்படத் துணியும்போது, அவர் அங்கே இருந்து செயல்படுவார்.

அக்கரைக்குப் பயணம் – இயேசு கடலின்மேல் நடக்கிறார்

உடனே அவர் தம்முடைய சீஷர்களைப் படகில் ஏறி, கடலைக் கடந்து, தமக்கு முன்னே பெத்சாயிதாவுக்குப் போகும்படி கட்டளையிடுகிறார். அவரோ மக்களை அனுப்பிவிட விரும்பினார். அவர்களை அனுப்பிவிட்டபின், ஜெபம்பண்ணும்படி அவர் மலையின்மேல் ஏறினார். **தனிமையாக**. அது அவருக்கு உயிர்போல அவசியமாயிருந்தது. தேவனோடு ஐக்கியமும் சந்திப்பும். கடலில் இருந்த சீஷர்களும் அவருடைய ஜெபத்தில் அடங்கியிருந்தார்கள். சாயங்காலமானபோது, சீஷர்கள் கடலின் நடுவிலும் அவர் கரையிலும் இருந்தார்கள். அவர்கள் கஷ்டப்பட்டுத் தண்டு வலித்து, காற்றுக்கு எதிராக முன்னேற

முடியாமல் தவிப்பதை இயேசு கண்டார். எதுவும் முன்னேறாத இப்படிப்பட்ட நிலைமையில் நாமும் சில சமயங்களில் இருக்கிறோம். நடுராத்திரியில், விடியற்காலத்துக்கு முன்பு, அவர்கள் இன்னும் கடலில் இருந்தார்கள். அப்பொழுது இயேசு அவர்களிடம் வந்தார். உறுதியான தரையின்மேல் நடப்பதுபோல அவர் கடலின்மேல் நடந்தார். அவர் அவர்களைக் கடந்துபோக விரும்புவதுபோலத் தோன்றியது. மோசேக்கு முன்பாகக் கடந்துபோன தேவனுடைய தரிசனத்தைப் போல. ஆம், அது தேவனுடைய தரிசனம்! மலையின்மேல் அல்ல, இஸ்ரவேலர் பயந்த கடலின்மேல். இயேசு சீஷர்களை வெறுமனே ஆச்சரியப்படுத்த விரும்பவில்லை, தேவன் அங்கே இருக்கிறார் என்று அவர்களுக்குக் காட்ட விரும்பினார். மாம்சத்தில், மனிதனாக. **நான் இங்கே இருக்கிறேன்!** உங்களுக்காக! அவர்கள் அவரைக் கண்டபோது, ஒரு ஆவேசத்தைக் காண்கிறோம் என்று நினைத்தார்கள். அவர்கள் எவ்வளவாய்த் திடுக்கிட்டார்கள் என்றால், பயத்தினால் அலறினார்கள். ஆனால் அவர் அவர்களிடம் வந்து சொன்னார்: திடுக்கிடாதிருங்கள், நான்தான். **“இருக்கிறேன்” என்பவர், யாவே தாமே**. பயப்படாதிருங்கள். அவர் அவர்களோடு படகில் ஏறினார்; அவர்களுக்கு எதிராக வீசின காற்று அடித்துக்கொண்டு போனதுபோல நின்றுபோனது. சீஷர்கள் முற்றிலும் திகைத்து நடுங்கினார்கள். அவர்கள் அளவில்லாமல் ஆச்சரியப்பட்டார்கள். சில மணிநேரங்களுக்கு முன்புதான் ஐந்து அப்பங்களாலும் இரண்டு மீன்களாலும் ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் திருப்தியடைந்திருந்தபடியால், உண்மையில் இயேசுவால் எதுவும் முடியும் என்று அவர்கள் நம்பியிருக்க வேண்டும். அவர்களுடைய இருதயங்கள் இன்னும் மூடப்பட்டிருந்தன. அவருக்கு மிக நெருக்கமாயிருந்த அவர்களுக்கே, அவர் உண்மையில் யார் என்று இன்னும் தெரியவில்லை. அவர்களும் இஸ்ரவேலும் எதிர்பார்த்திருந்த மேசியாவாகிய அவர், மேசியா செய்ய வல்லவராயிருக்க

வேண்டியதையே சரியாகச் செய்தார். அவருக்கு எல்லாவற்றின்மேலும் அதிகாரம் இருக்க வேண்டும், அதே சமயம் அவர் நம்மைப் போல ஒரு மனிதராயிருக்க வேண்டும். களைப்படைகிறவராக, தேவனைச் சார்ந்திருக்கிறவராக, முடிவில் மரிக்கிறவராகவும். இப்பொழுது அந்த நேரம் வந்து, அவர் அங்கே இருந்தபோது, அவர்களால் அதைப் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. மாற்கு அவரைப் பற்றி நமக்கு இவ்வளவு சொன்னபின், நம்முடைய நிலை என்ன? **அதே அவரே இன்று நம்முடைய கர்த்தர்.** அவர் தம்முடைய சீஷர்களைக் காத்துக்கொண்டிருக்கிறார்; இரவில் மலையிலிருந்து அவர் அவர்களைக் கண்டார், உதவி செய்ய வந்தார்.

ஆயிரக்கணக்கான வியாதியஸ்தர் சுகமடைகிறார்கள்

பின்பு அவர்கள் பெத்சாயிதாவுக்கு அல்ல, கெனேசரேத்துக்கு வந்து, அங்கே கரைசேர்ந்தார்கள். அவர்கள் இறங்கினபோது, மக்கள் அவர்களை அடையாளம் கண்டுகொண்டார்கள். செய்தி மறுபடியும் காட்டுத்தீயைப் போலப் பரவியது. வியாதியஸ்தர் எல்லாரும் தங்கள் படுக்கைகளிலும் போர்வைகளிலும் இயேசுவிடம் கொண்டுவரப்பட்டார்கள். எல்லா இடங்களிலிருந்தும் அவர்களைக் கொண்டுவந்தார்கள். பட்டணங்களிலும், கிராமங்களிலும், பண்ணைகளிலும், சந்தைவெளிகளிலும், இயேசு போன இடமெல்லாம் வியாதியஸ்தரை வெளியே கொண்டுவந்தார்கள். சுகமடையும்படி, வியாதியஸ்தர் அவருடைய வஸ்திரத்தின் ஓரத்தையாவது தொட அனுமதிக்கும்படி அவர்கள் அவரை வேண்டிக்கொண்டார்கள். **அவரைத் தொட்ட யாவரும் உடனே சுகமடைந்தார்கள்**. பின்னாலிருந்து இயேசுவைத் தொட்டு உடனே சுகமடைந்த, பெரும்பாடுள்ள அந்த ஸ்திரீயைப் போல.

இந்த நிகழ்வுகளில் எது உங்களோடு பேசுகிறது, எது உங்கள் இருதயத்தைத் தொடுகிறது:

உங்களுக்குப் புதிதாக இருப்பது எது:

எதையாவது கற்றுக்கொண்டீர்களா, ஒருவேளை உங்கள் வாழ்க்கையில் நடைமுறைப்படுத்த விரும்பும் ஏதாவது ஒன்றை?

நீங்கள் எதற்காக ஜெபிக்கிறீர்கள்? இங்கே அவரைப் பற்றி வாசித்தவைகளுக்காக இயேசுவைத் தொழுதுகொள்ளுங்கள்!

உங்களுக்குக் கேள்விகள் உண்டா? அவைகளை எழுதி வையுங்கள்!

அதிகாரம் 7

மனுஷருடைய கட்டளைகளும் தேவனுடைய கட்டளைகளும்

இயேசு கலிலேயாவில் இருந்தார். மற்ற எல்லாப் பகுதிகளையும்விட அங்கேதான் அவர் அதிகமாக ஊழியம் செய்தார். அவருடைய வருகையும், வார்த்தைகளும், செயல்களும் தேசமெங்கும் பரவி, எருசலேமிலும் தெரியவந்திருந்தன. அப்பொழுது தேசத்தின் வடபகுதியில் நடப்பதைக் கண்காணிக்கும்படி, எருசலேமிலிருந்து சில பரிசேயரும் வேதபாரகரும் புறப்பட்டு வந்தார்கள். இயேசுவின் சீஷரில் சிலர் கைகளைக் கழுவாமல் சாப்பிடத் தொடங்குவதை இவர்கள் கண்டார்கள். அவர்களுடைய பார்வையிலும் அவர்களுடைய பாரம்பரியத்தின்படியும், கழுவாமல் இருந்ததால் அவர்கள் ஆசாரப்படி தீட்டானவர்கள். ஏனென்றால் பரிசேயர் எல்லாரும் யூதர் எல்லாரும் சாப்பிடுவதற்கு முன்பு, குறைந்தபட்சம் ஒரு கைப்பிடித் தண்ணீராலாவது, தங்கள் கைகளைக் கழுவுகிறார்கள். இப்படி அவர்கள் தங்கள் முன்னோர்களின் பாரம்பரியத்தைக் கைக்கொள்ளுகிறார்கள். சந்தையிலிருந்து வந்து சாப்பிடும்போதும் இது பொருந்தும். இப்படிப்பட்ட அநேக கழுவுதல்களையும் சுத்திகரிப்புகளையும் அவர்கள் ஜாடிகள், பானபாத்திரங்கள், செம்புக் கிண்ணங்கள், கட்டில்கள், இருக்கைகள் ஆகியவைகளிலும் செய்கிறார்கள். ஆகவே வேதபாரகரும் பரிசேயரும் அவரிடம் கேட்டார்கள்: உம்முடைய சீஷர்கள் ஏன் முன்னோர்களின் பாரம்பரியங்களையும் கட்டளைகளையும் கைக்கொள்ளாமல், தீட்டான கைகளால் சாப்பிடுகிறார்கள்? இயேசு அவர்களுக்குப் பதிலளித்தார்: ஏசாயா தீர்க்கதரிசி உங்களைக் குறித்து எவ்வளவு சரியாகத் தீர்க்கதரிசனம் சொன்னான் – அவனுடைய புஸ்தகத்தின் 29-

ஆம் அதிகாரத்தில் வாசிக்கலாம்: **இந்த ஜனங்கள் உதடுகளினாலும் வெறும் வார்த்தைகளினாலும் மாத்திரமே என்னைக் கனம்பண்ணுகிறார்கள்; அவர்கள் இருதயமோ எனக்குத் தூரமாயிருக்கிறது, அது என்மேல் உண்மையான அக்கறை கொள்வதில்லை.**

தேவனுடைய கட்டளையை அவர்கள் விட்டுவிட்டு, அதற்குப் பதிலாக இப்பொழுது மனுஷருடைய பாரம்பரியங்களைக் கைக்கொள்ளுகிறார்கள். உங்கள் சொந்தக் கட்டளைகளையும் விதிகளையும் ஏற்படுத்தும்படி, தேவனுடைய கட்டளையைச் சுற்றிவளைத்து அதை வீணாக்கும் அளவுக்கு நீங்கள் சாமர்த்தியசாலிகள். மோசே சொன்னான்: உன் தகப்பனையும் உன் தாயையும் கனம்பண்ணு! மேலும்: தகப்பனையாவது தாயையாவது சபிக்கிறவன் சாகவேண்டும். ஆனால் நீங்கள் என்ன செய்கிறீர்கள்? உங்கள் பெற்றோருக்கு முதிர்வயதில் தேவைப்படுவதை, நீங்கள் அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டியதை, தேவாலயத்துக்கான காணிக்கை என்று சொல்லிவிடுகிறீர்கள். அவர்களுக்குத் தேவையானது கிடைப்பதில்லை. இப்படி நீங்கள் தேவனுடைய நல்ல கட்டளையை அவமாக்கி, அதை உங்கள் சொந்த விதிகளால் மாற்றிவிடுகிறீர்கள். இப்படிப்பட்ட கபடங்களை இன்னும் அநேகம் நான் உங்களுக்குச் சொல்ல முடியும். பின்பு அவர் ஜனக்கூட்டத்தை நோக்கித் திரும்பிச் சொன்னார்: நான் சொல்வதைக் கவனமாய்க் கேட்டு, புரிந்துகொள்ளுங்கள்: வெளியிலிருந்து மனுஷனுக்குள்ளே போகிற எதுவும் அவனைத் தீட்டுப்படுத்த முடியாது. அது அவன் இருதயத்துக்குள் போகாமல், அவன் வயிற்றுக்குள் போய், அங்கிருந்து வெளியே போய்விடுகிறது. பின்பு அவர் ஜனக்கூட்டத்தை விட்டு ஒரு வீட்டுக்குள் போனார். அங்கே அவர் சொன்னதைக் குறித்து அவருடைய சீஷர்கள் அவரிடம் கேட்டார்கள். அவர் சொன்னார்: நீங்களும் இவ்வளவு உணர்வில்லாதவர்களா, மனுஷனுக்குள்ளே போகிற எதுவும் அவனைத் தீட்டுப்படுத்த முடியாது என்று

புரிந்துகொள்ளவில்லையா? அது வயிற்றுக்குள் போய், அங்கிருந்து வெளியே போய்விடுகிறது. **மாறாக, மனுஷனிடத்திலிருந்து புறப்படுகிறதே அவனைத் தீட்டுப்படுத்துகிறது.** ஏனென்றால் **மனுஷனுடைய உள்ளத்திலிருந்து, அவனுடைய இருதயத்திலிருந்து, பொல்லாத சிந்தனைகளும் திட்டங்களும் புறப்படுகின்றன: வேசித்தனம், திருட்டு, கொலை, விபசாரம், பொருளாசை, துஷ்டத்தனம், கபடம், காமவிகாரம், பொறாமைக் கண், அவதூறு, அகந்தை, மதிகேடு, இன்னும் பல. இந்தப் பொல்லாங்குகளெல்லாம் மனுஷரிடமிருந்தே, அவர்கள் உள்ளத்திலிருந்தே, புறப்படுகின்றன. இவைகளே மனுஷனைத் தீட்டுப்படுத்துகின்றன, கழுவாத கைகள் அல்ல.** ஒரு மனிதன் தன் சிந்தனை உலகத்தையும் உணர்ச்சிகளையும் படம்பிடித்து எல்லா மனிதருக்கும் காட்ட ஆயத்தமாயிருப்பானா? அங்கே என்ன தெரியும்? ஒருவேளை இயேசு இங்கே பட்டியலிடுகிறவைகளும் தெரியும். இப்படிப்பட்டவை தன் இருதயத்தில் இல்லை என்று ஒருவனும் சொல்ல முடியாது. ஆசாரப்படியான, வெளிப்புறத் தீட்டினால் ஒருவனும் தேவனுக்கு முன்பாகத் தீட்டானவன் அல்ல. புறஜாதிகள் யூதர்களாயிராமல் புறஜாதிகளாயிருப்பதால் அவர்களும் தீட்டானவர்கள் அல்ல. எல்லாருடைய இருதயத்திலும் பாவம் இருக்கிறது; யூதர்களும் புறஜாதிகளும் தீட்டானவர்கள், ஒரே பரிசுத்தராகிய இயேசுவினால் சுத்திகரிக்கப்பட வேண்டியவர்கள். அடுத்த சம்பவத்திலும் இயேசு இதைக் காட்டுகிறார். யூதர்களுக்குப் புறஜாதிகள் இயல்பாகவே தீட்டானவர்கள். ஆனால் இயேசு அப்படிப் பார்க்கவில்லை, அதைத் தம்முடைய செயலால் நிரூபிக்கிறார். **இயேசுவோடு ஒரு புதிய காலம் தொடங்கியிருந்தது.**

யூதரல்லாத ஒரு ஸ்திரீயின் மகள் சுகமடைகிறாள்

அங்கிருந்து அவரும் அவருடைய சீஷர்களும் தீரு பட்டணத்தின் எல்லைகளுக்குப் போனார்கள். தாம் அங்கே இருப்பது ஒருவருக்கும் தெரியாதபடி மறைந்திருக்கும்படி, அவர் அங்கே ஒரு வீட்டுக்குள் போனார். ஆனால் அடிக்கடி நடப்பதுபோல அது முடியவில்லை. ஒரு ஸ்திரீ அவரைக் குறித்துக் கேள்விப்பட்டவுடனே, அவரிடம் வந்து அவருடைய பாதங்களில் விழுந்தாள். அவளுடைய சிறு மகளுக்கு ஒரு அசுத்த ஆவி, ஒரு பிசாசு, பிடித்திருந்தது. அவள் ஒரு கிரேக்க ஸ்திரீ, பிறப்பால் சீரோபேனிக்கே தேசத்தாள். தன் மகளிடமிருந்து பிசாசைத் துரத்தும்படி அவள் அவரைக் கெஞ்சினாள். அவரோ அவளிடம் சொன்னார்: முதலில் பிள்ளைகள் திருப்தியடையட்டும். பிள்ளைகளின் அப்பத்தை எடுத்து நாய்க்குட்டிகளுக்குப் போடுவது நல்லதல்ல. யூதர்களுக்காகவே அவர்களுடைய மேசியாவாக அவர் வந்திருந்தபடியால், இயேசு சொன்னதை அவள் புரிந்துகொண்டாள். ஆகவே இயேசுவின் மனதைக் கவர்ந்த ஒன்றை அவள் சொன்னாள்: நாய்க்குட்டிகளும் பிள்ளைகளின் மேஜையின் கீழே விழும் அப்பத்துணிக்கைகளைத் தின்னுமே. **நீ இப்படிச் சொன்னதினாலும், துணிக்கைகளால் திருப்தியடைவதினாலும், உனக்கு அப்பம் கிடைக்கும்**. உன் மகளிடம் போ, பிசாசு அவளை விட்டுப் போய்விட்டது. அப்பொழுது அவள் விரைவாகத் தன் வீட்டுக்குப் போனாள், அவள் ஏமாந்துபோகவில்லை. பிள்ளை அமைதியாகக் கட்டிலின்மேல் படுத்திருந்தது, பிசாசு உண்மையாகவே போய்விட்டிருந்தது.

செவிடன் ஒருவன் மறுபடி கேட்டுத் தெளிவாய்ப் பேசுகிறான்

பின்பு அவர் தீருவை விட்டு, சீதோன் வழியாக, மறுபடியும் கெனேசரேத்துக் கடலருகே, தெக்கப்போலி நாட்டின் நடுவுக்கு வந்தார். அநேகப் பிசாசுகளால் கட்டப்பட்டிருந்த, பிசாசு பிடித்தவனை அவர் அங்கேதான் சுகமாக்கியிருந்தார். அப்பொழுது, மிகவும் கஷ்டப்பட்டுப் பேசுகிறவனும், அவன் பேசுவது புரியாதவனுமான ஒரு செவிடனை அவரிடம் கொண்டுவருகிறார்கள். அவர் அவன்மேல் கைகளை வைத்து அவனைச் சுகமாக்கும்படி அவரை வேண்டிக்கொள்ளுகிறார்கள். அப்பொழுது இயேசு அவனை ஜனக்கூட்டத்தைவிட்டுச் சற்று விலக்கி, தனியே அழைத்துக்கொண்டு போனார். அவர் தம்முடைய விரல்களை அவன் காதுகளில் வைத்து, தம்முடைய விரல்களில் உமிழ்நீரைத் தொட்டு, அந்த மனிதனின் நாவின்மேல் வைத்தார். **பின்பு அவர் வானத்தை நோக்கி, தம்முடைய தேவனும் பிதாவுமானவரை நோக்கிப் பார்த்து, பெருமூச்சுவிட்டு, சொன்னார்: எப்பத்தா!** அதற்கு “திறக்கப்படுவாயாக” என்று அர்த்தம். உடனே அவன் காதுகள் திறக்கப்பட்டன, அவன் நாவைக் கட்டியிருந்த கட்டுகளும் அவிழ்ந்தன. அவன் தெளிவாகவும் திருத்தமாகவும் பேச முடிந்தது. இதை அறிவிக்கக்கூடாது என்று இயேசு மக்களுக்குக் கட்டளையிட்டார். ஆனால் அடிக்கடி நடப்பதுபோல, அவர் எவ்வளவு அதிகமாய் அப்படிச் சொன்னாரோ, அவ்வளவு அதிகமாய் மக்கள் அவருடைய அற்புதங்களைப் பிரசித்தம்பண்ணினார்கள். இந்தச் சுகமாக்கும் அற்புதத்தைக் குறித்து அவர்கள் அளவில்லாமல் பிரமித்தார்கள். இப்படிப்பட்ட ஒன்றை அவர்கள் ஒருபோதும் அனுபவித்ததில்லை, எதிர்பார்க்கவும் துணிந்ததில்லை. புறஜாதிகளாகிய அவர்கள் சொன்னார்கள்: **அவர்**

எல்லாவற்றையும் நன்றாய்ச் செய்தார். செவிடர் கேட்கவும், பேசமுடியாதவர்கள் மறுபடி பேசவும் அவர் செய்கிறார்.

இந்த நிகழ்வுகளில் எது உங்களோடு பேசுகிறது, எது உங்கள் இருதயத்தைத் தொடுகிறது:

உங்களுக்குப் புதிதாக இருப்பது எது:

எதையாவது கற்றுக்கொண்டீர்களா, உங்கள் வாழ்க்கையில் நடைமுறைப்படுத்த விரும்பும் ஏதாவது ஒன்றை?

நீங்கள் எதற்காக ஜெபிக்கிறீர்கள்? இங்கே அவரைப் பற்றி வாசித்தவைகளுக்காக இயேசுவைத் தொழுதுகொள்ளுங்கள்!

உங்களுக்குக் கேள்விகள் உண்டா? ஏதாவது புரியவில்லையா? அதை எழுதி வையுங்கள்!

அதிகாரம் 8

4000 பேர் திருப்தியடைகிறார்கள்

மறுபடியும் அநேக மக்கள் இயேசுவோடு இருந்தார்கள். அவர்கள் புறஜாதிகளின் பிரதேசத்தில் இருந்தார்கள். மறுபடியும் சாப்பிட ஒன்றுமில்லாத நிலைமை. ஆகவே அவர் தம்முடைய சீஷர்களைத் தம்மிடத்தில் அழைத்துச் சொன்னார்: **இந்த மக்கள் எல்லாருக்காகவும் மனதுருகுகிறேன்**. என்னிமித்தம் அவர்கள் ஏற்கெனவே மூன்று நாளாய் இங்கே இருக்கிறார்கள், அவர்களுக்குச் சாப்பிட ஒன்றுமில்லை. இப்பொழுது வெறும் வயிற்றோடு அவர்கள் வீட்டுக்குப் போனால் – சிலர் நெடுந்தூரம் போக வேண்டியவர்கள் – வழியில் சோர்ந்து விழுந்துபோவார்கள். அவருடைய சீஷர்கள் பதிலளித்தார்கள்: இந்த வனாந்தரத்தில் இத்தனை அப்பங்களை நாங்கள் எங்கிருந்து கொண்டுவருவது? இயேசு கேட்டார்: உங்களிடம் எத்தனை அப்பங்கள் இருக்கின்றன? ஏழு என்றார்கள்; 5000 பேருக்கு உணவளித்தபோது சொல்லப்பட்ட அதே வார்த்தைகளை அவர்கள் நினைவுகூர்ந்திருக்கலாம். பின்பு மக்கள் உட்காரும்படி அவர் கட்டளையிடுகிறார். அவர் அந்த ஏழு அப்பங்களையும் எடுத்து, அவைகளுக்காக ஸ்தோத்திரம்பண்ணி, அவைகளைத் துண்டுகளாகப் பிட்டு, சீஷர்களிடம் கொடுத்தார்; அவர்களும் அப்படியே செய்து மக்களுக்குப் பரிமாறினார்கள். சில சிறிய காய்ந்த மீன்களும் அவர்களிடம் இருந்தன. அவைகளுக்காகவும் அவர் ஸ்தோத்திரம்பண்ணி அவைகளைப் பங்கிட்டார். **எல்லாரும் திருப்தியடைந்தார்கள்.** மீதியான அப்பத்துணிக்கைகளை ஏழு கூடைகள் நிறைய அவர்கள் சேர்த்தார்கள். இயேசுவால் **இருதயத்திலும் சரீரத்திலும்** திருப்தியாக்கப்பட்டு வீட்டுக்கு அனுப்பப்பட்டவர்கள் 4000 பேர். பிள்ளைகளின் மேஜையின் கீழே விழும் அப்பத்துணிக்கைகளால் நாய்க்குட்டிகள்

திருப்தியடைகின்றன என்று அந்த ஸ்திரீ முன்பு சொல்லியிருக்கவில்லையா? இங்கே இயேசு ஜீவ வார்த்தைகளாலும் சாப்பிடுவதற்கு அப்பங்களாலும் யூதரல்லாத அநேகரைத் திருப்தியாக்கியிருந்தார். அவர் தம்முடைய சீஷர்களோடு மறுபடியும் படகில் ஏறினார்; அவர்கள் தல்மனுத்தாவுக்குப் போனார்கள்.

வானத்திலிருந்து ஒரு அடையாளம் வேண்டும்!

இப்பொழுது பரிசேயர் ஒன்றுகூடி இயேசுவோடு வாக்குவாதம் தொடங்கினார்கள். சாத்தானைப் போலவே, அவர்கள் அவரைச் சோதித்துப் பரீட்சை பார்க்க விரும்பி, வானத்திலிருந்து ஒரு அடையாளத்தை அவரிடம் கேட்டார்கள். அவர் மேசியா என்று தம்மை நிரூபிக்கும்படி. அவர் மூலம் இஸ்ரவேல் விடுதலையாகும் என்பதற்கு ஒரு அடையாளம். ஆனால் விமர்சனமும் அவிசுவாசமும் அவ்வளவு பெரிதாயிருந்ததால், இயேசு தம்முடைய ஆவியில் பெருமூச்சுவிட்டார். இந்த மனிதர்கள் ஏன் ஒரு அடையாளம் கேட்கிறார்கள்? ஏற்கெனவே என் மூலம் எத்தனையோ அடையாளங்கள் நடந்திருக்கின்றன. இல்லை, ஒன்று நிச்சயம்: இந்த மனிதர்கள் தாங்கள் விரும்புகிறபடி ஒரு அடையாளத்தை ஒருபோதும் பெறமாட்டார்கள். அவர்கள் ஒரு அடையாளத்தைப் பெற நான் விடமாட்டேன். அவர்கள் கற்பனை செய்கிறபடியான ஒரு மேசியாவையும் அவர்கள் பெறமாட்டார்கள். விசுவாசம் இல்லாமல் அல்ல. அவர் அவர்களை விட்டு, தம்முடைய சீஷர்களோடு மறுபடியும் படகில் ஏறி, கடலின் அக்கரைக்குப் போனார்.

சீஷர்கள் அடையாளங்களைக் காண்கிறார்கள், ஆனாலும் அவர்களுக்கும் நம்பிக்கை இல்லை

சீஷர்கள் அப்பங்களை எடுத்துக்கொண்டு வர மறந்துபோயிருந்தார்கள். ஒரே ஒரு அப்பம் மாத்திரம் அவர்களிடம் இருந்தது. ஒருவேளை, உருவக அர்த்தத்தில், அது

இயேசுவே. படகில் இயேசு சீஷர்களிடம் சொன்னார்: பரிசேயருடைய புளித்தமாவைக் குறித்து எச்சரிக்கையாயிருங்கள். அவர்களுடைய மாயமாலத்தையும், மனுஷருடைய கட்டளைகளையும், வானத்திலிருந்து அடையாளங்களைக் கேட்கும் அவர்களுடைய அவிசுவாசத்தையும் குறித்து. ஏரோதுவின் புளித்தமாவைக் குறித்தும் எச்சரிக்கையாயிருங்கள். அவனுடைய கொடுங்கோன்மையையும் ஆடம்பர ஆசையையும், ஆம், தேவபக்தியின்மையையும் குறித்து. இப்படிப்பட்ட புளித்தமா உங்கள் இருதயத்தை ஊடுருவிக் கெடுக்க விடாதிருங்கள்.

புளித்தமா என்ற வார்த்தையைச் சீஷர்கள் கேட்டபோது, தாங்கள் அப்பங்களை மறந்துவிட்டதைக் குறித்தே அவர் தங்களுக்கு நினைப்பூட்ட விரும்புகிறார் என்று உடனே நினைத்தார்கள். இயேசுவால் அதை நம்ப முடியவில்லை: நீங்கள் மறந்துபோன அப்பங்களைக் குறித்து ஏன் யோசிக்கிறீர்கள்?! அப்பங்களைப் பார்க்காதிருங்கள், என்னை மாத்திரமே பாருங்கள். இன்னும் உங்களுக்குப் புரியவில்லையா? ஏன் நீங்கள் உணர்ந்துகொள்ளவில்லை? உங்கள் இருதயம் இன்னும் மூடப்பட்டிருக்கிறதா? ஏசாயா இதை ஜனங்களைக் குறித்துச் சொல்லியிருந்தான் (மாற்கு 4:12), ஆனால் உங்களிடமும் அப்படியேயா? உங்களுக்குக் கண்கள் இருந்தும் காணாதிருக்கிறீர்கள். உங்களுக்குக் காதுகள் இருந்தும் கேளாதிருக்கிறீர்கள். ஐந்து அப்பங்களால் மாத்திரமே 5000 பேர் திருப்தியடைந்ததைக்கூட நீங்கள் நினைவுகூர முடியவில்லை. சாப்பிட்ட பின்பு நீங்கள் எத்தனை கூடைகளை எடுத்தீர்கள்? அவர்கள் சொன்னார்கள்: பன்னிரண்டு. சமீபத்தில் ஏழு அப்பங்கள் 4000 பேரைத் திருப்தியாக்கினபோது, எத்தனை கூடைகள் மீதியாயின? ஏழு என்றார்கள். அப்பொழுது அவர் சொன்னார்: இன்னும் உங்களுக்குப் புரியவில்லையா? நாம் 13 பேர் மாத்திரமே, ஒரே அப்பம் இருப்பதால் நீங்கள் பயப்படுகிறீர்களா? உங்கள் அற்பவிசுவாசத்தால் எனக்கு என்ன செய்கிறீர்கள்? ஆனாலும்

நீங்கள் காண்பீர்கள், கேட்பீர்கள், கற்றுக்கொள்ளுவீர்கள். நான் சோர்ந்துபோகமாட்டேன், உங்களைக் கைவிடவுமாட்டேன். இன்று வரை அவர் தம்முடைய சீஷர்களை ஒருபோதும் கைவிடுவதில்லை.

ஒரு குருடன் சுகமடைதல்

பின்பு அவர்கள் பெத்சாயிதாவுக்கு வருகிறார்கள். அங்கே ஒரு குருடனை அவரிடம் கொண்டுவந்து, அவனைத் தொட்டுப் பார்வையடையச் செய்யும்படி வேண்டிக்கொள்ளுகிறார்கள். அவர் அவனைக் கையைப் பிடித்து, ஊருக்கு வெளியே அழைத்துக்கொண்டு போனார். அங்கே அவன் கண்களில் உமிழ்ந்து, அவன்மேல் கையை வைத்து, பின்பு கேட்டார்: என்ன காண்கிறாய்? முதல் முறையாக இந்த மனிதன் எதையோ கண்டான், ஆனால் இன்னும் தெளிவில்லாமல்: மனுஷர்களை மரங்களைப் போல நடக்கிறவர்களாகக் காண்கிறேன். பின்பு இயேசு இரண்டாம் முறை அவன் கண்களின்மேல் கைகளை வைத்தார். அந்த மனிதன் சுற்றிலும் பார்த்தான், இப்பொழுது ஆரோக்கியமான கண்களால் பார்ப்பதுபோலத் தெளிவாகக் கண்டான்.

பின்பு, எல்லாவற்றையும் பிரசித்தம்பண்ணும்படி ஊருக்குள் போகாமல், நேராக வீட்டுக்குப் போகும்படி இயேசு அவனுக்குக் கட்டளையிட்டார். இது சீஷர்களுக்கு ஒரு பாடம். அவர்கள் அடையாளங்களைக் கண்டார்கள், ஆனால் இன்னும் தெளிவில்லாமல். அவர் யார் என்று அவர்கள் அறிந்துகொள்ளவில்லை. முழுத் தெளிவாகக் காணும்படி அவர்களுக்கும் இரண்டாம் தொடுதல் தேவைப்பட்டது. இயேசு உயிர்த்தெழுந்தபின் அது வர இருந்தது.

பேதுரு சொன்னபோது: நீர் கிறிஸ்து!

பின்பு இயேசு தம்முடைய சீஷர்களோடு இன்னும் வடக்கே, பிலிப்புச் செசரியாவுக்குப் போனார். அங்கே அநேக விக்கிரகக் கோவில்கள் இருந்தன. பாதாள உலகத்தின் வாசல் என்று

அழைக்கப்பட்ட யோர்தானின் ஒரு ஊற்றும் இருந்தது. அந்த நீண்ட பயணத்தில் பேசுவதற்கு நேரம் இருந்தது. இயேசு தம்முடைய சீஷர்களிடம் கேட்டார்: என்னிடத்தில் அவர்கள் அனுபவித்த எல்லாவற்றுக்கும் பின்பு, நான் யார் என்று மக்கள் சொல்லுகிறார்கள்? சீஷர்கள் சில காரியங்களைக் கேள்விப்பட்டிருந்தார்கள், அவரிடம் சொன்னார்கள்: யோவான் ஸ்நானகன். சிலர் சொல்லுகிறார்கள்: எலியா, அல்லது தீர்க்கதரிசிகளில் ஒருவர். சில நிமிடங்களுக்குப் பின்பு இயேசு தம்முடைய சீஷர்களிடம் கேட்டார்: என்னை நன்றாய் அறிந்திருக்கிற நீங்கள், நான் யார் என்று நம்புகிறீர்கள்? சீஷர்களின் பேச்சாளனாகிய பேதுரு நேரடியாகச் சொன்னான்: **நீர் அபிஷேகம்பண்ணப்பட்டவர். மேசியா. கிறிஸ்து.** இஸ்ரவேல் காத்திருக்கிறவர். இஸ்ரவேலை விடுவிக்கிறவர். இதைக் குறித்து ஒன்றும் சொல்லக்கூடாது என்று அவர் தம்முடைய சீஷர்களுக்கு உறுதியாய், ஆம், கண்டிப்பாய்க் கட்டளையிட்டார். காலம் இன்னும் வரவில்லை. **அவர்கள் கற்பனை செய்தபடியான மேசியா அவர் அல்ல. அவர்கள் எதிர்பார்த்ததற்கு மாறாக, வேறொன்று நடக்க வேண்டியிருந்தது.**

முதல் மரண அறிவிப்பு

பேதுரு இந்த உண்மையான வார்த்தையை – எல்லாச் சீஷர்களின் சார்பிலும் – சொன்ன பின்பு, இயேசு அவர்களிடம், மூன்று முறைகளில் முதல் முறையாக, மிக வெளிப்படையாகவும் விரிவாகவும் சொன்னார்: மனுஷகுமாரன், அது நானே. நான் அநேக பாடுகள் படவும், மூப்பராலும் பிரதான ஆசாரியராலும் வேதபாரகராலும் புறக்கணிக்கப்படவும் வேண்டும். **நான் கொல்லப்படுவேன், ஆனால் மூன்று நாளுக்குப் பின்பு உயிர்த்தெழுவேன். இப்படியே நடக்கும், இப்படியே ஆக வேண்டும். எனக்கு வேறு வழியில்லை.**

இயேசுவை மேசியா என்று நம்பின பேதுரு, அவரைத் தனியே அழைத்து, இந்த எண்ணத்தை அவரிடமிருந்து நீக்கிவிட விரும்பினான். அவனுடைய புரிதலின்படி, இப்படிப்பட்ட ஒன்று ஒருபோதும் நடக்க முடியாது, நடக்கவும் கூடாது. தேவனுடைய திட்டம் அவனுக்குத் தெரியவில்லை. அந்த நேரத்தில் பேதுருவுக்குச் சிலுவை பைத்தியமாகத் தோன்றியது; அது தேவனுடைய ஞானமாகவோ, இரட்சிப்புக்கான தேவனுடைய வல்லமையாகவோ தோன்றவில்லை.

அப்படியே நினைத்த மற்றச் சீஷர்களையும் இயேசு பார்த்தார். அவர் பேதுருவை அதட்டி, எல்லாருக்கும் முன்பாகக் கடுமையாகக் கடிந்துகொண்டார். சாத்தானே, எனக்குப் பின்னாகப் போ! தேவன் நினைக்கிறபடியும் அவர் விரும்புகிறபடியும் நீ நினைக்கவில்லை. மனுஷர் பார்க்கிறபடியே நீ எல்லாவற்றையும் பார்க்கிறாய். ஆனால் மனுஷர் நினைக்கிறதும் செய்கிறதும் தீர்வு அல்ல. முற்றிலும் வேறொன்று தேவை.

சிலுவையில் அறையப்பட்டு உயிர்த்தெழுந்த கிறிஸ்து மாத்திரமே உலகத்தின் இரட்சகரும் ராஜாவுமாவார். எல்லா மனிதருக்கும் நான் அதுவாகவே ஆகாதபடி தடுக்கச் சாத்தான் விரும்புகிறான். தேவன் தம்முடைய குடும்பத்தைப் பெறாதபடி தடுக்க அவன் விரும்புகிறான்.

இயேசுவைப் பின்பற்றுவது என்றால் அவர் நடந்த அதே பாதையில் நடப்பது

பின்பு அவர் ஜனக்கூட்டத்தைத் தம்மிடத்தில் அழைத்தார்; வழக்கமாக அவர் தாமாக அப்படிச் செய்வது அரிது. அவர்கள் எப்பொழுதும் தாங்களாகவே வந்தார்கள். ஆனால் அவர் சொல்ல வேண்டியது அவ்வளவு முக்கியமானதாயிருந்தது. என்னைப் பின்பற்ற விரும்புகிறவன் தன்னைத்தானே வெறுக்க வேண்டும். அவன் தன் வாழ்க்கையில் தேவனுக்கு முதலிடத்தையும் கட்டுப்பாட்டையும் கொடுக்க வேண்டும். நான் செய்யப்போவதுபோல, அவன் தன் சிலுவையை

எடுத்துக்கொண்டு என்னைப் பின்பற்றக்கடவன். ஏனென்றால் தன் சொந்த ஜீவனைப் பற்றிக்கொண்டு காப்பாற்ற விரும்புகிறவன் அதை இழந்துபோவான். **ஆனால், கவனமாய்க் கேளுங்கள், என்னிமித்தமும் நற்செய்தியாகிய சுவிசேஷத்தினிமித்தமும் தன் ஜீவனை இழக்கிறவன், அதை நித்தியத்துக்கென்று காத்துக்கொள்ளுவான்.** ஒரு மனிதன் உலகம் முழுவதையும் ஆதாயப்படுத்தி, அது அவனுக்குச் சொந்தமானாலும், முடிவில் மரணத்தினால் தன் ஜீவனை இழந்துபோனால், அவனுக்கு என்ன லாபம்? தன் ஜீவனைத் திரும்ப வாங்க அவன் எதைக் கொடுக்க முடியும்? பூமியிலுள்ள எல்லாவற்றையும் உடைமையாக்கினாலும் அது போதாது!

இந்த ஜனத்தின் விபசாரமும் பாவமுமுள்ள மனிதருக்கு முன்பாக என் நாமத்தையும் நான் போதித்தவைகளையும் அறிக்கையிட வெட்கப்படாதிருங்கள். அப்படிச் செய்ய வெட்கப்பட்டுத் தைரியமில்லாதிருக்கிறவனைக் குறித்து, மனுஷகுமாரன் தம்முடைய பிதாவின் மகிமையில் பரிசுத்த தூதர்களோடு திரும்ப வரும்போது, வெட்கப்பட்டு, அவன் பக்கத்தில் நிற்கமாட்டார்.

இந்த நிகழ்வுகளில் எது உங்களோடு பேசுகிறது, எது உங்கள் இருதயத்தைத் தொடுகிறது:

உங்களுக்குப் புதிதாக இருப்பது எது:

எதையாவது கற்றுக்கொண்டீர்களா, ஒருவேளை உங்கள் வாழ்க்கையில் நடைமுறைப்படுத்த விரும்பும் ஏதாவது ஒன்றை?

நீங்கள் எதற்காக ஜெபிக்கிறீர்கள்? இங்கே அவரைப் பற்றி வாசித்தவைகளுக்காக இயேசுவைத் தொழுதுகொள்ளுங்கள்!

உங்களுக்குக் கேள்விகள் உண்டா, அல்லது ஏதாவது புரியவில்லையா? அதை எழுதி வையுங்கள்!

அதிகாரம் 9

எர்மோன் மலையின்மேல் பிரகாசிக்கும் மகிமை

இயேசு தம்முடைய சீஷர்களிடம் சொன்னார்: இங்கே என்னோடு நிற்கிறவர்களில் சிலர், தேவனுடைய ராஜ்யம் வல்லமையோடு வந்திருக்கிறதைக் காணும் முன், மரிப்பதில்லை. ஆறு நாளுக்குப் பின்பு அவர்களில் மூன்று பேருக்கு அந்த நேரம் வர இருந்தது. அவர்கள் ஒன்றும் அறியவில்லை. இயேசு பேதுருவையும் யாக்கோபையும் யோவானையும் பிலிப்புச் செசரியாவுக்கு அருகிலுள்ள எர்மோன் என்னும் உயர்ந்த மலைக்கு அழைத்துக்கொண்டு போகிறார். அவர்கள் இயேசுவோடு தனியாக மலையின்மேல் ஏறிப்போயிருந்தார்கள். திடீரென்று அவர்களுக்கு முன்பாக அவர் மறுரூபமானார். அவருடைய வஸ்திரங்கள் பிரகாசமான வெண்மையாயின. பூமியில் எங்கும் காண முடியாத அளவு வெண்மையாக. தானியேல் 7:9 பேசுகிற நீண்ட ஆயுசுள்ளவராகிய தேவன்தாமே மாத்திரம் இப்படிப்பட்ட வெண்மையான வஸ்திரம் அணிந்திருந்தார். திடீரென்று அங்கே **எலியா**, **மோசேயோடு** கூடத் தோன்றினான். அவர்கள் இயேசுவோடு பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள். எபிரெய வேதாகமத்தின் கடைசி வசனங்களாகிய மல்கியா 3:1-லும் 4:4-6-லும் இந்த இருவரையும் குறித்து மல்கியா பேசியிருந்தான். எலியா வந்து எல்லாவற்றையும் சீர்ப்படுத்துவான். இது இஸ்ரவேலில் எல்லாருக்கும் தெரிந்த காரியம்; **இந்த இருவரும் சமீபித்த முடிவுக்கும், நியாயத்தீர்ப்புக்கும், இரட்சிப்புக்கும் அடையாளமாயிருக்க வேண்டும் என்று சீஷர்கள் உணர்ந்தார்கள்**. அப்பொழுது பேதுரு மிகுந்த சங்கடத்தால் ஒரு யோசனையைச் சொன்னான். தான் ஏன், என்ன சொல்லுகிறான் என்று அவனுக்கே தெரியவில்லை. போதகரே, உங்கள் மூவருக்கும் ஆளுக்கொரு கூடாரம் போடுவோம்.

சீஷர்கள் பயத்தினால் திகைத்துப்போயிருந்தார்கள். பின்பற்றுதல் என்பது அன்றாட வாழ்க்கையை விட்டு விலகி மலையின்மேல் குடியிருப்பது அல்ல. ஆனால் அன்றாட வாழ்க்கைக்கு, மலையின்மேல் கிடைக்கும் **தரிசனம்** தேவை. இந்தச் சம்பவம் ஒரு முன்காட்சி, சீஷர்களின் அன்றாட வாழ்க்கை அல்ல. அந்த அன்றாட வாழ்க்கையை அவர்கள் மிகச் சீக்கிரத்தில் மறுபடியும் சந்திக்க இருந்தார்கள். பேதுரு இதைச் சொன்னபோது, ஒரு மேகம் வந்து அவர்கள்மேல் நிழலிட்டது. அது பிதாவாகிய தேவனுடைய பிரசன்னம். இயேசு ஞானஸ்நானம் பெற்றபோது யோர்தானில் ஏற்கெனவே ஒருமுறை கேட்டதைச் சொல்லும் ஒரு சத்தம் அந்த மேகத்திலிருந்து உண்டானது: **இவர் எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக நான் நேசிக்கிற என் குமாரன். இவர் ஒருவருக்கே செவிகொடுங்கள். முதலாவது எலியாவுக்கு அல்ல, மோசேக்கு அல்ல, இவருக்கே.** அவருடைய வார்த்தைகளே முக்கியம்! நீங்கள் கண்டதைவிடவும் அதிகமாய். **அவருக்குச் செவிகொடுங்கள்!** பின்பு அந்த இருவரும் மறைந்துபோனார்கள், இயேசு மாத்திரமே காணப்பட்டார். **ரபீயும், மேசியாவும், தேவனுடைய குமாரனும், தேவனுமாகிய அவரே, எலியாவும் மோசேயும் தொடங்கி முன்னறிவித்ததை நிறைவேற்றி முடிக்க வேண்டியவர். மேசியா ஒருவரால் மாத்திரமே தேவனுடைய திட்டத்தையும் ராஜ்யத்தையும் வல்லமையோடு நிறுவ முடியும். ஆனால் கொல்கொதாவின் வழியாக மாத்திரமே.** இது, வரவிருந்ததின் ஒரு முன்னோட்டம், ஒரு டிரெய்லரைப் போல. அரசியல் அல்லது இராணுவத் தலையீட்டைப் போல அல்லாமல், சிலுவையின் மூலமும், உயிர்த்தெழுதல், பரமேறுதல், பெந்தெகொஸ்தே நாளில் பரிசுத்த ஆவியானவர் ஊற்றப்படுதல் ஆகியவற்றின் மூலமும் தேவனுடைய ஆட்சி பூமியில் நிறுவப்பட இருந்தது. பின்பு அவர்கள் மலையிலிருந்து இறங்கும்போது, தாங்கள் கண்டவைகளில் ஒன்றையும் சொல்லக்கூடாது என்று இயேசு அவர்களுக்கு

உறுதியாய்க் கட்டளையிட்டார். அவர் மரித்தோரிலிருந்து எழுந்த பின்பு மாத்திரமே எல்லாம் நிறைவேறியிருக்கும், அப்பொழுது அவர்கள் அதைச் சொல்லலாம்; அப்பொழுது அவர்கள் அப்படியே செய்தார்கள். ஏனென்றால் கிறிஸ்து மகிமைக்குள் பிரவேசிக்கும் முன் பாடுபட வேண்டியிருந்தது என்பதை அப்பொழுது அவர்கள் புரிந்துகொண்டிருப்பார்கள். மரித்தோரிலிருந்து எழுந்திருப்பது என்பதன் அர்த்தம் என்ன என்று அந்த மூன்று சீஷர்களும் இறங்கும்போது விவாதித்தார்கள். அது அவர்களை மிகவும் யோசிக்கவைத்தது. ஏனென்றால் எபிரெய வேதாகமத்திலிருந்து, கடைசி நாட்களில் எல்லா மனிதருக்கும் உண்டாகும் பொதுவான உயிர்த்தெழுதலை மாத்திரமே அவர்கள் அறிந்திருந்தார்கள்.

எலியா தீர்க்கதரிசியின் வருகையைக் குறித்து

சீஷர்கள் எலியாவைக் கண்டிருந்தார்கள். முடிவுக்கு முன்பு எலியா வர வேண்டும் என்று சொன்ன நியாயப்பிரமாண போதகர்களை அவர்கள் நினைவுகூர்ந்தார்கள். ஆகவே சீஷர்கள் இயேசுவிடம் கேட்டார்கள்: அவர் மேசியா என்றால், எலியா எப்பொழுது, எங்கே வந்திருந்தான்? அவர் அவர்களுக்குப் பதிலளித்தார்: தேவனுடைய ஜனங்கள் எல்லாரையும் சீர்ப்படுத்தும்படி எலியா நிச்சயமாகவே முதலில் வருகிறான். ஆனால் என் அன்பான சீஷர்களே, மனுஷகுமாரன் அநேக பாடுகள் பட்டு அவமதிக்கப்பட வேண்டும் என்றும் வேதவாக்கியம் ஏன் சொல்லுகிறது? எலியா ஏற்கெனவே வந்துவிட்டான் என்று உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்; ஜனங்களை மனந்திரும்புதலுக்கு அழைத்த யோவான் ஸ்நானகனின் ஊழியத்தில் அவன் வந்தான். அவனுக்கு அவர்கள் தங்கள் இஷ்டப்படி செய்தார்கள். 1 இராஜாக்கள் 19-ஆம் அதிகாரத்தில் எழுதியிருக்கிறபடி, தேவபக்தியற்ற ராணியாகிய யேசபேலால் எலியாவுக்கு நடந்ததுபோலவே. தேவபக்தியற்ற ஒரு ஸ்திரீயினால் யோவான் உயிரிழந்தான். இப்பொழுது எலியாவின், அதாவது

யோவானின், பணி நிறைவேறியது. அவன் யாருக்கு முன்னோடியாக இருந்தானோ அந்த இயேசுவும், யோவான் ஸ்நானகன் அனுபவித்ததையே அனுபவிக்க இருந்தார். ஆனால் மரித்து உயிர்த்தெழுந்த அவர் மூலம், எல்லாவற்றுக்கும் பூரணமான மறுசீரமைப்பு உண்டாக இருந்தது. அன்று அதை ஒருவரும் புரிந்துகொள்ளவில்லை. யாத்திராகமம் 24-லும் 34-லும் மோசே மலையின்மேல், தேவனுடைய மகிமையாய்ப் பிரகாசிக்கும் பிரசன்னத்துக்குள், போனதுபோல. பிரகாசிக்கும் முகத்தோடு அவன் மறுபடியும் ஜனங்களிடம் இறங்கி வந்தான். அப்படியே **இயேசுவே உண்மையான மோசே**, அவருடைய வார்த்தைகளே பிரமாணம். நாம் அவருக்குச் செவிகொடுக்க வேண்டும் என்று பிதாவாகிய தேவன் உறுதிப்படுத்துகிறார். இயேசுவும் சீஷர்களும் மலையின்மேல் இருந்திருந்தார்கள், இப்பொழுது மறுபடியும் இறங்கி வந்தார்கள். அன்றாட நிகழ்வுகளுக்குள்ளும் தினசரி வாழ்க்கைக்குள்ளும்.

பிசாசு பிடித்த ஒரு சிறுவனின் விடுதலை

அவர்கள் மற்றச் சீஷர்களிடம் திரும்பி வந்தபோது, அங்கே ஒரு ஜனக்கூட்டம் இருந்தது. அதின் நடுவில் மற்றச் சீஷர்களும், அவர்களோடு வாக்குவாதம்பண்ணிக்கொண்டிருந்த வேதபாரகரும் இருந்தார்கள். ஜனக்கூட்டம் அவரைக் கண்டபோது, ஆச்சரியப்பட்டு அவருக்கு வாழ்த்துதல் சொன்னார்கள். எல்லாரும் யாரைக் குறித்துப் பேசிக்கொண்டிருந்தார்களோ, அவர் அங்கே வந்திருந்தார். அவர் அவர்களிடம் கேட்டார்: எதைக் குறித்து விவாதிக்கிறீர்கள்? கூட்டத்திலிருந்த ஒரு மனிதன் அவரிடம் சொன்னான்: போதகரே, என் மகனை உம்முடைய சீஷர்களிடம் கொண்டுவந்தேன். ஏனென்றால் அவனுக்கு ஊமையான ஒரு ஆவி இருக்கிறது, அவனால் பேச முடியாது. இந்தப் பொல்லாத ஆவி என் மகனைப் பிடித்துத் தரையில் தள்ளுகிறது. அப்பொழுது அவன் வாயில் நுரை தள்ளுகிறான்,

பற்கடிக்கிறான். அப்பொழுது, காக்காய்வலிப்பு வந்ததுபோல, அவன் உடல் முழுவதும் பலகையைப் போல விறைத்துப்போகிறது. ஆனால் அது வியாதி அல்ல, பிசாசின் பிடி. அதைத் துரத்தும்படி உம்முடைய சீஷர்களிடம் சொன்னேன். ஆனால் அவர்களுக்குப் போதுமான பலம் இல்லை. அது என்னைக் குழப்பியது; உம்முடைய சீஷர்கள் உதவியற்றவர்களாகத் தோன்றினார்கள். அப்பொழுது இயேசு, ஜனக்கூட்டத்துக்கும் தம்முடைய சீஷர்களுக்கும் இடையே வித்தியாசம் பார்க்காததுபோல, எல்லாரும் கேட்கும்படி சொன்னார்: எப்படிப்பட்ட **அவிசுவாசமுள்ள சந்ததி, தேவனிடம் ஒன்றையும் எதிர்பார்க்காத சந்ததி**! இன்னும் எவ்வளவு காலம் நான் இதைச் சகிப்பேன்? அவனை என்னிடம் கொண்டுவாருங்கள்! அப்பொழுது அவர்கள் சிறுவனை அவரிடம் கொண்டுவந்தார்கள். தன்னை அழைப்பவர் இயேசு என்று அந்தப் பொல்லாத ஆவி கண்டவுடனே, அது சீறி எழும்பி, தன் வல்லமையைக் காட்ட வெறித்தனமாக முயன்றது. ஏனென்றால் அது சிறுவனைப் பிடித்து, வாயில் நுரை தள்ளும்படி தரையில் தள்ளியது. இயேசு இதைக் கண்டபோது, தகப்பனிடம் கேட்டார்: உன் மகனுக்கு இது எவ்வளவு காலமாய் இருக்கிறது? சிறுவயதுமுதல் என்று தகப்பன் சொன்னான். அவனைக் கொல்லும்படி அது சில சமயம் அவனை நெருப்பிலும் சில சமயம் தண்ணீரிலும் தள்ள விரும்புகிறது. உம்மால் கூடுமானால், தயவுசெய்து எங்களுக்கு உதவிசெய்து, எங்கள்மேல் இரக்கமாயிரும்.

இயேசு பதிலளித்தார்: **உம்மால் கூடுமானால் என்கிறாயா? அதற்கு என்ன அர்த்தம்?** தேவனை விசுவாசிக்கிறவனுக்கு எல்லாம் கூடும்! அப்பொழுது தகப்பன் கதறினான்: **நான் விசுவாசிக்கிறேன் – ஆனாலும் என்னால் முடியவில்லையே. முழுவதும் நம்பும்படி தயவுசெய்து எனக்கு உதவிசெய்யும்!** விசுவாசமும் அவிசுவாசமும் கலந்து, சில சமயம் விசுவாசித்து, சில சமயம் சந்தேகித்து, அவன் இயேசுவுக்கு முன்பாக நிற்கிறான். கடினமான சூழ்நிலைகளில்

நாம் இருப்பதுபோல. மேன்மேலும் அதிக மக்கள் கூடிவருகிறதை இயேசு கவனித்தார். அப்பொழுது அவர் அந்தப் பொல்லாத, அசுத்த ஆவியை அதட்டி, அதற்குச் சொன்னார்: செவிடும் ஊமையுமான ஆவியே, இவனை விட்டு வெளியே போ, இனி ஒருபோதும் இந்தச் சிறுவனுக்குள் திரும்பி வராதே. அப்பொழுது அந்த ஆவி திடீரென்று கூக்குரலிட்டு, சிறுவனை அங்கும் இங்கும் அலைக்கழித்தது. பலவானாகிய இயேசு, இன்னொரு முறை தன்னை வெளிப்படுத்தின இந்த ஆவியை அடக்கினார். அது ஓடிப்போக வேண்டியிருந்ததற்கு முன் கடைசி முறை. ஆவி போனபோது சிறுவன் செத்தவனைப் போல இருந்தான். அதைக் கண்ட எல்லாரும் அப்படியே நினைத்தார்கள். ஆனால் பின்பு இயேசு அவன் கையைப் பிடித்துத் தூக்கினார், சிறுவன் எழுந்து நின்றான். முற்றிலும் இயல்பாக, வேதனைப்படுத்தின அந்த ஆவியிலிருந்து விடுதலையாக, இயேசு அவனை ஜீவனுக்குத் திரும்ப நடத்தினார். தாமே மரித்தோரிலிருந்து எழுந்திருக்க இருந்தார் என்பதைக் குறித்து எல்லாருக்கும் ஒரு பாடம்.

பின்பு அவர் தம்முடைய சீஷர்களோடு ஒரு வீட்டுக்குள் போயிருந்தார். பிசாசுகள்மேல் அவர்கள் இயேசுவிடமிருந்து அதிகாரம் பெற்றிருந்தார்களே; இது என்ன காரியம் என்று அவர்கள் ஆச்சரியப்பட்டார்கள். அவர்கள் தனியாயிருந்தபோது அவரிடம் கேட்டார்கள்: நாங்கள் ஏன் அதைத் துரத்த முடியவில்லை? இயேசு அவர்களுக்குப் பதிலளித்தார்: இந்த வகை ஆவி, விசேஷமான தீவிரத்தோடு செய்யும் ஜெபத்தினால் மாத்திரமே உங்களால் துரத்தப்பட முடியும். வெவ்வேறு ஆவிகள் உண்டு; இது மிகவும் பலமானது. ஜெபிப்பதற்கு நேரமில்லாத அளவுக்கு நீங்கள் வேலையாயிருந்தீர்களா? உங்கள் வார்த்தைகளோ முறைகளோ அல்ல, என்னோடு உங்களுக்கு உள்ள உறவே தீர்மானிக்கிறது. ஜெப ஒழுக்கமும் விசுவாசமுமே தீர்மானிக்கின்றன. உங்களையும் உங்கள் அனுபவத்தையும் நம்புவதைக் குறித்து எச்சரிக்கையாயிருங்கள். அவருடைய

வல்லமையைத் திரும்பத் திரும்பப் புதிதாகப் பெறும்படி, நீங்கள் திரும்பத் திரும்பப் புதிதாகத் தேவனை நம்ப வேண்டும்.

ஆரம்பத்தைவிடக் கடினமான சவால்கள் சீஷர்களுக்குக் காத்திருப்பதுபோலத் தோன்றுகிறது. பொதுவாகவே இயேசுவைப் பின்பற்றும் பாதை இப்பொழுது கடினமாகிக்கொண்டிருந்தது. ஏனென்றால் அவர் எருசலேமுக்குப் போக வேண்டியிருந்தது. தம்முடைய முடிவைச் சீஷர்களுக்கு விளக்க அவர் முயன்றார். விசுவாசம் மேன்மேலும் அதிகமாய்ச் சோதிக்கப்படுகிறது, அதனால் வளர்க்கப்படுகிறது. விசுவாசப் பாதையின் ஆரம்பத்திலேயே மிகப் பெரிய விசுவாசம் கேட்கப்படுவதில்லை; புதிய, அடிக்கடி மேன்மேலும் பெரிதாகிற சவால்களோடு, அது கொஞ்சம் கொஞ்சமாகப் பலப்படுத்தப்படுகிறது. நாம் தேவனை முழுவதும் சார்ந்திருக்கத் துணியும்போது.

அவருடைய பாடுகளைப் பற்றிய இரண்டாம் அறிவிப்பு

பின்பு அவர்கள் அங்கிருந்து கலிலேயா வழியாய்ப் போனார்கள். அது ஒருவருக்கும் தெரியக்கூடாது என்று இயேசு விரும்பினார். வழியில் அவர் தம்முடைய சீஷர்களுக்குப் போதித்து, அவர்களுக்குத் தெளிவுபடுத்தினார்: **மனுஷகுமாரன் உதவியற்றவராய் மனுஷருடைய கைகளில் ஒப்புக்கொடுக்கப்படுவார்.** அவர்கள் அவரைக் கொல்லுவார்கள். அவர் அதைத் தடுக்க ஒன்றும் செய்யமாட்டார். ஆனாலும் மூன்று நாளுக்குப் பின்பு அவர் மரித்தோரிலிருந்து எழுந்திருப்பார். இந்த முறை அது ஒரு உவமை அல்ல, நடக்கவிருந்த உண்மையான, எழுத்தின்படியான நிகழ்வு. சீஷர்கள் அதைப் புரிந்துகொள்ளவில்லை. யார் அவரை ஒப்புக்கொடுப்பார்கள்? அது அவர்களுக்கு அந்நியமாயிருந்தது; அவரிடம் கேட்கவும் அவர்கள் துணியவில்லை. ஒருவேளை பேதுருவைப் போலக்

கடிந்துகொள்ளப்படுவோமோ என்று அவர்கள் பயந்திருக்கலாம்.

யார் பெரியவன்?

பின்பு அவர்கள் கப்பர்நகூமுக்கு வந்தார்கள். வீட்டில் அவர் தம்முடைய சீஷர்களிடம் கேட்டார்: வழியில் நீங்கள் எதைக் குறித்து வாக்குவாதம்பண்ணினீர்கள்? அவருக்கு அது தெரியும். வெட்கத்தால் ஒருவரும் ஒன்றும் பேசவில்லை. அது இயேசுவுக்குப் பிடிக்காது என்று அவர்கள் உணர்ந்தார்கள். ஏனென்றால் பன்னிருவரில் யார் பெரியவனும் முக்கியமானவனும், அல்லது சீக்கிரத்தில் தங்கள் போதகராகிய மேசியாவின் ராஜ்யத்தில் யார் அப்படி இருப்பான் என்று அவர்கள் வாக்குவாதம்பண்ணியிருந்தார்கள். பின்பு இயேசு உட்கார்ந்து, பன்னிருவரையும் தம்மிடத்தில் அழைத்துச் சொன்னார்: உங்களில் ஒருவன் முதலாவதாயிருக்க விரும்பினால், அவன் கடைசியானவனாயிருக்க வேண்டும்: உங்கள் ஊழியக்காரனாக. **மனிதர்களின் வழக்கமான சிந்தனையை இயேசு தலைகீழாக்குகிறார். அதில் அவரே மிகப் பெரிய முன்மாதிரி.** அதை அவர்களுக்கு விளக்கும்படி, அவர் ஒரு பிள்ளையை அழைத்து, அவர்கள் நடுவில் நிறுத்தி, அதை அணைத்துக்கொண்டார். அந்தக் காலத்தில் பிள்ளைகளுக்குக் கனமும் இல்லை, அந்தஸ்தும் இல்லை, உரிமைகள் கொஞ்சமே, அவர்கள் கவனிக்கப்படவில்லை. அவர் சொன்னார்: இப்படிப்பட்ட ஒரு பிள்ளையை என் நாமத்தினிமித்தம் ஏற்றுக்கொள்ளுகிறவன் என்னை ஏற்றுக்கொள்ளுகிறான். என்னை ஏற்றுக்கொள்ளுகிறவன், அதே சமயம் என்னை அனுப்பினவராகிய என் பிதாவையும் ஏற்றுக்கொள்ளுகிறான். ஒரு பிள்ளையை ஏற்றுக்கொள்ளும்போது, ஒருவன் கீழே, முற்றிலும் கீழே இறங்கி, தன்னைச் சிறியவனாக்க வேண்டும். அவமதிக்கப்பட்ட ஊழியக்காரராகிய இயேசுவை ஏற்றுக்கொள்ளும்போது, ஒருவன் தன்னைத்தானே சிறியவனாக்கி, தன்னை முழுவதும்

தேவன்மேல் வைத்துவிட வேண்டும். அவரைப் போல ஆக வேண்டும்.

நமக்கு விரோதமாயிராதவன் நமது பட்சத்திலிருக்கிறான்

யோவான் இயேசுவிடம் சொன்னான்: போதகரே, உம்முடைய நாமத்தினாலே பிசாசுகளைத் துரத்துகிற ஒருவனைக் கண்டோம். ஆனால் அவன் நம்மைச் சேர்ந்தவன் அல்ல, நம்மைப் பின்பற்றுகிறவனும் அல்ல. ஆகவே அப்படிச் செய்யாதபடி அவனைத் தடுத்தோம். ஆனால் இயேசு பதிலளித்தார்: அவனைத் தடுக்காதிருங்கள்! என் நாமத்தினாலே வல்லமையான கிரியைகளைச் செய்கிறவன் சீக்கிரமாய் நமக்கு விரோதமாகத் தீமை பேசமாட்டான். நமக்கு விரோதமாயிராதவன் நமது பட்சத்திலிருக்கிறான்! **நீங்களே மிக முக்கியமானவர்கள், மிகப் பலமுள்ளவர்கள் என்று நினைக்காதிருங்கள்**. உங்களால் உதவ முடியாமல்போன அந்தச் சிறுவனை நினைத்துப் பாருங்கள். இப்பொழுது பிசாசுகளைத் துரத்துகிற ஒருவனைத் தடுக்கிறீர்கள். ஒருமுறை யோசுவாவும், ஆவியினால் தீர்க்கதரிசனம் சொன்ன இரண்டு மனிதரைத் தடுக்கும்படி மோசேயிடம் சொல்லியிருந்தான். ஆனால் எண்ணாகமம் 11:26-29-இல், சிலர் மாத்திரம் அல்ல, எல்லாரும் தீர்க்கதரிசனம் சொன்னால் அது நல்லது என்று மோசே சொன்னான். நீங்கள் என்னைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பதினிமித்தம் உங்களுக்கு ஒரு கலசம் தண்ணீர் குடிக்கக் கொடுக்கிறவன், நிச்சயமாய்த் தன் பலனைப் பெறுவான். அதை நான் பார்த்துக்கொள்வேன். ஏனென்றால், என் நாமத்தினாலே ஒரு கலசம் தண்ணீர் கொடுப்பதால் மாத்திரமே கவனிக்கப்படுகிற, அறியப்படாத, கண்ணுக்குத் தெரியாத அநேகர் இருப்பார்கள். ஒரு கலசம் தண்ணீர் அந்தக் கணத்தின் மிக விலையேறப்பெற்ற காரியமாயிருக்கும் உபத்திரவச் சூழ்நிலைகளுக்குள் நீங்கள்

வருவீர்கள். அப்பொழுது, மற்றவர்கள் இறங்கி வந்து உதவுகிற சிறியவர்கள் நீங்களே.

பாவத்துக்கு இழுத்தலும் அதின் விளைவுகளும்

இந்தச் சிறியவர்களும் அற்பமானவர்களுமான மனிதரில் ஒருவனுக்கு விசுவாசத்தில் இடறலாக ஒரு கண்ணியை வைத்து, அவனைப் பாவத்துக்கு இழுக்கிறவன், ஒரு ஏந்திரக்கல் கழுத்தில் கட்டப்பட்டுச் சமுத்திரத்தில் தள்ளப்படுவது அவனுக்கு நலமாயிருக்கும். பாவத்துக்கு இப்படி இழுப்பது இயேசுவின் பார்வையில் அவ்வளவு கொடியது.

இயேசுவைப் பின்பற்றுவது என்றால் யுத்தத்தில் இருப்பது. வஞ்சனையும் எதிர்ப்பும் எங்கும் பதுங்கிக் காத்திருக்கின்றன. எல்லாச் சீஷர்களுடைய வாழ்க்கையிலும் தீமையின் வல்லமை கிரியை செய்கிறது. இது சுய நிறைவைப் பற்றியது அல்ல; தீமை கவர்ந்திழுத்து நமக்குள் உயிர்பெறும்போது ஒரு தெளிவான நிலைப்பாட்டைப் பற்றியது. முதலாவதாயிருக்க வேண்டும் என்ற ஆசை இப்படிப்பட்ட ஒரு பொல்லாத கவர்ச்சியாயிருந்தது. **பின்பற்றுதலின், சிலுவையின் பாதையில் தியாகமும் தன்னைத் துறத்தலுமே தேவை.** ஆகவே இயேசு திடுக்கிடவைக்கும் ஒன்றைச் சொல்லுகிறார்; அது எழுத்தின்படி அல்ல, ஆனாலும் அதற்காகக் குறைவான கண்டிப்போடு சொல்லப்பட்டதல்ல: உன் சொந்தக் கை விசுவாசத்தில் உனக்கு இடறலான கண்ணியாகி, உன்னைப் பாவத்துக்கு இழுத்தால், அதை வெட்டிப்போடு! இரண்டு கையுடையவனாய் நரகத்தில், அவியாத அக்கினியில், போவதைவிட, ஊனனாய் நித்திய ஜீவனுக்குள் பிரவேசிப்பது உனக்கு நலமாயிருக்கும். உன் சொந்தக் கால் விசுவாசத்தில் உனக்கு இடறலான கண்ணியாகி, உன்னைப் பாவத்துக்கு இழுத்தால், அதை வெட்டிப்போடு! இரண்டு காலுடையவனாய் நரகத்தில், அவியாத அக்கினியில், போவதைவிட, ஊனனாய்

நித்திய ஜீவனுக்குள் பிரவேசிப்பது உனக்கு நலமாயிருக்கும். உன் கண் உன்னைப் பாவத்துக்கு இழுத்தால், அதைப் பிடுங்கிப்போடு! இரண்டு கண்ணுடையவனாய் நரகத்தில் தள்ளப்படுவதைவிட, ஒற்றைக் கண்ணனாய்த் தேவனுடைய புதிய உலகத்துக்குள், அவருடைய நித்திய ஆட்சிக்குள், பிரவேசிப்பது உனக்கு நலமாயிருக்கும். அங்கே அவர்கள் புழு சாகாது, அக்கினி அவியாது. கை, கால், கண் என்பவை, பாவத்துக்கு இழுக்கப்படவும் பாவத்தை நோக்கிச் செயல்படவும் கூடிய முழு மனிதனையே குறிக்கின்றன. பாவத்தின் தற்காலிக இன்பத்தைவிட நித்திய ஜீவன் எவ்வளவோ முக்கியமானதல்லவா. **இயேசுவின் இந்த அழைப்பு, நரகத்தைப் போலவே, பாவத்தையும் பாவத்துக்கு இழுத்தலையும் எவ்வளவு கண்டிப்பாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதைக் காட்டும் ஒரு கடுமையான சித்திரம்.** நரகம், கெஹென்னா, ஒரு உண்மையான இடம்; எருசலேமின் தெற்கு ஓரத்திலிருந்த இன்னோம் பள்ளத்தாக்கு. எப்பொழுதும் நெருப்பு எரிந்துகொண்டிருந்த ஒரு குப்பைமேடு; பிணங்களும் அடங்கிய குப்பைகளினால் புழுக்களுக்கு எப்பொழுதும் புதிய உணவு கிடைத்தது. இஸ்ரவேலின் வரலாற்றில் அருவருப்பான விக்கிரகாராதனையோடும் பிள்ளைகளைப் பலியிடுதலோடும் இணைந்திருந்த இந்த இடம், அநீதிமான்களும் மீட்கப்படாத மனிதர்களும் போகும் இடத்தின் சாரமாக இயேசுவுக்குப் பயன்படுகிறது. இயேசுவின் நாட்களிலிருந்த யூதர்களும் அப்படியே பார்த்தார்கள். ஆகவே அவர் புதிதாக ஒன்றும் சொல்லவில்லை.

சீஷர்களின் வாழ்க்கையில் உப்பைப் பற்றிய மூன்று கண்டிப்பான வார்த்தைகள்

எவனும் அக்கினியினால் உப்பிடப்பட்டுச் சுத்திகரிக்கப்படுவான். அப்படியே சீஷர்களும் முழுச் சபையும் உபத்திரவத்தின் அக்கினியினால் சுத்திகரிக்கப்படுவார்கள்.

அன்று ஒரு பலி உப்பினால் சுத்திகரிக்கப்பட்டதுபோலவே. உப்பு நல்லது. ஆனால் அது சாரமற்றுப் பயனற்றுப்போனால், அதின் பயனை எதினால் அடைவது, அல்லது அதை எதினால் திரும்பக் கொண்டுவருவது? நான் சொல்வதைச் செய்து, நான் பேசினபடியும் செய்தபடியும் பேசி நடந்து, பூமிக்கு உப்பாயிருங்கள். ஒருவரோடொருவர் சமாதானமாய் வாழ்ந்து, உங்களுக்குள்ளே உப்பின் வல்லமையான பயனை உடையவர்களாயிருங்கள். சமாதானப் பிரபுவை நீங்கள் பின்பற்றினால், அவருடைய சமாதானம் உங்களை ஆளக்கடவது. சமாதானமான ஐக்கியத்தில் வாழுங்கள். சமீபத்தில் உங்களைப் பின்பற்ற விரும்பாதவர்களோடும் பந்தியிருங்கள். கனமில்லாத சிறியவர்களோடும். அதில் உங்கள் அந்தஸ்துக்காக வாக்குவாதம்பண்ணுவதை விட்டுவிடுங்கள். நீங்கள் எல்லாரும் சகோதர சகோதரிகள்.

இந்த நிகழ்வுகளில் எது உங்களோடு பேசுகிறது, எது உங்கள் இருதயத்தைத் தொடுகிறது:

உங்களுக்குப் புதிதாக இருப்பது எது:

உங்கள் வாழ்க்கையில் நடைமுறைப்படுத்த விரும்பும் எதையாவது கற்றுக்கொண்டீர்களா?

நீங்கள் எதற்காக ஜெபிக்கிறீர்கள்? இங்கே அவரைப் பற்றி வாசித்தவைகளுக்காக இயேசுவைத் தொழுதுகொள்ளுங்கள்!

இயேசுவைக் குறித்து நீங்கள் என்ன கற்றுக்கொள்ளுகிறீர்கள்?

அதிகாரம் 10

யூதேயாவுக்குப் போகும் வழியில் இயேசு

பின்பு அவர்கள் புறப்பட்டு யூதேயாவின் எல்லைகளுக்கு வந்தார்கள். யோர்தானுக்கு அக்கரையில் மறுபடியும் அநேக மக்கள் அவரிடம் வந்தார்கள். வழக்கம்போல அவர்களுக்குப் போதிக்க அவர் இந்த வாய்ப்பைப் பயன்படுத்தினார், ஏனென்றால் அவர்கள் அவருக்குச் செவிகொடுத்தார்கள்.

விவாகரத்தைக் குறித்த கேள்வியால் பரிசேயர் அவரைச் சோதிக்கிறார்கள்

ஜனக்கூட்டம் இருந்த இடத்தில் இயேசு இருந்தார். எல்லாருக்கும் முன்பாக அவருக்குச் சவால் விட பரிசேயருக்கு இது ஒரு நல்ல வாய்ப்பு. தவறான, அல்லது குறைந்தபட்சம் சந்தேகத்துக்குரிய ஒரு பதிலைச் சொல்லும்படி அவரைத் தூண்டும் நோக்கத்தோடு அவர்கள் அவரிடம் கேட்டார்கள்: ஒரு புருஷன் தன் மனைவியைத் தள்ளிவிடுவது நியாயமா? அந்நாட்களில் மோசேயை எப்படிப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதைக் குறித்து வேதபாரகருக்குள் வெவ்வேறு கருத்துகள் இருந்தன. விபசாரம் மாத்திரமா, அல்லது எந்தக் காரணமானாலும், ஒரு புருஷன் தன் மனைவியைத் தள்ளிவிட உரிமை கொடுக்கிறதா? அவ்வளவு முக்கியமில்லாத காரணங்களுக்காகவும் ஒரு ஸ்திரீயை அனுப்பிவிட முடிவது பரிசேயருக்கு வசதியாயிருந்தது. ஆனால் ஒரு தள்ளுதற்சீட்டோடு. அசுத்தத்தைப் பற்றிய விஷயத்தில் மனுஷனுடைய உள்ளம் மிக முக்கியமானதாயிருந்ததால், கைகழுவுதலை இயேசு முக்கியமற்றது என்று சொல்லியிருந்தார். இந்தக் கேள்விக்கு அவர் என்ன பதில் சொல்லுவார்?

விவாகரத்தைக் குறித்த அவர்களுடைய முற்றிலும் தவறான மனப்பான்மையை இயேசு கண்டுகொண்டு, தம்முடைய எதிர்க்கேள்வியினால் அதை வெளிப்படுத்துகிறார்: மோசே இதைக் குறித்து என்ன சொன்னான்? அவர்கள் சொன்னார்கள்: தள்ளுதற்சீட்டை எழுதிக்கொடுத்து மனைவியைத் தள்ளிவிட மோசே அனுமதித்தான். ஆனால் இயேசு அவர்களிடம் சொன்னார்: தேவனுக்கும் அவருடைய நல்ல ஒழுங்குக்கும் எதிராக நீங்கள் உங்கள் இருதயங்களைக் கடினப்படுத்தினதால்தான் மோசே அப்படிச் செய்தான். நீங்கள் விரும்புவதைச் செய்யும்படி, உங்களுக்கு எதுவரை அனுமதி உண்டு என்பதை மாத்திரமே நீங்கள் கேட்கிறீர்கள். ஒரு ஸ்திரீ வெறுமனே அனுப்பிவிடப்படும்போது, அவளுக்கும் அவளுடைய பிள்ளைகளுக்கும் என்ன ஆகும் என்று நீங்கள் கேட்பதில்லை. எது இன்னும் எப்படியாவது அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை அல்ல, தேவன் எதை விரும்புகிறார் என்பதையே நீங்கள் கேட்க வேண்டும். ஏனென்றால் தேவன் ஆணையும் பெண்ணையும் சிருஷ்டித்தபோது, ஆதிமுதல் அப்படி இருக்கவில்லை. ஏனென்றால் புருஷன் தன் தகப்பனையும் தாயையும் விட்டு, தன் மனைவியோடு ஆத்துமாவிலும் சரீரத்திலும் ஒரு உறுதியான, புதிய ஒருமைப்பாடாவான். அவர்கள் இனி இருவராயிராமல் ஒன்றாயிருக்கும் அளவுக்கு ஒரு ஒருமைப்பாடு. இப்படித் தேவன் இணைத்ததை மனுஷன் பிரிக்காதிருக்கக்கடவன். இதையும் மோசே ஆதியாகமத்தில் சொல்லியிருந்தான்; விவாகத்தைக் குறித்த தேவனுடைய நோக்கம் அதுவே. ஒரு ஸ்திரீயைத் தள்ளிவிடுவதைக் குறித்த மோசேயின் கட்டளை, ஸ்திரீயைப் பாதுகாக்கவும், இப்படிப்பட்ட பிரிவுகளின் கொடிய விளைவுகளை முடிந்தவரை குறைக்கவுமே நோக்கம் கொண்டிருந்தது. தள்ளிவிடப்பட்ட ஒரு ஸ்திரீ உதவியற்றவளும் பாதுகாப்பற்றவளுமாயிருந்தாள். விவாகரத்தையோ தள்ளிவிடுதலையோ மோசே நல்லதாக்கவில்லை. எபிரெய

வேதாகமத்தின் கடைசி புஸ்தகத்தில், மல்கியா 2:16-இல், கர்த்தர் தெளிவாகச் சொல்லியிருந்தார்: **தள்ளிவிடுதலை நான் வெறுக்கிறேன்!** பரிசேயர் வேதவாக்கியத்தைத் தவறாகப் புரிந்துகொண்டார்கள், விவாகத்துக்கான தேவனுடைய நல்ல சித்தத்தை அறிந்துகொள்ளவில்லை. அடிக்கடி நடப்பதுபோல, அவர்கள் ஒரு வீட்டில் தனியாயிருந்தபோது, சீஷர்கள் விவாகரத்தைக் குறித்து அவரிடம் கேட்டார்கள். அவர் அவர்களிடம் சொன்னார்: தன் மனைவியைத் தள்ளிவிட்டு வேறொருத்தியை விவாகம்பண்ணுகிறவன் அவளுக்கு விரோதமாய் விபசாரம் செய்கிறான். மனைவி தன் புருஷனைத் தள்ளிவிட்டு வேறொருவனை விவாகம்பண்ணும்போதும் அப்படியே. அது அவனுக்கு விரோதமான விபசாரம்.

பரிசேயர் வேதத்துக்கு ஏற்றது என்று கருதினதை இயேசு மறுக்கிறார். சீஷர்கள் ஆச்சரியப்பட்டார்கள். ஆனால் தம்முடைய ராஜ்யத்தில் தேவனுடைய ஆட்சி எப்படிப்பட்டது என்பதை இயேசு தெளிவாக்குகிறார். எப்பொழுதும் ஆசீர்வாதமாயிருக்கிற அவருடைய கட்டளைகளும், அவருடைய சிருஷ்டிப்பின் ஒழுங்குமே அங்கே செல்லுபடியாகின்றன. மோசே எதை அனுமதித்தான் என்பது அல்ல, தேவனுடைய சித்தம் எது என்பதே முக்கியம்.

இயேசுவும் பிள்ளைகளும்

ஆண்கள் ஆதிக்கம் செலுத்திய அந்தச் சமுதாயத்தில் ஸ்திரீகளுக்கும் பிள்ளைகளுக்கும் குரல் இல்லாததால், அவர்கள் அடிக்கடி கொடுமைப்படுத்தப்பட்டார்கள், பலவந்தப்படுத்தப்பட்டார்கள். விவாகரத்து என்ற விஷயத்தில் இயேசு ஸ்திரீயின் பக்கம் நின்று அவளை மனம்போன போக்கிலிருந்து பாதுகாப்பதுபோலவே, இப்பொழுது அவர் பிள்ளைகள் பக்கமும் திரும்புகிறார். ஏனென்றால் தாய்மார் தங்கள் பிள்ளைகளை அவர் தொடும்படி அவரிடம் கொண்டுவந்தார்கள். ஆனால் அப்படிச் செய்யக்கூடாது என்று சீஷர்கள் அவர்களை அதட்டினார்கள். பெருமை பாராட்டும்

அவர்கள் **பிள்ளைகளிடமிருந்து கற்றுக்கொள்ள வேண்டியதை** இயேசு சற்று முன்புதான் அவர்களுக்குப் பாடமாகப் போதித்திருந்தார். சீஷர்கள் எப்படி நடந்துகொண்டார்கள் என்பதை இயேசு கூர்ந்து கவனித்தார். அது அவருக்குக் கொஞ்சமும் பிடிக்கவில்லை. அவர் அவர்களிடம் சொன்னார்: **எல்லாப் பிள்ளைகளையும் என்னிடத்தில் வரவிடுங்கள், அவர்களை ஒருபோதும் தடுக்காதிருங்கள்!** மெய்யாகவே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்: தன்னைச் சிறியவனாக்கி, ஒரு பிள்ளையை ஏற்றுக்கொள்வதுபோலத் தேவனுடைய ராஜ்யத்தை ஏற்றுக்கொள்ளாதவன், அந்த ராஜ்யத்துக்குள் பிரவேசிக்கவே மாட்டான். அவர் அவர்களை இறுக அணைத்துக்கொண்டு, அவர்கள்மேல் கைகளை வைத்து, அவர்களை ஆசீர்வதித்தார்.

ஐசுவரியவானும் நித்திய ஜீவனும்

அவர்கள் மறுபடியும் புறப்பட்டு வழியில் போய்க்கொண்டிருந்தபோது, ஒருவன் வந்து, புழுதியான சாலையில் அவருக்கு முன்பாக முழங்காற்படியிட்டு, தன்னை எரித்துக்கொண்டிருந்த ஒரு கேள்வியைக் கேட்டான்: நல்ல போதகரே, **நித்திய ஜீவனைப் பெறும்படி நான் என்ன செய்ய வேண்டும்**? நீ என்னை நல்லவன் என்று ஏன் சொல்லுகிறாய்? தேவன் ஒருவர் தவிர நல்லவன் ஒருவனும் இல்லை! அவருடைய கட்டளைகளை நீ அறிந்திருக்கிறாய்: கொலை செய்யாதிருப்பாயாக, விபசாரம் செய்யாதிருப்பாயாக, களவு செய்யாதிருப்பாயாக, பொய்ச்சாட்சி சொல்லாதிருப்பாயாக, உன் தகப்பனையும் தாயையும் கனம்பண்ணுவாயாக. அப்பொழுது அவன் சொன்னான்: போதகரே, இவைகளையெல்லாம் என் சிறுவயதுமுதல் கைக்கொண்டிருக்கிறேன். இயேசு அவனை இப்படித் தமக்கு முன்பாகக் கண்டு, அவன் சொன்னதைக் கேட்டபோது, அவனில் அன்புகூர்ந்தார். ஆனாலும் அவனுக்குக் குறைவாயிருந்த தீர்மானமான ஒன்று இருந்தது, ஏனென்றால்

இயேசு அவனுடைய இருதயத்துக்குள் பார்த்தார். அவர் அவனிடம் சொன்னார்: **நித்திய ஜீவனை உடையவனாயிருக்க உனக்கு ஒன்று குறைவாயிருக்கிறது: உனக்கு உண்டானவைகளையெல்லாம் விற்று, ஏழைகளுக்குக் கொடு. அப்பொழுது பரலோகத்தில் உனக்குப் பொக்கிஷம் உண்டாயிருக்கும். நித்திய ஜீவன்! பின்பு வந்து என்னைப் பின்பற்று.** அதைக் கேட்டபோது, அவன் துக்கமடைந்து, திகைப்போடு இயேசுவை விட்டுப் போனான். இந்தக் கோரிக்கை அவனுக்கு அளவுக்கு மிஞ்சின தீவிரமாயிருந்தது, ஏனென்றால் அவனுக்கு மிகுந்த ஆஸ்தி இருந்தது. இந்த ஆஸ்தியால் அவன் நித்திய ஜீவனை வாங்க முடியாது. இயேசு சொன்ன கட்டளைகளையெல்லாம் அவன் கைக்கொண்டிருந்தான். ஆனால் தேவனில் அன்புகூர்ந்து, தன் வாழ்க்கையில் அவருக்கு முதலிடம் கொடுப்பதாகிய முதலாவதும் பெரியதுமான கட்டளையை அவன் மறந்திருந்தான். அவனுக்குத் தேவனைவிடத் தன் ஆஸ்தியே முக்கியமாயிருந்தது. பின்பு இயேசு சுற்றிலும், அதைக் கண்ட தம்முடைய சீஷர்களைப் பார்த்துச் சொன்னார்: ஐசுவரியமும் ஆஸ்தியும் உள்ளவர்கள் தேவனுடைய ராஜ்யத்துக்குள் பிரவேசிப்பது எவ்வளவு அரிது. இந்த வார்த்தைகளைக் கேட்டுச் சீஷர்கள் திகைத்தார்கள். தேவனுடைய ராஜ்யம் எல்லாருக்கும் திறந்திருக்கவில்லையா? ஆனால் இயேசு மறுபடியும் சொல்லுகிறார்: பிள்ளைகளே, தேவனுடைய ராஜ்யத்துக்குள் பிரவேசிப்பது எவ்வளவு அரிது. ஐசுவரியவான் தேவனுடைய ராஜ்யத்துக்குள் பிரவேசிப்பதைவிட, ஒட்டகம் ஊசியின் காதுக்குள் நுழைவது எளிது. ஐசுவரியவான் தன் ஆஸ்தியை நம்புகிறான், அவனுக்கு ஒன்றும் குறைவில்லை, அவனுடைய பார்வையில் தேவனுடைய ராஜ்யம் அவனுக்கு அதிகம் கொடுப்பதில்லை. அப்பொழுது சீஷர்கள் மிகவும் பிரமித்து, ஒருவரோடொருவர் சொல்லிக்கொண்டார்கள்: **அப்படியானால் யார்தான் இரட்சிக்கப்படக்கூடும்?**

அப்பொழுது இயேசு அவர்களைப் பார்த்துச் சொன்னார்: மனுஷரால் இது கூடாதது, தேவனால் அப்படியல்ல. **தேவனால் எல்லாம் கூடும். சுவிசேஷத்தை விசுவாசிக்கவும் என்னைப் பின்பற்றவும் எந்த இருதயத்தையும் அவர் அசைக்க வல்லவர்.**

பின்பற்றுதல் பயனுள்ளதா?

இயேசுவின் இந்த வார்த்தைகளால் பேதுரு ஆழமாகத் தாக்கப்பட்டான். அவர்களோ எல்லாவற்றையும் விட்டுவிட்டு அவரைப் பின்பற்றியிருந்தார்கள். நித்திய ஜீவனைப் பெற அது போதுமா? உம்மைப் பின்பற்றும்படி நாங்கள் எல்லாவற்றையும் விட்டுவிட்டோமே, அதனால் எங்களுக்கு என்ன கிடைக்கும் என்று பேதுரு கேட்கிறான்? இயேசு பதிலளித்தார்: என்னிமித்தமும் சுவிசேஷத்தினிமித்தமும் வீட்டையாவது, சகோதரரையாவது, சகோதரிகளையாவது, தாயையாவது, தகப்பனையாவது, பிள்ளைகளையாவது, நிலங்களையாவது விட்டுவிட்ட எவனும் நூறத்தனையாகப் பெறாமல் போவதில்லை. இந்தக் காலத்திலேயே, இம்மையின் வாழ்க்கையில், வீடுகளையும், சகோதரரையும், சகோதரிகளையும், தாய்மார்களையும், பிள்ளைகளையும், நிலங்களையும் – ஆனால் உபத்திரவங்களோடு. நிச்சயமாகவும் இறுதியாகவும், தேவனுடைய புதிய உலகத்தின் மகிமையான வருங்காலத்தில் நித்திய ஜீவனையும். ராஜ்யத்தின் “ஏற்கெனவே இப்பொழுது – ஆனால் இன்னும் இல்லை” என்பது இங்கே தெரிகிறது. தேவனுடைய புதிய உலகத்தின் எதிர்காலம் இப்பொழுதே நிகழ்காலத்துக்குள் கிரியை செய்கிறது. நூறத்தனை என்பது இந்தக் காலத்தில் கிடைக்கும் பொருள் லாபம் அல்ல, சீஷர்களின் குடும்பம் போன்ற ஐக்கியத்திலும் அவர்களுடைய உடைமைகளிலும் கிடைக்கும் நிறைவான பங்கு.

ஆனாலும் முந்தினோர் அநேகர் பிந்தினோராயிருப்பார்கள். இந்த வாழ்க்கையில் பிந்தினோர் அநேகர் வரவிருக்கும் நித்திய

ஜீவனில் முந்தினோராயிருப்பார்கள். இந்த வாழ்க்கையில் நாம் காண்பது, தேவனுக்கு உண்மையில் அது என்னவாயிருக்கிறதோ அதற்கு ஒத்திருக்க வேண்டியதில்லை. தேவன் இருதயங்களைப் பார்க்கிறார்; அவருக்கு மிகவும் பிரியமானதை, இந்த வாழ்க்கையில் எல்லாவற்றிலும் அவருக்கு முதலிடம் கொடுத்ததை, அவர் கனம்பண்ணுவார்.

தம்முடைய மரணத்தைக் குறித்து இயேசு மூன்றாம் முறை பேசுகிறார்

இயேசுவும், பன்னிருவரும், இயேசுவைப் பின்பற்றின வேறு ஸ்திரீகளும் புருஷர்களுமாகிய அவர்கள், யோர்தான் பள்ளத்தாக்கிலிருந்து எருசலேமுக்கு ஏறிப்போகும் வழியில் இருந்தார்கள். இயேசு தனியாக அவர்களுக்கு முன்னே நடந்துபோனார். அவர் தங்களுக்கு முன்னே போவதைக் கண்டபோது, அவர்கள் திகைத்தார்கள். அவருடைய தோற்றம் அவர்களுக்குப் பயத்தை உண்டாக்கியது. ஏதோ சரியில்லை. வழக்கத்தைவிட எவ்வளவோ வித்தியாசமாக இருந்தது. பின்பு அவர் பன்னிருவரையும் தம்மிடத்தில் அழைத்து, எருசலேமில் தமக்கு என்ன நடக்க இருந்தது என்று சொன்னார். மனுஷகுமாரன் பிரதான ஆசாரியரிடத்திலும் வேதபாரகரிடத்திலும் ஒப்புக்கொடுக்கப்படுவார். அவர்கள் அவருக்கு மரணத்தீர்ப்புக் கொடுத்து, அவரைப் புறஜாதிகளிடத்தில் ஒப்புக்கொடுப்பார்கள். அவர்கள் அவரைப் பரியாசம்பண்ணி, அவர்மேல் துப்பி, அவரை வாரினால் அடித்து, கொல்லுவார்கள். ஆனாலும் மூன்று நாளுக்குப் பின்பு அவர் உயிர்த்தெழுவார்.

ராஜ்யத்தில் சிறந்த இடங்களுக்கான வாக்குவாதம்

அப்பொழுது செபெதேயுவின் குமாரராகிய யாக்கோபும் யோவானும் என்னும் இரண்டு சகோதரர், சந்தேகத்துக்குரிய ஒரு வேண்டுகோளோடு இயேசுவிடம் வருகிறார்கள்: போதகரே, உம்மிடத்தில் எங்களுக்கு ஒரு வேண்டுகோள் உண்டு.

தயவுசெய்து அதை எங்களுக்கு நிறைவேற்றும். இயேசு கேட்கிறார்: நான் உங்களுக்கு என்ன செய்ய வேண்டும்? உம்முடைய மகிமையான ராஜ்யம் தொடங்கும்போது, நாங்கள் உமக்கு வலதுபுறத்திலும் இடதுபுறத்திலும் உட்காரும்படி எங்களுக்கு அருளும். இயேசு அவர்களுக்குப் பதிலளித்தார்: நீங்கள் கேட்டுக்கொள்ளுகிறது இன்னதென்று உங்களுக்குத் தெரியவில்லை. நான் குடிக்கப்போகிற பாத்திரத்தில் நீங்கள் குடிக்கக்கூடுமா? நான் பெறப்போகிற ஸ்நானத்தை நீங்கள் பெறக்கூடுமா? வெற்றியின் இந்தக் கனமான இடத்தைப் பெற, பாடுகளின் இந்தப் பாத்திரத்தில் குடித்து, பாடுகளின் இந்தப் பயங்கரமான ஸ்நானத்தை அனுபவிக்க வேண்டும். அதிகம் யோசிக்காமல் அவர்கள் சொன்னார்கள்: எங்களால் கூடும். இயேசு மறுபடியும் அவர்களிடம் சொல்லுகிறார்: நான் குடிக்கிற பாத்திரத்தில் நீங்கள் குடிப்பீர்கள். நான் சகிக்கிற பாடுகளின் ஸ்நானத்தை நீங்கள் பெறுவீர்கள். ஆனால் என் வலதுபுறத்திலும் என் இடதுபுறத்திலும் உட்காருவதை நான் தீர்மானிப்பதில்லை; அது யாருக்கு ஆயத்தம்பண்ணப்பட்டிருக்கிறதோ அவர்களுக்கே உரியது. பிந்தினோர் முந்தினோராயிருப்பார்கள் என்று உங்களுக்குச் சொன்னேனே. இந்த உரையாடலையும் அந்த இரண்டு சீஷர்களின் கோரிக்கையையும் மற்றப் பத்துப் பேரும் கேட்டபோது, அவர்கள்மேல் எரிச்சலடைந்தார்கள்.

ராஜ்யத்தில் உண்மையான பெருமை

அப்பொழுது இயேசு அவர்கள் எல்லாரையும் தம்மிடத்தில் அழைத்து, முக்கியமான ஒன்றை அவர்களுக்குப் போதித்தார்: ஜனங்களை ஆளுகிறவர்கள் அவர்களை எப்பொழுதும் ஒடுக்குகிறார்கள் என்று நீங்கள் நன்றாய் அறிவீர்கள். அதிகாரத்திலிருப்பவர்கள், தங்கள் சுயநலத்துக்காகவும் தங்கள் அதிகாரப் பதவியைக் காத்துக்கொள்ளவும் தங்கள் அதிகாரத்தைத் துர்ப்பிரயோகம் செய்வது வழக்கம். சீஷர்களின் குடும்பமாகிய உங்களுக்குள்ளே ஒருபோதும் அப்படி

இருக்காது. உங்களில் பெரியவனாயிருக்க விரும்புகிறவன் எல்லாருக்கும் ஊழியக்காரனாயிருக்க வேண்டும். உங்களில் முதன்மையானவனாயிருக்க விரும்புகிறவன் எல்லாருக்கும் அடிமையாயிருக்கக்கடவன். ஏனென்றால் தேவனுடைய அளவுகோல் தலைகீழானது. ஊழியம் கொள்ளும்படி வராத மனுஷகுமாரனின் மூலம் அது வெளிப்படுகிறது. **அவர் ஊழியம் செய்யவும், அநேகருக்காகத் தம்முடைய ஜீவனை மீட்கும்பொருளாகக் கொடுக்கவும் வந்தார். பாவத்தின், மரணத்தின் சிறையிருப்பிலிருந்து அநேகரை மீட்கவும் விலைகொடுத்து விடுவிக்கவும், அவருடைய ஜீவன் "பரிமாற்றம்" செய்யப்படும்.**

குருடனாகிய பர்திமேயு சுகமடைகிறான்

இயேசுவும் அவருடைய சீஷர்களும் எரிகோவுக்கு வந்து சேர்ந்தார்கள். பட்டணத்தில் இயேசுவையும் சீஷர்களையும் சுற்றித் திரளான கூட்டம் கூடியிருந்தது. அவர்கள் எருசலேமை நோக்கிப் பட்டணத்தை விட்டுப் புறப்பட்டபோது அந்தக் கூட்டம் அவருக்குப் பின்சென்றது. பஸ்கா பண்டிகைக்காக எருசலேமுக்குப் போகும் யாத்ரீகர்களிடமிருந்து பிச்சை கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கையோடு, குருடனான ஒரு பிச்சைக்காரன் அங்கே உட்கார்ந்திருந்தான். அவன் பெயர் பர்திமேயு, திமேயுவின் மகன். நசரேயனாகிய இயேசு அங்கே இருக்கிறார் என்று அப்பொழுது அவன் கேள்விப்பட்டான். உடனே அவன் கூப்பிடத் தொடங்கினான்: **தாவீதின் குமாரனே, இயேசுவே, எனக்கு இரங்கும்!** இயேசுவைக் குறித்தும், அவர் செய்தவைகளைக் குறித்தும் அவன் ஏற்கெனவே பலமுறை கேள்விப்பட்டிருந்தான். இந்தக் கணத்துக்காகவே அவன் நம்பிக்கையோடு காத்திருந்தான். இப்பொழுது அந்தக் கணம் வந்திருந்தது. ஆனால் மக்கள் அவனுக்கு உதவவில்லை. அவர்கள் அவனை இயேசுவிடம் கொண்டுபோகவில்லை. அதைவிட மோசம்: பேசாதிருக்கும்படி அவனை அதட்டினார்கள். ஆனால் அவன் இன்னும்

அதிகமாய்க் கூப்பிட்டான். **இரட்சகர், உலகத்தின் மீட்பர், அவனுடைய குரலைக் கேட்டார்.** இயேசு நின்று சொன்னார்: அவனைக் கூப்பிடுங்கள்! உடனே அவர்கள் குருடனைக் கூப்பிட்டு அவனிடம் சொல்லுகிறார்கள்: உனக்கு நல்ல காலம். எழுந்திரு, அவர் உன்னைக் கூப்பிடுகிறார். அவர் உன்னைப் பார்க்க விரும்புகிறார்! அவன் தன் மேலங்கியை எறிந்துவிட்டு, குதித்தெழுந்து, அவரிடம் ஓடினான். இயேசு அவனிடம் சொன்னார்: நான் உனக்கு என்ன செய்ய வேண்டும்? குருடன் அவரிடம் சொன்னான்: என் ஆண்டவரே, போதகரே, நான் பார்வையடைய வேண்டும்! அமைதியாயிரு என்று இயேசு சொன்னார். நீ என்னை இவ்வளவாய் நம்பினதால், உன் விசுவாசம் உன்னைச் சுகமாக்கிற்று. உடனே அவன் தெளிவாய்ப் பார்க்க முடிந்தது. பின்பு அவன் இயேசுவோடு இருக்க விரும்பினான். தன் இரட்சகரோடு. இயேசு எருசலேமுக்கு ஏறிப்போனபோது அவன் அவரைப் பின்பற்றினான். பாடுபடவும், அங்கே அநேகருக்காகத் தம்முடைய ஜீவனை மீட்கும்பொருளாகக் கொடுக்கவும் இயேசு எருசலேமுக்குப் போக வேண்டியிருந்தது என்று காணும்படி, அவரைப் பின்பற்றுகிற எல்லாருடைய கண்களும், எல்லாச் சீஷர்களுடைய கண்களும் திறக்கப்பட வேண்டும். **பிசாசு, பாவம், சுயநலம் ஆகியவற்றின் அடிமைத்தனத்திலிருந்து அநேகரை விலைகொடுத்து வாங்கி மீட்கும்படி, மீட்கும்பொருளாகக் கொடுக்கப்பட்ட அவருடைய ஜீவன்!** யோவானும் யாக்கோபும் பாடுகளையும் மரணத்தையும் குறித்துக் குருடராயிருந்தார்கள், அதிகாரத்தைப் பற்றி மாத்திரமே நினைத்தார்கள். பர்திமேயுவிடம் கேட்டதுபோலவே, தாம் அவர்களுக்கு என்ன செய்ய வேண்டும் என்று இயேசு அவர்களிடம் கேட்டபோது, அவர்கள் சிங்காசனத்தை விரும்பினார்கள். பர்திமேயு புழுதியில் உட்கார்ந்து இரட்சிப்பைத் தேடினான்.

இந்த நிகழ்வுகளில் எது உங்களோடு பேசுகிறது, எது உங்கள் இருதயத்தைத் தொடுகிறது:

உங்களுக்குப் புதிதாக இருப்பது எது:

எதையாவது கற்றுக்கொண்டீர்களா, ஒருவேளை உங்கள் வாழ்க்கையில் நடைமுறைப்படுத்த விரும்பும் ஏதாவது ஒன்றை?

நீங்கள் எதற்காக ஜெபிக்கிறீர்கள்? இங்கே அவரைப் பற்றி வாசித்தவைகளுக்காக இயேசுவைத் தொழுதுகொள்ளுங்கள்!

உங்களுக்குக் கேள்விகள் உண்டா, அல்லது ஏதாவது புரியவில்லையா? அதை எழுதி வையுங்கள்!

அதிகாரம் 11

இயேசு கழுதையின்மேல் ஏறி எருசலேமுக்கு வந்து ராஜாவாக வரவேற்கப்படுகிறார்

இயேசு தம்முடைய சீஷர்களோடு ஒலிவமலையருகே உள்ள பெத்பகே, பெத்தானியா ஊர்களுக்குச் சமீபமாய் வந்தபோது, தம்முடைய சீஷரில் இரண்டு பேரை ஒரு பணியோடு முன்னே அனுப்பினார். அடுத்த கிராமத்தில், ஒரு மனிதனும் இதுவரை ஏறியிராத ஒரு கழுதைக்குட்டியை அவர்கள் காண வேண்டும். அதை அவிழ்த்து நம்மிடம் கொண்டுவாருங்கள். யாராவது கேட்டால்: இது என்ன, நீங்கள் என்ன செய்கிறீர்கள்? அப்பொழுது சொல்லுங்கள்: கர்த்தருக்கு இது தேவை, சீக்கிரத்தில் அவர் இதைத் திரும்ப அனுப்பிவிடுவார். அந்த இருவரும் வாசலுக்கு வெளியே கட்டப்பட்டிருந்த குட்டியைக் கண்டார்கள். அதை அவிழ்த்தார்கள். அருகே நின்றவர்கள், எதிர்பார்த்தபடியே சொன்னார்கள்: நீங்கள் என்ன செய்கிறீர்கள்? இயேசு தங்களுக்குச் சொன்னபடியே அவர்கள் பதில் சொன்னார்கள். அவர்களும் அனுமதித்தார்கள்.

பின்பு அவர்கள் அந்தக் கழுதைக்குட்டியை இயேசுவிடம் கொண்டுவந்து, தங்கள் வஸ்திரங்களை அதின்மேல் போட்டார்கள்; இயேசு அதின்மேல் உட்கார்ந்தார். பின்பு இயேசு அந்தக் குட்டியின்மேல் ஏறி, மகா ராஜாவின் நகரத்துக்குப் போனார். சமாதானத்தின் ராஜாவாகிய அவர், சகரியா 9:9-இல் சகரியா தீர்க்கதரிசி முன்னறிவித்தபடியே, தாழ்மையுள்ளவராய் ஒரு கழுதையின்மேல் ஏறிவந்தார். அவர் கிறிஸ்து என்று சீஷர்கள் சுட்டிக்காட்டியிருந்தார்கள். அநேக காரியங்கள் அதை உறுதிப்படுத்தின; மக்கள் அவருக்குத் தகுதியான வரவேற்பை ஆயத்தம்பண்ணினார்கள். ராஜ கனத்தின் அடையாளமாக, தங்கள் வஸ்திரங்களை அவருக்கு முன்பாக வழியில் விரித்தார்கள். ஒரு கம்பளத்தைப் போல. வேறு சிலர்

பச்சையான கிளைகளை வெட்டி வழியில் பரப்பினார்கள். இயேசுவோடு கலிலேயாவிலிருந்து வந்திருந்த திரளான யாத்ரீகர்கள் உட்பட அநேக மக்கள் அவருக்கு முன்னே நடந்தார்கள்; பின்னே வந்த வேறு சிலர் உரத்த சத்தமாய்க் கூப்பிட்டார்கள்: ஓசன்னா – தேவனுக்கு ஸ்தோத்திரம்! தேவனுடைய பணியாக வருகிறவர் ஸ்தோத்திரிக்கப்பட்டவர்! கடைசியாகத் தாவீதின் ராஜ்யம் வந்துவிட்டது! பரலோகத்திலிருக்கிற தேவனுக்கு ஸ்தோத்திரம்! சங்கீதம் 118:26 சொல்லுகிறபடியே. ஆனால் இயேசு மௌனமாயிருந்தார்; ஏனென்றால், அவர் திரும்பத் திரும்பத் தெளிவுபடுத்தியிருந்தபடி, இஸ்ரவேலை இராணுவ ரீதியாகவும் அரசியல் ரீதியாகவும் விடுவிக்கும் ராஜாவாவது அவருடைய பணி அல்ல. சிலுவையே அவருடைய வாழ்க்கையையும் அவருடைய ராஜ்யத்தையும் ஆண்டது. அவரை வருங்காலத்தில் பின்பற்றுகிறவர்களையும். ஒரே வாரத்தில் அவர் தம்முடைய சிலுவையை நகரத்திலிருந்து வெளியே கொல்கொதாவுக்குச் சுமந்துகொண்டு போவார். நாம் இயேசுவை ஆரவாரித்து வாழ்த்தும்போது, நமக்குக் கனத்தைக் கொண்டுவந்தவராக அல்ல, நம்முடைய பாவங்களுக்காக மரிக்கும்படி வந்தவராகவே வாழ்த்த வேண்டும். தாவீதின் ராஜ்யத்தைக் கட்டுகிறவராக அல்ல, தேவனுடைய ராஜ்யத்துக்காகத் தம்முடைய ஜீவனைக் கொடுக்கிறவராகவே முதலில் அவரை வரவேற்க வேண்டும்.

நகரத்துக்குள் ஆரவாரச் சத்தங்கள் சீக்கிரத்திலேயே அடங்கிப்போகின்றன. இயேசு நேராகத் தேவாலயத்துக்குள் போய், அங்கே சுற்றிலும் பார்த்தார். சாயங்காலத்தில், பஸ்கா பண்டிகைக்கு வந்திருந்த வேறு அநேக யாத்ரீகர்களைப் போல, சுற்றியுள்ள ஊர்களில் இரவு தங்கும்படி அவர் நகரத்தை விட்டுப் போனார். அவர் தம்முடைய சீஷர்களோடு பெத்தானியாவுக்குத் திரும்பிப் போனார்.

பழைய இஸ்ரவேலும் அதின் தேவாலயமும் – கனியில்லாத ஒரு அத்திமரம்

மறுநாள் காலையில், அவர்கள் மறுபடியும் எருசலேமுக்குப் போகையில், இயேசுவுக்குப் பசியுண்டாயிற்று. வசந்தகாலத்தில் வழக்கமாயிருப்பதுபோல, பச்சை இலைகளுள்ள ஒரு அத்திமரத்தை அவர் தூரத்திலே கண்டார். அதில் முன்பருவ அத்திப்பழங்களைக் காணும்படி அவர் அதனிடம் போனார். ஆனால் இலைகளைத் தவிர ஒன்றையும் காணவில்லை. பின்பருவ அத்திப்பழங்களின் காலம் இன்னும் வரவில்லை. அப்பொழுது அவர் அந்த மரத்தை நோக்கிச் சொல்வதைச் சீஷர்கள் கேட்டார்கள்: இனி ஒருவனும் ஒருபோதும் உன்னிடத்திலிருந்து கனியைப் புசியாதிருக்கக்கடவன்!

இயேசு வேறு எப்பொழுதும் இப்படிப்பட்ட வார்த்தைகளைப் பேசினதில்லை. அவருடைய வார்த்தைகளுக்கு ஆசீர்வதிக்கவும், சுகமாக்கவும், போதிக்கவும், அதோடு நியாயந்தீர்க்கவும் வல்லமை உண்டு. தேவாலயத்துக்கு அவர் வந்ததும், அங்கே அவர் போதிக்கவும் செய்யவும் இருந்ததும், அத்திமரத்தின்மேல் அவர் செய்த அடையாளச் செயலுக்கு ஒத்திருக்கிறது. இஸ்ரவேலும், அதின் அடையாளமாக விளங்கிய பிரமாண்டமான தேவாலய மையமும் சீக்கிரத்தில் முடிவுக்கு வந்து, புதிய ஒன்றுக்கு இடம் கொடுக்கும்.

இயேசு வியாபாரிகளைத் தேவாலயத்திலிருந்து துரத்துகிறார்

எருசலேமுக்கு வந்து சேர்ந்ததும், அவர் நேராகத் தேவாலயத்துக்குள் போனார். அங்கே, தம்மைச் சுற்றியிருந்த இடத்தில், விற்கிறவர்களையும் கொள்ளுகிறவர்களையும் அவர் வெளியே துரத்தத் தொடங்கினார். காசுக்காரருடைய பலகைகளையும் புறா விற்கிறவர்களுடைய ஆசனங்களையும் கவிழ்த்துப்போட்டார். ஒருவனும் தேவாலயத்தின் வழியாக

எந்தப் பொருளையும் கொண்டுபோக அவர் இடங்கொடுக்கவில்லை.

பின்பு அதைக் கண்ட எல்லாருக்கும் அவர் போதித்தார்: என் வீடு எல்லா ஜனங்களுக்கும் ஜெபவீடு என்னப்படும் என்று ஏசாயா 56:7-இல் வேதவாக்கியம் சொல்லவில்லையா? நீங்களோ அதை, ஜனங்களை அழைப்பதற்குப் பதிலாக அவர்களைத் தள்ளிவைக்கும் இடமாக்கினீர்கள். இந்த வீட்டை உங்கள் சொந்த வீடாக்கிக்கொண்டீர்கள். உங்களையே கொண்டாடும்படி. தேவனுடைய வீட்டைக் கள்ளர் குகையாக்கினீர்கள்.

தேவாலயம் கள்ளர் குகையாகச் சீரழிந்துபோயிருந்தது. உலகப்பிரகாரமாகி, தேவாலயத்தைத் தங்கள் மறைவிடமாகவும் ஆதிக்கப் பிரதேசமாகவும் அறிவித்த கள்ளரால் நடத்தப்பட்டு ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டது. அங்கே அவர்களுடைய விதிகளே செல்லுபடியாயின. எரேமியா ஏற்கெனவே 7:11-இல் சொன்னபடி: பொய் சொல்லுதல், திருடுதல், கொலைசெய்தல், விபசாரம், பொய்யாணையிடுதல் – தேவாலயத்துக்குப் பொறுப்பானவர்களின் வருந்தத்தக்க சித்திரம் இதுவே. இப்படித் தேவாலயம் தன் நோக்கத்தை என்றென்றைக்குமாக இழந்துபோனது.

தம்முடைய இந்தச் செயலினால் இயேசு பலி ஆராதனையைச் சிறிது நேரம் நிறுத்தினார். அதன் மூலம், தேவாலயத்தின்மேல் வரும் நியாயத்தீர்ப்பையும் பலி ஆராதனையின் முடிவையும் அவர் அடையாளமாகச் சுட்டிக்காட்டினார். **அவருடைய செயல் மறுசீரமைப்பை அல்ல, முடிவையே சுட்டிக்காட்டுகிறது.** அத்திமரத்துக்கு நடந்ததுபோலவே அதற்கும் நடக்க இருந்தது. தேவாலயம் இனி அது இருக்க வேண்டியதாக இருக்கவில்லை. அதின் காலம் முடிவுக்கு வந்துகொண்டிருந்தது. எல்லா ஜனங்களிலிருந்தும் வரும் மனிதர்கள் சேர்ந்திருக்கும் ஒரு புதிய, ஆவிக்குரிய ஆலயத்துக்கு அது வழிவிடும். பிரதான ஆசாரியரும்

வேதபாரகரும் அதைக் கேட்டார்கள். அவர்கள் கோபவெறி கொண்டு, அவரைக் கொல்லத் தீர்மானித்தார்கள். ஒரே ஒரு வாக்கியத்தால் இயேசு அவர்களை அம்பலப்படுத்தியிருந்தார். தேவாலயத்தைத் தங்கள் புகலிடமாக்கியிருந்த கள்ளர் அவர்களே. ஜனங்கள்மேல் இயேசுவுக்கு இருந்த செல்வாக்குக்கு அவர்கள் பயந்தார்கள். அது நாளுக்கு நாள் அதிகரித்தது. ஏனென்றால் மக்கள் அவருடைய போதனையால் ஆழமாகக் கவரப்பட்டிருந்தார்கள். தேவாலயத்தில் இயேசு செய்த இந்தச் செயலே, இறுதியில் அவர்மேல் வழக்குத் தொடரப்படுவதற்குக் காரணமாகிறது. மரணத்தில் முடியும் வழக்கு.

அத்திமரம் பட்டுப்போயிற்று – ஜெபம், விசுவாசம், மன்னிப்பு இவைகளே முக்கியம் – ஒரு தேவாலயக் கட்டடம் அல்ல

மறுநாள் காலையில், நகரத்துக்குப் போகும் வழியில், அவர்கள் மறுபடியும் அந்த அத்திமரத்தைக் கடந்து போனார்கள். அது முற்றிலும் பட்டுப்போயிருந்தது. மரத்தைக் கண்டபோது பேதுரு நினைவுகூர்ந்து இயேசுவிடம் சொன்னான்: ரபீ, இதோ, நீர் சபித்த அத்திமரம். அது பட்டுப்போயிற்று. இயேசு அவனுக்குப் பதிலளித்தார்: விசுவாசமே முக்கியம்! தேவனை நம்புங்கள்! ஏனென்றால் ஒன்று நிச்சயம்: ஒருவன் தன் இருதயத்தில் சந்தேகப்படாமல் விசுவாசித்தால், அவன் இந்த மலையைப் பார்த்து: சமுத்திரத்தில் தள்ளுண்டுபோ!, என்று சொல்லலாம், அது நடக்கும். உண்மையில் இப்படியே: நீங்கள் ஜெபம்பண்ணி எதைக் கேட்டாலும், அதைப் பெற்றுக்கொள்ளுவீர்கள் என்று விசுவாசியுங்கள், அது நடக்கும். நீங்கள் ஒன்றாக நின்று ஜெபிக்கும்போது, பரலோகத்திலிருக்கிற பிதாவும் உங்கள் தப்பிதங்களை உங்களுக்கு மன்னிக்கும்படி, யாருக்கு விரோதமாக உங்களுக்கு ஏதாவது உண்டோ அவர்களை முதலில் மன்னியுங்கள். அப்படியே உங்கள் ஜெபங்களைக் கேட்கும்படி.

இயேசு குறிப்பிட்ட மலை, தேவன் இனி வாசம்பண்ணாத தேவாலயத்தையுடைய சீயோன் மலை. தேசிய அடையாளத்துக்கு மாத்திரமே இனி பயன்படுகிற ஒரு கட்டடத்தைவிட, உண்மையான விசுவாசமும் மன்னிக்கும் மனப்பான்மையும் முக்கியமானவை. **ஜெபமும், விசுவாசமும், மன்னிப்புமே இயேசுவின் புதிய சமுதாயத்தின் அடையாளங்கள். இந்தச் சமுதாயமே உண்மையான ஜெபவீடாக, எல்லா ஜனங்களிலுமிருந்து இயேசுவைப் பின்பற்றுகிற எல்லாராலும் ஆன புதிய ஆவிக்குரிய ஆலயமாக, ஆக வேண்டியிருந்தது.**

தேவாலயத்திலிருந்து வியாபாரிகளைத் துரத்த இயேசுவுக்கு இருந்த அதிகாரத்தைக் குறித்து வேதபாரகரின் கேள்வி

மூன்றாம் நாளில் இயேசு தம்முடைய சீஷர்களோடு எருசலேமுக்கு வருகிறார். அவர் தேவாலயத்தில் உலாவிக்கொண்டிருக்கும்போது, அவ்வளவு நட்பாக இல்லாத சில மனிதர்கள் இயேசுவிடம் வருகிறார்கள். அவர்கள் பிரதான ஆசாரியரும், வேதபாரகரும், மூப்பருமாயிருந்தார்கள். அவர்கள் அவரிடம் சொல்லுகிறார்கள்: நேற்று நீர் செய்ததை இங்கே தேவாலயத்தில் செய்ய உமக்கு அதிகாரத்தையும் உரிமையையும் கொடுத்தவர் யார்? இயேசு பதிலளித்தார்: நானும் உங்களிடம் ஒன்று கேட்கிறேன். எனக்குப் பதில் சொல்லுங்கள், அப்பொழுது நான் எந்த அதிகாரத்தினால் இவைகளைச் செய்கிறேன் என்று உங்களுக்குச் சொல்லுவேன். உங்களிடம் என் கேள்வி: யோவானுடைய ஸ்நானம் தேவனால் உண்டாயிற்றோ, மனுஷரால் உண்டாயிற்றோ? நீங்கள் என்ன சொல்லுகிறீர்கள்? அப்பொழுது அவர்கள் தலைகளை ஒன்றுசேர்த்து, என்ன பதில் சொல்வது என்று யோசித்தார்கள். அநேக மக்கள் அவர்களைச் சுற்றி நின்றார்கள். தேவனால் என்று சொன்னால், பின்பு ஏன் விசுவாசிக்கவில்லை என்று கேட்கப்படும் என்று அவர்கள் யோசித்தார்கள். மனுஷரால்

என்று சொன்னால், ஜனக்கூட்டத்துக்குப் பயப்பட வேண்டியிருந்தது. யோவான் தேவனால் அனுப்பப்பட்ட தீர்க்கதரிசி என்று அந்தக் கூட்டம் உறுதியாய் நம்பியது. கடைசியில் அவர்கள் தாழ்ந்த குரலில், தந்திரமான காரணங்களுக்காக, சொன்னார்கள்: எங்களுக்குத் தெரியாது. அப்பொழுது இயேசு அவர்களிடம் சொன்னார்: அப்படியானால், நான் எந்த அதிகாரத்தினால் இவைகளைச் செய்கிறேன் என்று நானும் உங்களுக்குச் சொல்லமாட்டேன். இப்படியாக, அவர் சிலுவையில் அறையப்படுவதற்கு முந்தின கடைசி வாரத்தின் மூன்றாம் நாளில், வெளிப்படையான மோதல் நிகழவில்லை. மேசியாவின் ஞானம் அவருடைய கொலைகாரர்களை இன்னும் தடுத்து நிறுத்தியது. ஆனாலும் பதற்றம் உணரக்கூடியதாயிருந்தது.

இந்த நிகழ்வுகளில் எது உங்களோடு பேசுகிறது, எது உங்கள் இருதயத்தைத் தொடுகிறது:

உங்களுக்குப் புதிதாக இருப்பது எது:

உங்கள் வாழ்க்கையில் நடைமுறைப்படுத்தக்கூடிய எதையாவது கற்றுக்கொண்டீர்களா?

நீங்கள் எதற்காக ஜெபிக்கிறீர்கள்? இங்கே அவரைப் பற்றி வாசித்தவைகளுக்காக இயேசுவைத் தொழுதுகொள்ளுங்கள்!

இந்தப் பகுதியைக் குறித்து உங்களுக்குக் கேள்விகள் உண்டா? ஏதாவது புரியவில்லையா? அதை எழுதி வையுங்கள்!

அதிகாரம் 12

குத்தகைக்கு விடப்பட்ட திராட்சத்தோட்டமும் பொல்லாத தோட்டக்காரரும் பற்றிய உவமை – திராட்சத்தோட்டமாகிய இஸ்ரவேலும், அதற்குப் பொறுப்பான தலைவர்களாகிய கொடிய தோட்டக்காரரும்: இயேசுவின் அதிகாரத்தைப் பற்றிய கேள்விக்கு மறைமுகமான பதில் – அவரே நேச குமாரன், அவரே மூலைக்கல்

பின்பு இயேசு எருசலேமிலிருந்த மக்களிடம், நகரத்தின் குடிமக்களிடமும் தேசமெங்குமிருந்து வந்திருந்த திரளான யாத்ரீகர்களிடமும், உவமைகளினால் பேசத் தொடங்கினார். ஒரு மனிதன் ஒரு திராட்சத்தோட்டத்தை நாட்டி, அதைச் சுற்றி வேலியடைத்து, ஆலைக்குழியை வெட்டி, தோட்டத்தில் ஒரு காவல்கோபுரத்தைக் கட்டினான். அதைத் தோட்டக்காரருக்குக் குத்தகைக்கு விட்டு, அந்நிய தேசத்துக்குப் பயணமானான். சில காலத்துக்குப் பின்பு, **கனிகளில்** தனக்கு உரிமையான பங்கைப் பெறும்படி, உடைமையாளன் தன் ஊழியக்காரனை அனுப்பினான். தேவன் தம்முடைய ஜனங்களிடம் கீழ்ப்படிதலின், ஆராதனையின் உண்மையான கனிகளைத் தேடினார். ஆனால் குத்தகைக்காரர் அவனை அடித்து, வெறுங்கையாய் அனுப்பிவிட்டார்கள். பின்பு அவன் மறுபடியும் ஒருவனை அனுப்பினான். ஆனால் அவனை அவர்கள் தலையில் காயப்படுத்திக் கொடுமையாய் அவமானப்படுத்தினார்கள். அடுத்தவனைக் கொன்றேபோட்டார்கள். திராட்சத்தோட்டத்தின் உடைமையாளன் தன் பங்கை வாங்கிவரும்படி திரும்பத் திரும்ப ஆட்களை அனுப்பினான். அவன் அசாதாரணமான நீடிய பொறுமையைக் காட்டினான். ஆனாலும்: சிலரைக் கொன்றார்கள், சிலரை அடித்தார்கள். நூற்றாண்டுகளாகத் தொடர்ந்த, அழிவுக்குரிய, முரட்டாட்டமான ஒரு பாரம்பரியம்.

அப்பொழுது உடைமையாளன் தனக்குள் சொல்லிக்கொண்டான்: இனி நான் என்ன செய்ய முடியும்? **என் ஒரே நேச குமாரனை** அனுப்புவேன். குறைந்தபட்சம் அவனுக்காவது அவர்கள் மரியாதை காட்டுவார்கள். ஆனால் எல்லாம் தங்களுக்கே சொந்தம் என்பதுபோல நடந்துகொண்ட அந்தத் தோட்டக் குத்தகைக்காரர் தங்களுக்குள் சொல்லிக்கொண்டார்கள்: இவன்தான் சுதந்தரவாளி. வாருங்கள், இவனையும் கொல்லுவோம். அப்பொழுது தோட்டம் நிரந்தரமாக நமக்குச் சொந்தமாகும். இது ஒரு பெரிய சுயவஞ்சனை; தோட்டம் எப்பொழுதும் உடைமையாளனுக்கே சொந்தமாயிருக்கும். அவன் வந்தபோது, அவர்கள் அவனைப் பிடித்துக் கொலைசெய்தார்கள். பின்பு அவனைத் தோட்டத்துக்கு வெளியே எறிந்துபோட்டார்கள்.

பின்பு இயேசு கேட்டார்: திராட்சத்தோட்டத்தின் உடைமையாளனும் எஜமானுமானவன் என்ன செய்வான்? அவன் வந்து அந்தக் குத்தகைக்காரரைக் கொல்லுவித்து, தன் தோட்டத்தை வேறு ஆட்களுக்குக் கொடுப்பான். இவையெல்லாம் உங்களுக்குப் புதிதாகக் கேட்கிறதா? பரிசுத்த வேதாகமத்தில், சங்கீதம் 118:22-இல், நீங்கள் வாசிக்கவில்லையா: வீடு கட்டுகிறவர்களாகிய ஜனத்தின் ஆவிக்குரிய தலைவர்கள் அலட்சியமாய்த் தள்ளின கல்லே, மூலைக்கல்லாக, முழு ஆலயக் கட்டடத்துக்கும் மிக முக்கியமான கல்லாக, ஆயிற்று. அது கர்த்தராலே ஆயிற்று, அது நம்முடைய கண்களுக்கு ஆச்சரியமாயிருக்கிறது! தேவன் தம்முடைய குமாரனை நீதியுள்ளவர் என்று நிரூபித்தார். தெய்வீக மேசியாவாக அவரை உறுதிப்படுத்தினார். அவர் இதைச் சொன்னபோது, அவரைப் பிடித்துக் கொல்ல அவர்கள் இன்னும் அதிகமாய்த் தீர்மானித்தார்கள். ஆனால் தாங்கள் தலைவர்களாயிருந்த ஜனக்கூட்டத்துக்கு அவர்கள் பயந்தது அவர்களைத் தடுத்தது. இந்த உவமை தங்களைக் குறித்தே என்று அவர்கள் நன்றாய்ப் புரிந்துகொண்டிருந்தார்கள். கடந்த காலத்தில் உடைமையாளன் அனுப்பின எல்லாத்

தூதர்களையும் திரும்பத் திரும்பத் தள்ளி, அடித்து, கொன்ற குத்தகைக்காரர் அவர்களே. கனியில்லாமைக்கு ஜனத்தின் தலைவர்களாகிய அவர்களே பொறுப்பாளிகள். ஜனத்தின் தலைவர்களுக்கோ, சீஷர்களுக்கோ, இந்த உவமைக்கு எந்த விளக்கமும் தேவைப்படவில்லை. இந்த உவமையின் மூலம் தேவனுடைய நீடிய பொறுமை இப்பொழுதும் அவர்களுக்குச் சுட்டிக்காட்டப்பட்டாலும், அவர்களுடைய இருதயங்கள் இன்னொரு முறை கடினப்பட்டு, கிறிஸ்துவுக்குப் பின் 70-ஆம் ஆண்டில் வந்த நியாயத்தீர்ப்பைத் தங்கள்மேல் வருவித்துக்கொள்ளுகின்றன. அவர்கள் அவரை இன்னொரு முறை விட்டுவிட்டு, மறுபடியும் விலகிப்போனார்கள்.

வெடிக்கும் சூழலில் ஒரு கண்ணிக் கேள்வி: இராயனுக்கு வரி செலுத்த வேண்டுமா?

பின்பு, தலைவர்கள் மறுபடியும் தந்திரமும் பொல்லாப்புமான நோக்கத்தோடு, பரிசேயரிலும் ஏரோதியரிலும் சிலரை இயேசுவிடம் அனுப்புகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நோக்கம் மாத்திரமே இந்த இரண்டு கூட்டத்தாரையும் ஒன்றுசேர்க்க முடிந்தது. அவருக்கு ஒரு கண்ணி வைக்க அவர்கள் திட்டமிடுகிறார்கள். ஏளனமாகப் புகழ்ந்து அவர்கள் அவரிடம் சொல்லுகிறார்கள்: போதகரே, நீர் உண்மையுள்ளவரும் பட்சபாதமில்லாதவருமாயிருக்கிறீர், ஒருவருக்கும் முகஸ்துதி பேசுகிறதில்லை என்று அறிந்திருக்கிறோம். மனுஷரிடத்தில் உமக்குக் கிடைக்கும் மதிப்பைக் குறித்து நீர் கவலைப்படுகிறதில்லை. தேவன் நம்மிடம் விரும்புவதையே நீர் போதிக்கிறீர். எங்களுக்குச் சொல்லும்: யூதராகிய நாங்கள், தேவனுடைய ஜனங்கள், ரோம இராயனுக்கு வரி செலுத்துவது சரியா? நாங்கள் செலுத்த வேண்டுமா, வேண்டாமா? பஸ்கா பண்டிகையின் காலத்தில் தேவாலய முற்றத்தில் கேட்கப்பட்ட இந்தக் கேள்வி, ரோமர்களிடமிருந்து சுதந்தரத்துக்காகவும் விடுதலைக்காகவும் யூதர்கள் ஏங்கிக்கொண்டிருந்த சூடான, வெடிக்கும் சூழலுக்குள் விழுகிறது. மேசியாவாக

வரவேற்கப்பட்டவர் இதற்கு என்ன சொல்லுவார்? அவர் வரி செலுத்துவதை ஆமோதித்தால், யூத அடையாளத்தைக் காட்டிக்கொடுக்கும் கோழைத்தனமான ஒத்துழைப்பாளன் என்று அவரை அம்பலப்படுத்தலாம். அவர் வரி செலுத்துவதை மறுத்தால், அது ரோமுக்கு எதிரான அரசியல் கலகமாகக் குற்றஞ்சாட்டப்படலாம். எந்தப் பதிலும், அவர்மேல் குற்றஞ்சாட்டவோ அவரை ஒழித்துக்கட்டவோ தனியாகவே போதுமானதாயிருந்தது. ஆனால் இயேசு அவர்களுடைய மாயமாலத்தை அறிந்துகொண்டார். ஏன் இந்தக் கண்ணிக் கேள்வி? இந்த நாணயத்தை நான் பார்க்கும்படி ஒரு வெள்ளிக்காசை (தினாரி) எனக்குக் கொடுங்கள். அவரிடம் ஒன்றும் இருக்கவில்லை. எல்லாரிடமும் இருக்கவில்லை. கேள்வி கேட்டவர்களிடமோ இருந்தது. அவர்கள் கவனமாக வரி செலுத்தினார்கள். அவர்கள் அவருக்கு ஒரு வெள்ளிக்காசைக் கொடுத்தார்கள். அவர் அவர்களிடம் கேட்கிறார்: இந்த நாணயத்தில் இருக்கும் சொரூபம் யாருடையது? அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள்: இராயனுடைய சொரூபம், அகுஸ்துவின் (Augustus) குமாரனாகிய திபேரியு (Tiberius). அப்பொழுது இயேசு அவர்களிடம் சொன்னார்: **அப்படியானால் இராயனுடையதை இராயனுக்குத் திருப்பிக் கொடுங்கள், தேவனுக்குரியதைத் தேவனுக்குக் கொடுங்கள்.** அப்பொழுது அவர்கள் மிகவும் ஆச்சரியப்பட்டார்கள். இன்னொரு முறை அவர் அவர்களைப் பேச்சற்றவர்களாக்கியிருந்தார். அற்புதமான விதத்தில், இராயனின் பகுதியாகிய வரிப்பணத்தையும் அரசியலையும், தேவனுடைய ராஜ்யத்திலிருந்து இயேசு பிரித்துக் காட்டுகிறார். இஸ்ரவேலின் தேவனுக்கு முன்பாக ரோம இராயனுக்கு ஏறக்குறைய எந்த முக்கியத்துவமும் இல்லை. இயேசு தேவனை எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக வைக்கிறார்; முழுமையான, முதன்மையான கீழ்ப்படிதல் எப்பொழுதும் அவருக்கே உரியது. அவருக்கு அருகில் வேறு எந்த முழுமையான மதிப்பும் இல்லை. **ரோமுக்கு எதிரான வன்முறைக் கலகம் அல்ல,**

தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிதலே தேவனுடைய ராஜ்யத்தைச் சரியாக எதிர்பார்ப்பது. வரி செலுத்துவது இதற்கு முரணானது அல்ல. இராயனுக்கு அவனுடையதைத் திருப்பிக் கொடுப்பது, உண்மையில் செயலற்ற, வன்முறையற்ற ஒரு கலகமே. இனி அதைக் கொண்டு வாங்கவும் விற்கவும் செய்யாமல் திருப்பிக் கொடுப்பது என்ற அர்த்தத்தில். சரீரத்தோடும் ஜீவனோடும் தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிவதே முதலாவதும் மிக முக்கியமானதுமான கடமை. ஒருவனாலும் அவருக்கு எந்தத் தீங்கும் செய்ய முடியவில்லை.

உயிர்த்தெழுதலைக் குறித்து ஒரு கண்ணிக் கேள்வி

உயிர்த்தெழுதல் இல்லை என்று சொல்லுகிற சதுசேயரும் அவரிடம் வந்தார்கள். அவர்கள் அவரிடம் கேட்டார்கள்: போதகரே, மோசே எழுதியிருக்கிறான்: ஒருவனுடைய சகோதரன் பிள்ளையில்லாமல் தன் மனைவியை விட்டு மரித்தால், அவன் தன் மரித்த சகோதரனுடைய மனைவியை விவாகம்பண்ணி, தன் சகோதரனுக்குச் சந்ததியை உண்டாக்க வேண்டும். ஒருகாலத்தில் இருந்தவர்கள் **ஏழு சகோதரர்.** முதலாவது சகோதரன் விவாகம்பண்ணினான், ஆனால் அவனுக்கும் அவன் மனைவிக்கும் சந்ததி உண்டாகும் முன் மரித்துப்போனான். ஆகவே அவனுடைய இளைய சகோதரன் அவளை விவாகம்பண்ணினான். ஆனால் அவனும் அவர்களுக்குச் சந்ததி உண்டாகும் முன் மரித்துப்போனான். மூன்றாவது சகோதரனும் அப்படியே. ஏழு சகோதரரில் ஒருவரும் சந்ததியை விட்டுப்போகவில்லை. கடைசியில், ஏழு சகோதரருக்கும் பின்பு, அந்த ஸ்திரீயும் மரித்தாள். **உயிர்த்தெழுதலில்: அவர்களில் யாருக்கு அவள் மனைவியாயிருப்பாள்?** ஏனென்றால் அவள் ஏழு சகோதரருக்கும் மனைவியாயிருந்தாள். இயேசு அவர்களிடம் சொன்னார்: நீங்கள் வேதவாக்கியங்களையும் தேவனுடைய வல்லமையையும் அறியாததினால் அல்லவா தப்பான எண்ணங்கொள்ளுகிறீர்கள்? ஏனென்றால் அவர்கள்

உயிர்த்தெழும்போது, இனி கொள்வனையும் கொடுப்பனையும் இல்லை. பரலோகத்திலுள்ள தூதர்களைப் போல இருப்பார்கள். தேவனுடைய புதிய உலகத்தில் மனிதர்கள் பிறப்பதும் பெருகுவதும் இனி இருக்காது. மரித்தோர் எழுப்பப்படுவதைக் குறித்து – முட்செடியைப் பற்றிய பகுதியில் தேவன் மோசேயிடம் பேசினதை மோசேயின் புஸ்தகத்தில் நீங்கள் வாசிக்கவில்லையா: நான் ஆபிரகாமின் தேவனும், ஈசாக்கின் தேவனும், யாக்கோபின் தேவனுமாயிருக்கிறேன்? **அவர் மரித்தோரின் தேவனல்ல, ஜீவனுள்ளோரின் தேவனாயிருக்கிறார்.** நீங்கள் மிகவும் தப்பான எண்ணங்கொள்ளுகிறீர்கள். ஆபிரகாமும் ஈசாக்கும் யாக்கோபும் இப்பொழுதே அப்பாலுள்ள பரலோக உலகத்தில் உயிரோடிருக்கிறார்கள், இயேசு திரும்ப வரும்போது அவர்கள் உயிர்த்தெழுவார்கள். மரணம் கடைசி வார்த்தை அல்ல, தேவனிடமிருந்து வரும் ஜீவனே கடைசி வார்த்தை.
வேதபாரகரில் ஒருவன் அவர்களிடம் வந்தான். அவர்கள் விவாதித்ததையும், இயேசு எவ்வளவு நன்றாகப் பதில் சொன்னார் என்பதையும் அவன் கேட்டிருந்தான். ஆகவே அவன் இயேசுவிடம் கேட்டான்: எல்லாக் கட்டளைகளிலும் முதன்மையானது எது?

முதலாம் கட்டளையைப் பற்றிய கேள்வி

எல்லாக் கட்டளைகளிலும் முதன்மையானது எது? இயேசு பதிலளித்தார்: முதன்மையான கட்டளை இதுவே: **இஸ்ரவேலே, கேள்: நம்முடைய தேவனாகிய கர்த்தர் ஒருவரே கர்த்தர். உன் தேவனாகிய கர்த்தரிடத்தில் உன் முழு இருதயத்தோடும், உன் முழு ஆத்துமாவோடும், உன் முழு மனதோடும், உன் முழுப் பலத்தோடும் அன்புகூருவாயாக. இரண்டாவது இதுவே: உன்னிடத்தில் நீ அன்புகூருகிறதுபோல உன் சக மனிதனிடத்திலும் அன்புகூருவாயாக!**

இவைகளைவிடப் பெரிய கட்டளை வேறொன்றுமில்லை. வேதபாரகன் அவரிடம் சொன்னான்: நல்ல பதில், போதகரே, நீர் சத்தியத்தைச் சொன்னீர்: அவர் ஒருவரே, அவரைத் தவிர வேறொருவரும் இல்லை. முழு இருதயத்தோடும், முழுப் புத்தியோடும், முழுப் பலத்தோடும் அவரிடத்தில் அன்புகூருவதும், தன்னிடத்தில் அன்புகூருவதுபோலச் சக மனிதனிடத்தில் அன்புகூருவதும், சர்வாங்க தகனபலிகள் மற்றெல்லாப் பலிகளைப் பார்க்கிலும் அதிகம். அவன் விவேகமாய்ப் பதில் சொன்னதை இயேசு கண்டு, அவனிடம் சொன்னார்: நீ தேவனுடைய ராஜ்யத்துக்குத் தூரமானவன் அல்ல. அதன்பின் ஒருவனும் அவரிடம் கேள்வி கேட்கத் துணியவில்லை.

கிறிஸ்துவைப் பற்றிய கேள்வி

இயேசு தேவாலயத்தில் போதிக்கும்போது சொன்னார்: அபிஷேகம்பண்ணப்பட்டவர் தாவீதின் குமாரன் என்று வேதபாரகர் எப்படிச் சொல்லலாம்? பரிசுத்த ஆவியினால் ஏவப்பட்டுத் தாவீதுதானே சொன்னான்: கர்த்தர் என் ஆண்டவரை நோக்கி: நான் உம்முடைய சத்துருக்களை உம்முடைய பாதங்களுக்குக் கீழே போடும்வரைக்கும் நீர் என் வலதுபாரிசத்தில் உட்காரும் என்றார். தாவீதே அவரை ஆண்டவர் என்று சொல்லுகிறானே, அப்படியிருக்க அவர் அவனுக்குக் குமாரனாயிருப்பது எப்படி? திரளான ஜனக்கூட்டம் ஆவலோடு அவர் சொல்வதைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்தது. இயேசு தாவீதின் குமாரனாயிருப்பதால் மாத்திரம் மேசியா அல்ல. அதே சமயம் அவர் அதற்கு மேலானவர். அவர் தேவனுடைய குமாரனும், தாவீதுக்கு முன்பே இருந்த மனுஷகுமாரனுமாயிருப்பதால், தாவீதின் ஆண்டவர். முன்னோக்கிப் பார்த்து, சங்கீதம் 110-இல் தாவீது இயேசுவைக் கனம்பண்ணுகிறான். வேதபாரகர் இதைப் பார்வையிலிருந்து இழந்திருந்தார்கள், அல்லது ஒருபோதும் இப்படிப் பார்த்ததில்லை.

வேதபாரகரைக் குறித்த எச்சரிக்கை

தம்முடைய போதனையில் அவர் ஆலோசனை சொன்னார்: நீண்ட அங்கிகளைத் தரித்துக்கொண்டு திரியவும், சந்தைவெளிகளில் வாழ்த்துதல்களைப் பெறவும் விரும்புகிற வேதபாரகரைக் குறித்து எச்சரிக்கையாயிருங்கள். ஜெப ஆலயங்களிலும் விருந்துகளிலும் விசேஷ இருக்கைகளை அவர்கள் விரும்புகிறார்கள். விதவைகளின் வீடுகளை விழுங்கி, வெளிவேஷத்துக்காக நீண்ட ஜெபம்பண்ணுகிறவர்கள், அதிக கொடிய ஆக்கினையை அடைவார்கள். ஏனென்றால் அவர்கள் வேதவாக்கியங்களை அறிந்திருந்தார்கள், அவர்களுக்குச் சாக்குப்போக்கு இருக்காது. வீண்பெருமையும் அந்தஸ்தின் அடையாளங்களும் நீண்ட ஜெபங்களும் ஒருவனைப் பக்திமானாக்குவதில்லை. இயேசு வேதபாரகர் கூட்டத்தைக் கடுமையாக விமர்சிக்கிறார். வேதவாக்கியங்களையும், அதனால் தேவனுடைய சித்தத்தையும் அறிந்திருப்பதாக அவர்கள் மேன்மைபாராட்டினதால், மற்ற எல்லாரையும்விடக் கடுமையாக. தேவனுடைய வார்த்தைக்கும் வெளிவேஷமான பக்திக்கும் மாயமாலத்துக்கும் ஒரு சம்பந்தமும் இல்லை.

ஏழை விதவையின் காணிக்கை

இயேசு காணிக்கைப்பெட்டிக்கு எதிராக உட்கார்ந்து, மக்கள் தங்கள் காணிக்கைகளைப் போடுவதைக் கவனித்துக்கொண்டிருந்தார்; ஐசுவரியவான்கள் அநேகர் அதிகமாய்ப் போட்டார்கள். அப்பொழுது ஏழையான ஒரு விதவை தனியாக வந்து, ஒரு துட்டுக்குச் சமமான இரண்டு செப்புக்காசுகளைப் போட்டாள். இயேசு தம்முடைய சீஷர்களைத் தம்மிடத்தில் அழைத்து அவர்களிடம் சொன்னார்: ஆமென், ஒன்று உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்: இந்த ஏழை விதவை, தனக்கு முன்பு காணிக்கைப்பெட்டியில் போட்ட எல்லாரையும்விட அதிகமாய்ப் போட்டாள். ஏனென்றால்

அவர்கள் எல்லாரும் தங்கள் பரிபூரணத்திலிருந்து ஒரு பகுதியைப் போட்டார்கள்; இவளோ தன் வறுமையிலிருந்து தனக்கு உண்டான எல்லாவற்றையும், தன் முழு ஜீவனத்தையும் போட்டுவிட்டாள். இது இயேசுவின் போதனையின் ஒரு உச்சம். மனுஷருக்கு முன்பாக அல்ல, தேவனுக்கு முன்பாக மதிப்பைச் சேர்த்தல். தன்னை அவருக்கு ஒப்புக்கொடுப்பதையே இயேசு இந்த ஏழை விதவையிடம் கண்டு புகழ்கிறார்.

இந்த நிகழ்வுகளில் எது உங்களோடு பேசுகிறது, எது உங்கள் இருதயத்தைத் தொடுகிறது:

உங்களுக்குப் புதிதாக இருப்பது எது:

உங்கள் வாழ்க்கையில் செய்ய விரும்பும் எதையாவது கற்றுக்கொண்டீர்களா?

இயேசுவில் உங்களை உற்சாகப்படுத்துவது எது?

நீங்கள் எதற்காக ஜெபிக்கிறீர்கள்? இங்கே அவரைப் பற்றி வாசித்தவைகளுக்காக இயேசுவைத் தொழுதுகொள்ளுங்கள்! உங்கள் வியப்பையும் போற்றுதலையும் அவரிடம் சொல்லுங்கள்!

உங்களுக்குக் கேள்விகள் உண்டா? அவைகளை எழுதி வையுங்கள்!

அதிகாரம் 13

கடைசிக் காலத்தைப் பற்றிய உரை: தேவாலயத்தின் அழிவு

இயேசு தேவாலயக் கட்டடத்தை விட்டுப் புறப்பட்டபோது, சீஷரில் ஒருவன் அவரிடம் சொன்னான்: போதகரே, பெரிய கற்களால் ஆன எவ்வளவு அற்புதமான கட்டடம்! எல்லாரும் கேட்கும்படி இயேசு அவனுக்குப் பதிலளித்தார்: இந்தத் தேவாலயக் கட்டடங்களையெல்லாம் பார்க்கிறாயா? ஒரு கல்லின்மேல் ஒரு கல் இராது. எல்லாம் அஸ்திபாரம்வரை இடிக்கப்படும். பின்பு அவர்கள் கீதரோன் பள்ளத்தாக்கு வழியாக, உயரமான ஒலிவமலைக்குக் கடந்து போனார்கள். அங்கிருந்து தேவாலய வளாகத்தின் கண்கவர் காட்சி தெரிந்தது. அப்பொழுது சீஷரில் நான்கு பேர் – பேதுரு, யாக்கோபு, யோவான், அந்திரேயா – தனியாக இயேசுவிடம் வந்து கேட்டார்கள்: தேவாலயம் அழிக்கப்படுவது எப்பொழுது நடக்கும்? இவைகளெல்லாம் நடக்கப்போகிறதற்கு அடையாளம் என்ன?

கடைசிக் காலப் பிரசவ வேதனைகளின் ஆரம்பம்

அவர்களும் நாமும் விரும்பியிருப்பதைவிட வேறுவிதமாக இயேசு அவர்களுக்குப் பதிலளித்தார்: ஒருவனும் உங்களை வஞ்சிக்காதபடிக்கும் வழிதப்பப்பண்ணாதபடிக்கும் எச்சரிக்கையாயிருங்கள்! ஏனென்றால் அநேகர் வந்து, தாங்களே கிறிஸ்து என்று சொல்லுவார்கள். அநேகர் வஞ்சிக்கப்படுவார்கள். அநேகர் அவர்களை யோசனையில்லாமல் நம்புவார்கள். ஆனால் என் வருகை வேறுவிதமாயிருக்கும். இங்கும் அங்கும் யுத்தங்களைக் குறித்து நீங்கள் கேள்விப்படும்போது, கலங்காதிருங்கள். இப்படி நடக்க வேண்டியது. முடிவுவரை இப்படியே இருக்கும்.

இவைகளையெல்லாம் நீங்கள் கேட்டும் அனுபவித்தும் வரும்போது, அது இன்னும் முடிவாயிராது. ஒப்புரவாகாத ஒரு உலகத்தில், ஜனத்துக்கு விரோதமாய் ஜனமும், ராஜ்யத்துக்கு விரோதமாய் ராஜ்யமும் எழும்பும். பூமியதிர்ச்சிகளும் பஞ்சங்களும் உண்டாகும். ஆனால் இது முடிவின் ஆரம்பம் மாத்திரமே. இவைகள் பிரசவ வேதனைகள், புதிய உலகத்தின் பிரசவ வலிகளின் ஆரம்பம். 70-ஆம் ஆண்டில் டைட்டஸ் (Titus) தேவாலயத்தை அழித்ததிலிருந்து, கடைசி நாட்களில் இயேசு காணக்கூடிய விதத்தில் வெளிப்படும்வரை நீடிக்கும் உபத்திரவத்தின் ஒரு தொடர் விளைவு தொடங்குகிறது.

முடிவுவரை எங்கும் உபத்திரவமும் நெருக்கமும்

உங்களைக் குறித்தே எச்சரிக்கையாயிருங்கள்! சுற்றிலும் பார்த்துக் கேட்டுக்கொண்டிருப்பது மாத்திரம் அல்ல, உங்களையே கவனியுங்கள்! என் சீஷர்களாகிய உங்களை அவர்கள் நியாயஸ்தலங்களுக்கு ஒப்புக்கொடுப்பார்கள். நீங்கள் என் சாட்சிகளாயிருப்பதினால் வாரினால் அடிக்கப்பட்டு, அடி வாங்குவீர்கள். என்னிமித்தம் ஆளுகிறவர்களுக்கும் ராஜாக்களுக்கும் முன்பாக நிறுத்தப்படுவீர்கள். அவர்களுக்குச் சாட்சியாக, அவர்கள் என் நாமத்தைக் கேட்கும்படி. அவர்களுக்கு மாத்திரம் அல்ல, நான் திரும்ப வருவதற்கு முன் முழுப் பூமியிலுமுள்ள எல்லா ஜனங்களுக்கும் நற்செய்தி பிரசங்கிக்கப்பட வேண்டும். நீங்கள் வழக்கு விசாரணைகளுக்குக் கொண்டுபோகப்படும்போது, எப்படிப் பதில் சொல்லி உங்களைக் காத்துக்கொள்வது என்று முன்னதாகக் கவலைப்படாதிருங்கள். அந்த நேரங்களில் தேவன் உங்களுக்கு அருளுவதையே சொல்லுங்கள். ஏனென்றால் பேசுகிறவர்கள் நீங்கள் அல்ல, பரிசுத்த ஆவியானவரே. முழுப் பூமியிலும் என் சாட்சிகளுக்கும் சீஷர்களுக்கும் கஷ்டமாயிருக்கும். சகோதரன் சகோதரனைக் காட்டிக்கொடுத்து, இப்படி மரணத்துக்கு ஒப்புக்கொடுப்பான். தகப்பன்மார் தங்கள் பிள்ளைகளை. பிள்ளைகள் தங்கள்

பெற்றோரைக் காட்டிக்கொடுத்து மரணத்துக்கு ஒப்புக்கொடுப்பார்கள். அதனால் தங்களுக்கு லாபம் கிடைப்பதாலோ, தங்களுக்கே தீங்கு வராதபடியோ, அவர்கள் இதைச் செய்கிறார்கள். **என் சிநேகிதராகிய நீங்கள் என் நாமத்தினிமித்தம் எல்லாராலும் பகைக்கப்படுவீர்கள். சகித்து நில்லுங்கள்! முடிவுவரை. நான் திரும்ப வரும்வரை. முடிவுபரியந்தம் நிலைநிற்பவனே இரட்சிக்கப்படுவான்.**

சீஷர்களின் வாழ்நாளில் எருசலேமில் உண்டாகும் நெருக்கம்

பாழாக்குகிற அருவருப்பு நிற்கக்கூடாத இடத்தில் நிற்கிறதை நீங்கள் காணும்போது — வாசிக்கிறவன் சிந்திக்கக்கடவன்! —, யூதேயாவிலிருக்கிறவர்கள் மலைகளுக்கு ஓடிப்போகக்கடவர்கள்; தன் வீட்டு மேல்தளத்தில் இருக்கிறவன் தன் வீட்டிலிருந்து எதையாவது எடுக்க இறங்காதிருக்கக்கடவன்; வயலில் இருக்கிறவன் தன் மேலங்கியை எடுக்கத் திரும்பிப் போகாதிருக்கக்கடவன். கர்ப்பவதிகளுக்கும் பால்கொடுக்கிறவர்களுக்கும் அது மிகவும் கொடியதாயிருக்கும். இது மாரிகாலத்தில் நடவாதபடிக்கு ஜெபம்பண்ணுங்கள்! ஏனென்றால் அந்தக் காலம் மிகக் கொடியதாயிருக்கும், முன்பு நடந்த எல்லாவற்றையும் பின்பு நடக்கும் எல்லாவற்றையும்விடக் கொடியதாயிருக்கும். கர்த்தர் அந்தக் காலத்தைக் குறைக்காதிருந்தால், ஒருவனும் இரட்சிக்கப்படமாட்டான். ஆனால் தாம் தெரிந்துகொண்டவர்களினிமித்தம் அவர் அந்தக் காலத்தைக் குறைத்திருக்கிறார். யாராவது உங்களிடம்: “இதோ, கிறிஸ்து இங்கே இருக்கிறார்!” அல்லது: “அதோ, கிறிஸ்து அங்கே இருக்கிறார்!” என்று சொன்னால் – நம்பாதிருங்கள்; ஏனென்றால் கள்ளக்கிறிஸ்துக்களும் கள்ளத்தீர்க்கதரிசிகளும் எழும்பி, அடையாளங்களையும் அற்புதங்களையும் செய்து, தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்களை வஞ்சிக்க முயலுவார்கள்.

ஆகவே எச்சரிக்கையாயிருங்கள், ஏனென்றால் நான் எல்லாவற்றையும் முன்னதாகவே சொல்லியிருக்கிறேன்.

மனுஷகுமாரனாகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் தோன்றுதல்

உலகளாவிய உபத்திரவத்துக்குப் பின்வரும் நாட்களில், திடீரென்று அந்த நேரம் வரும். நான் திரும்ப வருகிறேன். எல்லா மனிதருக்கும் காணக்கூடிய விதத்தில். பிரபஞ்ச, அரசியல் அதிர்ச்சிகளால் தொடங்கி, தவறாமல் முன்னறிவிக்கப்பட்டு. சூரியன் இருளடையும், சந்திரன் தன் ஒளியைக் கொடாதிருக்கும். நட்சத்திரங்கள் வானத்திலிருந்து விழும். ஆம், வானத்தின் சத்துவங்கள் அசைக்கப்படும். முன்பு ஒருபோதும் நடந்திராத இந்த அடையாளங்கள், மேசியா மகிமையில் உடனடியாக வருவதை அறிவிக்கின்றன.

அப்பொழுது மனுஷகுமாரன் வானத்தில் மேகங்கள்மேல் வருகிறதை மனிதர்கள் காண்பார்கள். மிகுந்த வல்லமையோடும், அதிகாரத்தோடும், மகிமையான ஒளிப்பிரகாசத்தோடும். அவருடைய தோன்றுதல் எல்லாவற்றையும் நிறுத்திவிடும். அவருடைய சீஷர்களுக்குச் சொல்லமுடியாத சந்தோஷம்; மற்ற எல்லாருக்கும் திகிலும், பிரமிப்பும், கலக்கமும். தாம் தெரிந்துகொண்ட ஜனத்தை, தம்முடைய சீஷர்களை, முழுப் பூமியிலுமிருந்து கூட்டிச்சேர்க்கும்படி அவர் தம்முடைய தூதர்களை எல்லாத் திசைகளுக்கும் அனுப்புவார். எல்லா நெருக்கங்களிலிருந்தும் அவர் அவர்களை இரட்சிப்பார். இயேசுவின் நாட்களிலும் அதற்கு முன்பும் இஸ்ரவேல் தேவாலயத்தைச் சுற்றிக் கூடினதுபோல, அப்பொழுது, புதிய சிருஷ்டிப்பின் தொடக்கத்தில், உலகமெங்குமுள்ள தேவஜனம் தாழ்த்தப்பட்டு உயர்த்தப்பட்ட தேவகுமாரனைச் சுற்றிக் கூடும்.

அத்திமரம்

அத்திமரம் ஒரு ஒப்புமை: அதின் கிளைகள் இளசாகி இலைகள் துளிர்க்கும்போது, கோடைகாலம் சமீபமாயிற்று

என்று அறிவீர்கள். அப்படியே, இவைகள் நடக்கும்போது, இனி அதிக காலம் இல்லை என்று நீங்கள் உணர வேண்டும். மெய்யாகவே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்: இந்தச் சந்ததி, தேவபக்தியற்ற இந்த மனித இனம், முடிவுவரை, நான் திரும்ப வரும்வரை, நிலைத்திருக்கும். நான் சொன்னதெல்லாம் நிறைவேறும்வரை. தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்களுக்கு அருகில் அவர்கள் நிலைத்திருந்து, அவர்களை நெருக்கித் துன்புறுத்துவார்கள். ஆனால் முடிவில் அவர்கள் ஒழிந்து, இறுதியாக நியாயந்தீர்க்கப்படுவார்கள்.

வானமும் பூமியும் ஒழிந்துபோகும், என் வார்த்தைகளோ என்றென்றைக்கும் நிலைத்திருக்கும். என்ன நடந்தாலும், இயேசுவுக்கும் சீஷர்களுக்கும் எதிரானவர்களின் பகைமை எவ்வளவு அச்சுறுத்தலாயிருந்தாலும், இயேசு திரும்ப வந்து தம்முடைய வாக்குத்தத்தங்களை நிறைவேற்றுவார்.

அது எப்பொழுது நடக்கும் என்று பரலோகத்திலுள்ள தூதர்களும் அறியார்கள், குமாரனும் அறியார், பிதா ஒருவரே அறிவார்.

எப்பொழுதும் ஆயத்தமாயிருங்கள்! — ஏனென்றால் அந்த நேரம் எப்பொழுது வரும் என்று உங்களுக்குத் தெரியாது.

ஒரு மனிதன் பயணம் போகிறான்

பயணம் போகும்படி வீட்டை விட்டுப் புறப்படும் முன், தன் ஊழியக்காரர் ஒவ்வொருவருக்கும் அவனவனுக்குரிய வேலையைக் கொடுத்து, வாசல் காவலாளிக்கு விழித்திருக்கும்படி கட்டளையிடுகிற ஒரு மனிதனைப் போல இது இருக்கிறது. ஆகவே விழித்திருங்கள், ஏனென்றால் வீட்டின் எஜமான் எப்பொழுது வருவான் என்று – சாயங்காலத்திலோ, நடுராத்திரியிலோ, காலையிலோ – உங்களுக்குத் தெரியாது; அவன் திடீரென்று வரும்போது நீங்கள் தூங்குகிறதை அவன் காணாதபடிக்கு. நான்

உங்களுக்குச் சொல்லுகிறதை எல்லாருக்கும் சொல்லுகிறேன்: **விழித்திருங்கள்**!

இந்த நிகழ்வுகளில் எது உங்களோடு பேசுகிறது, எது உங்கள் இருதயத்தைத் தொடுகிறது:

உங்களுக்குப் புதிதாக இருப்பது எது:

எதையாவது கற்றுக்கொண்டீர்களா, உங்கள் வாழ்க்கையில் செய்ய விரும்பும் ஏதாவது ஒன்றை?

இயேசுவில் உங்களை உற்சாகப்படுத்துவது எது?

நீங்கள் எதற்காக ஜெபிக்கிறீர்கள்? இங்கே அவரைப் பற்றி வாசித்தவைகளுக்காக இயேசுவைத் தொழுதுகொள்ளுங்கள்! உங்கள் வியப்பையும் போற்றுதலையும் அவரிடம் சொல்லுங்கள்!

உங்களுக்குக் கேள்விகள் உண்டா? ஏதாவது தெளிவில்லாமல் இருக்கிறதா? அதை எழுதி வையுங்கள்!

அதிகாரம் 14

பிரதான ஆசாரியர்களின் சதித்திட்டம்

இரண்டு நாளில் பஸ்கா பண்டிகையும் புளிப்பில்லாத அப்பப் பண்டிகையும் தொடங்க இருந்தன. பிரதான ஆசாரியர்களும் வேதபாரகரும் எவ்வளவு உறுதியாய்த் தீர்மானித்திருந்தார்கள் என்றால், அவரைப் பிடித்துக் கொல்லும்படி ஒரு தந்திரத்தை அவசரமாகத் தேடினார்கள். இயேசு அவர்களுடைய முழு இருப்பையே கேள்விக்குள்ளாக்கியிருந்தார். அவர் ஒழிக்கப்பட வேண்டியிருந்தது. ஆனால் ஜனங்களும் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய ஒரு காரணம் அவர்களுக்குத் தேவைப்பட்டது. ஏனென்றால் ஜனங்கள் அவரை மதித்தார்கள். பண்டிகையின்போது நடந்தால் ஜனங்களுக்குள் கலகம் உண்டாகும் என்பதால், அது பண்டிகைக்குள் நடவாதபடி, முடிந்தவரை சீக்கிரமாய் நடக்க வேண்டியிருந்தது.

பெத்தானியாவில் இயேசுவுக்குத் தைலம் பூசப்படுதல்

பெத்தானியாவில் குஷ்டரோகியாயிருந்த சீமோனின் வீட்டில் இயேசு விருந்தினராயிருந்தார். அவன் இயேசுவால் சுகமாக்கப்பட்டவர்களில் ஒருவன்.
சாப்பிட்டுக்கொண்டிருக்கையில், சுத்தமும் விலையேறப்பெற்றதுமான நளதத் தைலமுள்ள ஒரு வெள்ளைக்கல் குப்பியைக் கையில் வைத்துக்கொண்டு, ஒரு ஸ்திரீ துணிந்து உள்ளே வந்தாள். அவள் குப்பியின் கழுத்தை உடைத்து, தைலத்தை இயேசுவின் தலையின்மேல் ஊற்றினாள். அங்கிருந்த எல்லாருக்கும் அது ஒரு விநோதமான நிலைமை. இந்த ஸ்திரீ இயேசுவின்மேல் தனக்கிருந்த மதிப்பை ஒப்பற்ற விதத்தில் வெளிப்படுத்தினாள். அவரைக் கொல்லத் திட்டமிட்டவர்களுக்கு அவள் முற்றிலும் நேர்மாறானவள். பந்தியில் பக்திநிறைந்த ஒரு அமைதல் உண்டாயிற்று.

இவையெல்லாம் தாமே ஏற்பாடு செய்திருந்ததுபோல, இயேசு நடக்கவிட்டார். ஆனால் அப்பொழுது சீஷர்கள் கோபமடைந்தார்கள். இந்த வீண்செலவு எதற்கு?, என்று ஒருவரோடொருவர் சொல்லிக்கொண்டார்கள். இந்த விலையேறப்பெற்ற தைலத்தை 300 வெள்ளிக்காசுக்கு (தினாரி) மேலாக விற்று, அந்தப் பணத்தை ஏழைகளுக்குக் கொடுத்திருக்கலாமே. 300 வெள்ளிக்காசுகள் ஒரு வேலையாளின் ஏறக்குறைய ஒரு வருடச் சம்பளம். அவர்கள் அந்த ஸ்திரீயைக் கடுமையாய்க் கடிந்துகொண்டார்கள். ஆனால் இயேசு சொன்னார்: அவளை விட்டுவிடுங்கள்! ஏன் அவளைச் சங்கடப்படுத்துகிறீர்கள்? அவள் எனக்கு நற்கிரியையையைச் செய்தாள். ஏழைகள் எப்பொழுதும் உங்களோடிருக்கிறார்கள்; நீங்கள் விரும்பும்போதெல்லாம் அவர்களுக்கு நன்மை செய்யலாம். உண்மையாகவே அப்படிச் செய்யுங்கள்! **நானோ இனி அதிக காலம் உங்களோடிருக்கமாட்டேன். அவள் தன்னால் இயன்றதைச் செய்தாள், என் அடக்கத்துக்காக என் சரீரத்தை முன்னதாகவே அபிஷேகம்பண்ணினாள்.** உங்களுக்கு உறுதியாய்ச் சொல்லுகிறேன்: உலகத்தில் எங்கெல்லாம் இந்த நற்செய்தி அறிவிக்கப்படுமோ, அங்கெல்லாம் இவள் செய்ததும் சொல்லப்படும். நற்செய்தியின் உலகளாவிய அறிவிப்பு இயேசுவோடுள்ள எல்லாப் போதனைகளையும் அனுபவங்களையும் உள்ளடக்க வேண்டும்; இயேசு விசேஷமான, நிலையான முக்கியத்துவம் கொடுக்கிற இந்தச் சம்பவத்தையும் அப்படியே.

ஒருவரும் கவனிக்காதது: ஒன்றுமில்லாத ஏழை இயேசுவே. அதோடு, வன்முறையால் மரிக்க இருந்த ஒரு பாடுள்ளவர். அவளுடைய நற்கிரியை இயேசுவுக்குப் பிரியமும் சந்தோஷமுமாயிருக்கிறது. இவ்வளவு அர்த்தமற்றதாகவும் வீணானதாகவும் தோன்றினது, நற்கிரியைகளில் மிகச் சரியாக இலக்கைத் தாக்கிய ஒன்று. ஏனென்றால் உண்மையில், மரித்த இயேசுவுக்குத் தைலம் பூச நேரம் இல்லாமல், அது முடியாமல்

போக இருந்தது. அவள் அதை முன்னதாகவே நேரடியாகச் செய்திருந்தாள். சீஷர்களுக்கு மாறாக, அவள் அவருடைய மரணத்தை முன்னுணர்ந்து அதை மதித்திருந்தாள்.

யூதாஸ் காட்டிக்கொடுக்கிறவனாகிறான்

அதன்பின், பன்னிருவரில் ஒருவனாகிய சிக்காரியன் என்னப்பட்ட யூதாஸ், பிரதான ஆசாரியர்களிடம் போய், இயேசுவை அவர்களிடம் ஒப்புக்கொடுப்பதாகச் சொன்னான். அவர்கள் மிகவும் சந்தோஷப்பட்டார்கள். இதைவிடச் சிறந்த வாய்ப்பை அவர்களால் கற்பனையும் செய்ய முடியவில்லை. அதற்காக அவனுக்குப் பணம் தருவதாக வாக்களித்தார்கள். அதுமுதல், இயேசுவைக் காட்டிக்கொடுத்து, அவர் தங்கியிருக்கும் இடத்தை வெளிப்படுத்த, ஏற்ற சமயத்தை அவன் தேடிக்கொண்டிருந்தான்.

பஸ்கா விருந்துக்கான ஆயத்தங்கள்

புளிப்பில்லாத அப்பம் மாத்திரமே புசிக்கப்படும் பண்டிகை வாரத்தின் முதல் நாள் வந்தது. பஸ்கா ஆட்டுக்குட்டிகள் அடிக்கப்படும் நாள். அவைகள் எருசலேமின் மதில்களுக்குள்ளேயே புசிக்கப்பட வேண்டியிருந்தன.

இஸ்ரவேல் ஜனம் எகிப்திலிருந்து விடுதலையானதைப் பஸ்கா பண்டிகை ஒவ்வொரு வருடமும் நினைப்பூட்டுகிறது. தலைவனாகிய மோசேயோடும், கதவு நிலைகளில் தன் இரத்தம் பூசப்பட்ட பஸ்கா ஆட்டுக்குட்டியோடும். இப்படி இஸ்ரவேல் நியாயத்தீர்ப்புக்குத் தப்பிக்கொண்டது. இயேசுவின் நாட்களில் இந்த வரலாறு உயர்ந்ததும், அதே சமயம் ஆழமானதுமான விதத்தில் திரும்ப நடக்கிறது. இயேசு மோசேயைப் போல அற்புதங்களைச் செய்கிறார்; அநேகருக்காக மீட்கும்பொருளாகத் தம்முடைய ஜீவன் கொடுக்கப்படுகிற பஸ்கா ஆட்டுக்குட்டியும் அவரே. இப்பொழுது இது, இதைவிடப் பெரிய நியாயத்தீர்ப்பிலிருந்து இரட்சிக்கப்படுவதைப் பற்றியது. உருவக அர்த்தத்தில், மோசே சிவந்த சமுத்திரத்துக்கு

முன் நின்றதுபோல இயேசு நின்று, இதற்கு மேல் அச்சுறுத்தலாக இருக்க முடியாத ஒன்றை எதிர்கொள்ளும் கணம் இப்பொழுது வந்திருக்கிறது.

அப்பொழுது சீஷர்கள் இயேசுவிடம் கேட்டார்கள்: நாங்கள் உமக்காகப் பஸ்கா விருந்தை எங்கே ஆயத்தம்பண்ண வேண்டும்? இயேசு அவர்களில் இரண்டு பேரை இந்தக் கட்டளையோடு அனுப்பினார்: நகரத்துக்குள் போங்கள்! அங்கே தண்ணீர்க்குடம் சுமந்துகொண்டு போகிற ஒரு மனிதனைச் சந்திப்பீர்கள். அவன் ஒரு வீட்டுக்குள் போகும்வரை அவனைப் பின்தொடர்ந்து, அந்த வீட்டு எஜமானிடம் சொல்லுங்கள்: எங்கள் போதகர் கேட்கச் சொல்லுகிறார்: நான் என் சீஷர்களோடு பஸ்காவை ஆசரிக்கும்படி, எந்த அறையை நீ எனக்குக் கொடுக்க முடியும்? அப்பொழுது, மெத்தைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டு, விருந்துக்கு ஏற்கெனவே ஆயத்தமாயிருக்கிற ஒரு பெரிய மேலறையை அவன் உங்களுக்குக் காண்பிப்பான். அங்கே நமக்காக எல்லாவற்றையும் ஆயத்தம்பண்ணுங்கள். அந்த இருவரும் நகரத்துக்குள் போனார்கள். இயேசு தங்களுக்குச் சொன்னபடியே எல்லாவற்றையும் கண்டு, பஸ்கா விருந்தை ஆயத்தம்பண்ணினார்கள். கொலைத் திட்டங்களினிமித்தமும், தங்கள் சொந்தக் கூட்டத்துக்குள்ளேயே ஒரு காட்டிக்கொடுப்பவன் இருந்ததினிமித்தமும், இயேசு தம்முடைய சீஷர்களோடு மறைவாக இருக்க வேண்டியிருந்ததால், இந்த ஆயத்தங்கள் இப்படிச் செய்யப்பட வேண்டியிருந்தன.

பஸ்கா விருந்து – காட்டிக்கொடுப்பவனும் அங்கே இருக்கிறான்

சாயங்காலமானபோது, இயேசு பன்னிருவரோடு அங்கே வந்தார். சாப்பிட்டுக்கொண்டிருக்கையில் அவர் சொன்னார்: உங்களுக்கு உறுதியாய்ச் சொல்லுகிறேன்: உங்களில் ஒருவன் என்னைக் காட்டிக்கொடுப்பான் – இப்பொழுது என்னோடு சாப்பிடுகிற ஒருவன். அவர்கள் கலங்கி, ஒவ்வொருவராக

அவரிடம் கேட்டார்கள்: நீர் என்னைக் குறித்துச் சொல்லவில்லையே? இயேசு பதிலளித்தார்: பன்னிருவராகிய உங்களில் ஒருவன் அதைச் செய்வான்; என்னோடுகூடத் தன் அப்பத்தைப் பாத்திரத்தில் தோய்க்கிறவனே. மனுஷகுமாரன் தம்மைக் குறித்து எழுதியிருக்கிறபடியே மரிக்க வேண்டியதுதான். ஆனாலும் மனுஷகுமாரனைக் காட்டிக்கொடுக்கிற மனுஷனுக்கு ஐயோ! அவன் பிறவாதிருந்தானானால் அவனுக்கு நலமாயிருக்கும்!

கர்த்தருடைய இராப்போஜனம் ஏற்படுத்தப்படுதல்

இப்பொழுது இயேசு, தம்மைப் பின்பற்றுகிறவர்களுக்காக, தம்மாலேயே உண்டாகும் **புதிய உடன்படிக்கையைக்** கொண்டாடும் ஒரு புதிய விருந்தை ஏற்படுத்துகிறார். அதே சமயம், பழைய உடன்படிக்கையின் வெளிப்பாடாகிய பழைய பஸ்கா விருந்தை என்றென்றைக்குமாகப் பின்னால் விட்டுவிடுகிறார். சாப்பிட்டுக்கொண்டிருக்கையில், இயேசு ஒரு அப்பத்தை எடுத்து, அதன்மேல் ஆசீர்வாத ஜெபம்பண்ணி, அதைத் துண்டுகளாகப் பிட்டு, அவர்களுக்குக் கொடுத்துச் சொன்னார்: **வாங்கிக்கொள்ளுங்கள், இது என் சரீரம்!** பின்பு அவர் பாத்திரத்தை எடுத்து, அதன்மேல் ஸ்தோத்திர ஜெபம்பண்ணி, அதையும் அவர்களுக்குக் கொடுத்தார்; எல்லாரும் அதில் பானம்பண்ணினார்கள். அப்பொழுது அவர் அவர்களிடம் சொன்னார்: **இது அநேகருக்காகச் சிந்தப்படுகிற என் இரத்தம். இது புதிய உடன்படிக்கையின் இரத்தம்.** உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்: தேவனுடைய ஆட்சி தொடங்கியிருக்கும் அந்நாளில் நான் அதைப் புதிதாய்ப் பானம்பண்ணும்வரை, இனி திராட்சரசத்தைப் பானம்பண்ணமாட்டேன். தலைவர்களாலும் புறஜாதிகளாலும் நான் மரிப்பது என் முடிவு அல்ல. நான் வாழ்வேன்! தேவனுடைய ராஜ்யம் வருகிறது! பின்பு, பஸ்கா பண்டிகையில் வழக்கமாயிருந்தபடி, அவர்கள் அல்லேலூயா சங்கீதங்களாகிய

(ஹல்லேல்) சங்கீதம் 115–118-ஐப் பாடி, ஒலிவமலைக்குப் புறப்பட்டுப் போனார்கள்.

இயேசு “பெரிய மோசேயாக” பன்னிருவருக்கு முன்னே செல்லுகிறார். அவர் இஸ்ரவேலுக்கு முன்னே, ஆம், முழு உலகத்துக்கும் முன்னே செல்லுகிறார். பழைய எகிப்திய பார்வோனைவிடப் பெரிய ஒரு அடிமை எஜமானை எதிர்கொள்ளும்படி. அன்று சிவந்த சமுத்திரத்தில் இருந்ததைவிடப் பெரிய ஒரு புயலுக்குள்ளும் பயத்துக்குள்ளும் அவர் போகிறார். உலகத்தை விடுதலைக்குள் நடத்தும்படி. **கர்த்தருடைய போஜனமாகிய அப்பம் பிட்குதல், இயேசு அவர்களுக்காகப் பாடுபட்டுப் போராடிப் பெற்றதை ஒரு விருந்தில் நினைவுகூரும், புலன்களால் உணரப்படும், ஒப்பற்றதும் ஆழமானதுமான வழி. முழு உலகத்துக்காகவும்.**

சிலுவை மரணத்துக்கு அவர் தம்மைத் தாமே மனப்பூர்வமாய் ஒப்புக்கொடுத்ததே உண்மையானதும் பெரியதுமான பஸ்கா ஆட்டுக்குட்டி; அதின் இரத்தம் என்றென்றைக்கும் மீட்கிறது, பாவங்களிலிருந்து சுத்திகரிக்கிறது, பரிசுத்தமாக்குகிறது. நித்திய உடன்படிக்கையையும் நிறுவுகிறது. இன்றைய இராப்போஜனம், விருந்தின் அடையாளங்களில் இயேசு தொடர்ந்து புதிதாகப் பலியிடப்படுவது அல்ல. அப்பமும் திராட்சரசமும் அடையாளங்கள். உருவக அர்த்தத்தில் அவை, இயேசு தம்முடைய உண்மையான சரீரத்தைப் பலியாக்கினதில் நிறைவேற்றின இரட்சிப்பின் செயலை நினைவூட்டுகின்றன, அதே சமயம் அதைப் பிரகடனம் செய்கின்றன. இந்த நினைவு விருந்து ஆசரிக்கப்படும் எல்லா இடங்களிலும், கிறிஸ்துவின் ஆவிக்குரியதும் காணக்கூடாததும், ஆனாலும் அதே அளவு உண்மையானதுமான பிரசன்னம் உறுதியாயிருக்கிறது. ஆனால் இந்த விருந்தை ஆசரிக்காமல் அவரிடம்

கூடிவருகிறவர்கள் இருக்கும் இடத்திலும், அவர்களிடத்திலும், அது அப்படியே இருக்கிறது.

பேதுரு இயேசுவை மறுதலிப்பான்

நீங்கள் எல்லாரும் என்னை விட்டுப்போவீர்கள் என்று இயேசு அவர்களிடம் சொன்னார், ஏனென்றால் சகரியா தீர்க்கதரிசியின் புஸ்தகத்தில், 13:7-இல், எழுதியிருக்கிறது: மேய்ப்பனை வெட்டுவேன், அப்பொழுது ஆடுகள் சிதறடிக்கப்படும். ஆனாலும் நான் உயிர்த்தெழுந்த பின்பு, உங்கள் நல்ல மேய்ப்பனாக உங்களுக்கு முன்னே கலிலேயாவுக்குப் போவேன். அங்கே நாம் சந்திப்போம். அப்பொழுது பேதுரு அவரிடம் சொன்னான்: எல்லாரும் உம்மைக் கைவிட்டாலும் – நான் ஒருபோதும் கைவிடேன்! உனக்கு உறுதியாய்ச் சொல்லுகிறேன் என்று இயேசு பதிலளித்தார், இன்று இராத்திரியிலேயே, சேவல் இரண்டு தரம் கூவுகிறதற்கு முன்னே, நீ என்னை மூன்று தரம் மறுதலிப்பாய். இல்லை!, என்று பேதுரு முழு உறுதியோடு பதிலளித்தான். நான் உம்மோடேகூட மரிக்க வேண்டியதாயிருந்தாலும்! ஒருபோதும் உம்மை மறுதலிக்கமாட்டேன்! மற்ற எல்லாரும் அப்படியே உறுதியாய்ச் சொன்னார்கள். சீக்கிரத்தில் மரண ஆபத்து வரும்போது, தங்களைப் பற்றிய அவர்களுடைய மதிப்பீடு காற்றில் கரைந்துபோகும். பாடுகளில் உறுதியாய் நிற்கும்படி, உபத்திரவப்படுகிற ரோமச் சபையை மாற்கு உற்சாகப்படுத்துகிறார். தன் பலத்தையும் தைரியத்தையும் தனக்குள்ளேயே தேடாதபடி, ஒவ்வொருவரையும் உற்சாகப்படுத்துகிறார்.

கெத்செமனே – இயேசுவின் உயிர்ப்போராட்ட ஜெபம்

அவர்கள் கெத்செமனே என்னப்பட்ட ஒரு ஒலிவத்தோப்புக்கு வந்தார்கள். அந்தப் பெயருக்கு எண்ணெய் ஆலை என்று அர்த்தம். அது ஒலிவமலையின் அடிவாரத்தில் இருந்தது. இயேசு பன்னிருவரிடம் சொன்னார்: நான்

ஜெபம்பண்ணும்வரை இங்கே உட்கார்ந்திருங்கள்! பேதுருவையும் யாக்கோபையும் யோவானையும் அவர் தம்மோடு அழைத்துக்கொண்டு போனார். மிகுந்த பயமும் திகிலும் அவரைப் பிடித்தன; அவர் அவர்களிடம் சொன்னார்: எனக்கு வரப்போகிறதினிமித்தம் நான் மிகவும் நெருக்கப்படுகிறேன். என் ஆத்துமா மரணத்துக்கேதுவான வேதனையில் இருக்கிறது. இங்கே என்னோடு தங்கி விழித்திருங்கள்! என்னோடுகூட! பின்பு அவர் சற்று அப்பால் போய், தரையிலே விழுந்தார். கூடுமானால் இந்தக் கடினமான நேரம் தம்மைவிட்டு நீங்கும்படி, பயம் நிறைந்த குரலில் அவர் தேவனிடம் ஜெபம்பண்ணினார். அப்பா, பிதாவே, என்று அவர் சொன்னார், எல்லாம் உம்மாலே கூடும்! இந்தப் பாத்திரத்தில் நான் பானம்பண்ணாதபடி என்னைத் தப்புவியும்! பாடுகளின் இந்தப் பாத்திரத்தை என்னிடமிருந்து எடுத்துப்போடும். ஆனாலும் என் சித்தமல்ல, உம்முடைய சித்தமே நடக்கக்கடவது.

பாடுகளின் இந்தப் பாத்திரம் என்பது, பாவிகளின் கைகளில் விழுந்து, அவர்களுக்கும் இருளின் வல்லமைகளுக்கும் உதவியற்றவராய் ஒப்புக்கொடுக்கப்படுவது. அநேகருடைய பாவங்களைச் சுமப்பது. முடிவில், பெரிய சத்துருவாகிய மரணத்தால் தோற்கடிக்கப்படுவது. இந்தத் தாழ்த்தப்படுதல் பிதாவின் இரட்சிப்பின் சித்தத்தைச் சேர்ந்தது. இந்த நியாயத்தீர்ப்பின் நேரத்துக்குள் பிரவேசித்து, அதைப் பாடுபட்டுக் கடப்பதைத் தவிர, வேறுவிதமாக இரட்சிப்பு உண்டாக முடியவில்லை. அவருடைய கொடூரமான சிலுவை மரணத்தின் மூலம் எல்லாருக்கும் இரட்சிப்பு போராடிப் பெறப்பட வேண்டியிருந்தது. பாவம், மரணம், பிசாசு ஆகியவற்றிலிருந்து விடுதலை; இயேசு எல்லா விளைவுகளோடும் தம்மை அவைகளுக்கு ஒப்புக்கொடுக்கிறார். இவையெல்லாம் இந்த நேரத்தில் சீஷர்களுக்கு மறைவாயிருக்கின்றன. இங்கே என்ன நடக்கிறது என்று அவர்களுக்குப் புரியவில்லை. நாமும்கூட

இந்த நம்பமுடியாத காட்சியைத் திகிலோடு பார்க்கிறோம்; அதை ஓரளவாவது மதிக்கவும் அதின் ஆழத்தில் புரிந்துகொள்ளவும் நமக்கு வார்த்தைகள் இல்லை. பின்பு அவர் சீஷர்களிடம் திரும்பி வந்து, அவர்கள் தூங்கிப்போயிருப்பதைக் கண்டார். அப்பொழுது அவர் பேதுருவிடம் சொன்னார்: சீமோனே, தூங்குகிறாயா? ஒரு மணிநேரமாவது நீ விழித்திருக்கக் கூடாதா? எனக்காக உன் ஜீவனையும் கொடுக்க விரும்பினாய் அல்லவா? பின்பு அவர் அவர்கள் எல்லாரிடமும் சொன்னார்: வரப்போகிற சோதனையில் நீங்கள் பலமுள்ளவர்களாயிருக்கும்படி விழித்திருந்து ஜெபம்பண்ணுங்கள். உங்களுக்குள் இருக்கும் ஆவி உற்சாகமுள்ளதுதான், உங்கள் மனித சுபாவமோ பலவீனமானது. அதை நீங்கள் நம்பியிருக்க முடியாது. இரண்டாம் முறை இயேசு போய், முன்பு சொன்ன அதே வார்த்தைகளைச் சொல்லி ஜெபம்பண்ணினார். அவர் திரும்பி வந்தபோது, அவர்கள் மறுபடியும் தூங்கிக்கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களுடைய கண்கள் தூக்கமயக்கத்தால் கனத்திருந்தன. அவருக்கு என்ன பதில் சொல்வது என்று அவர்களுக்குத் தெரியவில்லை. மூன்றாம் முறை இயேசு திரும்பி வந்தபோது, அவர்களிடம் சொன்னார்: இன்னும் தூங்கி இளைப்பாறுகிறீர்களா? போதும், நேரம் வந்துவிட்டது! இதோ, மனுஷகுமாரன் மனுஷரிடத்தில், பாவிகளிடத்தில், ஒப்புக்கொடுக்கப்படுகிறார். எழுந்திருங்கள், போவோம்; என்னைக் காட்டிக்கொடுக்கிறவன் இதோ, வந்துவிட்டான்.

குமாரன் தம்முடைய அப்பாவிடம் செய்த மூன்று ஜெபங்களும் கேட்கப்படவில்லை. பாத்திரம் எடுத்துப்போடப்படவில்லை. கீழ்ப்படிதலோடு இயேசு வரவிருந்த நிகழ்வுகளுக்குத் தம்மை ஒப்புக்கொடுக்கிறார். இங்கே தொடங்குகிற பாடுகளை – இயேசு கெத்செமனேயில் பிடிக்கப்படுகிறார் – அவருக்குச் செய்யப்படும் எல்லாவற்றையும், இருளின் வன்முறை குறிக்கிற எல்லாவற்றையும், குமாரன் தனியாகச் சகித்துக் கடக்கிறார்.

ஆனாலும் அவருடைய ஜெபங்கள் கேட்கப்படுகின்றன. ஆனால் பாத்திரம் காலியான பின்புதான். குறைந்தபட்சம் உயிர்த்தெழுதலில் அவருடைய மன்றாட்டின் கதறல் கேட்கப்படுகிறது. இயேசு எல்லாப் பாடுகளையும் என்றென்றைக்குமாகப் பின்னால் விட்டுவிடுகிறார்.

இயேசு பிடிக்கப்படுகிறார்

அவர் இதைச் சொல்லி முடிப்பதற்குள், பன்னிரண்டு சீஷரில் ஒருவனாகிய யூதாஸ், ஆயுதம் தரித்த திரளான கூட்டத்தோடு வந்தான். அவர்கள் பட்டயங்களையும் தடிகளையும் பிடித்திருந்தார்கள்; பிரதான ஆசாரியர்களாலும், நியாயப்பிரமாண போதகர்களாலும், மூப்பர்களாலும் அனுப்பப்பட்டிருந்தார்கள். காட்டிக்கொடுக்கிறவன் அவர்களோடு ஒரு அடையாளத்தைப் பேசி வைத்திருந்தான்: வாழ்த்துதலாக நான் எவனை முத்தஞ்செய்வேனோ, அவன்தான். அவனைப் பிடித்து, பத்திரமாய்க் காவலோடு கொண்டுபோங்கள். அப்படியே யூதாஸ் உடனே இயேசுவிடம் போனான். ரபீ!, என்று கூப்பிட்டு அவரை முத்தஞ்செய்தான். அப்பொழுது அவர்கள் அவரைப் பற்றிப் பிடித்தார்கள். கோழைத்தனமான கபடத்தோடு, முடிந்தவரை யாருக்கும் தெரியாதபடி, அவர்கள் இரவில் வருகிறார்கள். யூதாஸின் ஏளனமான அன்பின் அடையாளம், மனித இருளின் ஒரு பாதாளத்தைத் திறந்து காட்டுகிறது. **மீட்கப்படாத மனிதகுலத்தின் காணாமற்போன, இருண்ட இருதயத்தை அவன் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறான்.**

இயேசுவோடிருந்தவர்களில் ஒருவன் ஒரு பட்டயத்தை உருவினான். அவன் பிரதான ஆசாரியனுடைய வேலைக்காரனை வெட்டி, அவன் காதை அறுத்துப்போட்டான். வன்முறையில்லாமல், எதிர்ப்பில்லாமல் பிதாவின் பாத்திரத்தை ஏற்றுக்கொள்ளுகிற இயேசுவுக்கு இது பிரியமில்லாததாகவே இருக்க முடியும். வன்முறையின்மையே தேவன் உண்மையில் எப்படிப்பட்டவர் என்பதை

வெளிப்படுத்துகிறது. ஒப்பற்ற தாழ்மையில் இயேசு தேவனுடைய நீட்டப்பட்ட கரமாயிருக்கிறார். நியாயத்தீர்ப்புக்கு அல்ல, இரட்சிப்புக்கு. இயேசு அந்த மனிதர்களிடம் சொன்னார்: நான் ஒரு குற்றவாளியா, பட்டயங்களோடும் தடிகளோடும் என்னைப் பிடிக்கப் புறப்பட்டு வந்தீர்களே? நான் தினந்தோறும் தேவாலயத்தில் உங்களோடிருந்து போதித்தேனே. அப்பொழுது நீங்கள் என்னைப் பிடிக்கவில்லை. ஆனால் வேதவாக்கியம் என்னைக் குறித்து முன்னுரைத்தது நிறைவேற வேண்டும். **அப்பொழுது அவருடைய சீஷர்கள் எல்லாரும் அவரைக் கைவிட்டு ஓடிப்போனார்கள்.** ஒரு வாலிபன் இயேசுவுக்குப் பின்சென்றான். அவன் தன் உடம்பின்மேல் ஒரு மெல்லிய துப்பட்டியை மாத்திரம் போட்டிருந்தான்; அவனைப் பிடித்தபோது, அவன் துப்பட்டியை விட்டுவிட்டு நிர்வாணமாய் ஓடிப்போனான். இங்கே ஆசிரியராகிய மாற்கு தம்மைக் குறித்தே விவரிக்கிறார் என்று ஒரு கருத்து உண்டு.

யூத ஆலோசனைச் சங்கத்துக்கு முன்பாக இயேசு – அவருக்குத் தீர்ப்பு

அவர்கள் இயேசுவைப் பிரதான ஆசாரியனிடம் கொண்டுபோனார்கள். அங்கே முன்னணி ஆசாரியர்கள் எல்லாரும், ஆலோசனைச் சங்கத்தின் மூப்பர்கள் எல்லாரும், நியாயப்பிரமாண போதகர்களும் கூடிவந்தார்கள். பேதுரு தூரத்திலே இயேசுவுக்குப் பின்சென்றான். முன்பிருந்த நெருக்கம் இப்பொழுது இல்லை. அவன் அரண்மனையின் உள்முற்றம்வரை வந்தான். அங்கே அவன் சேவகரோடு உட்கார்ந்து நெருப்பின் அருகே குளிர்காய்ந்துகொண்டிருந்தான். முன்னணி ஆசாரியர்களும் ஆலோசனைச் சங்கத்தார் அனைவரும், இயேசுவுக்கு முன்கூட்டியே மரணத்தீர்ப்பு கொடுக்கும்படி, சாட்சிகளின் வாக்குமூலங்களால் அவர்மேல் குற்றஞ்சுமத்த முயன்றார்கள்; ஆனால் அவர்களால் முடியவில்லை. அநேக பொய்ச்சாட்சிகள் இயேசுவுக்கு விரோதமாகச் சாட்சி சொன்னார்கள், ஆனால்

அவர்களுடைய சாட்சிகள் ஒத்துப்போகவில்லை. பின்பு சிலர் எழுந்து குற்றஞ்சாட்டினார்கள்: மனுஷரால் கட்டப்பட்ட இந்தத் தேவாலயத்தை நான் இடித்து, மூன்று நாளுக்குள்ளே மனுஷரால் கட்டப்படாத வேறொன்றைக் கட்டுவேன் என்று இவன் சொல்லக் கேட்டோம். ஆனால் இவர்களுடைய சாட்சிகளும் ஒன்றுக்கொன்று முரணாயிருந்தன. அப்பொழுது, ஜனங்களும் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய ஒரு உறுதியான குற்றச்சாட்டைக் கண்டுபிடிக்க முடியாமல்போகுமோ என்று பயந்து, பிரதான ஆசாரியன்தானே எழுந்தான். அவன் நடுவில் வந்து இயேசுவிடம் கேட்டான்: இவர்கள் உனக்கு விரோதமாகச் சொல்லுகிறதற்கு நீ ஒன்றும் சொல்லுகிறதில்லையா? ஆனால் இயேசு மௌனமாயிருந்தார், பாடுபடுகிற ஊழியக்காரராக ஒரு வார்த்தையும் சொல்லவில்லை. அப்பொழுது பிரதான ஆசாரியன் நேரடியாக அவரிடம் கேட்டான்: **வாக்குத்தத்தம்பண்ணப்பட்ட இரட்சகராகிய கிறிஸ்துவும், ஸ்தோத்திரிக்கப்பட்டவருடைய குமாரனும் நீதானா?** இயேசு பகிரங்கமாகப் பேசி, ஒருவேளை எருசலேம்வரை எட்டியிருந்த சில வார்த்தைகளிலிருந்தும், கடந்த சில நாட்களில் எருசலேமில் அவர் பகிரங்கமாகச் சொன்னவைகளிலிருந்தும் இந்தக் கேள்வி பிறந்திருந்தது. அது எல்லாவற்றையும் பணயம் வைத்த கேள்வி. இப்பொழுது வெடிகுண்டு வெடிக்க இருந்தது. **நானே அவர் என்று இயேசு சொன்னார், மனுஷகுமாரன் சர்வவல்லவருடைய வலதுபாரிசத்தில் வீற்றிருப்பதையும், வானத்தின் மேகங்களோடே வருவதையும் காண்பீர்கள்!** அப்பொழுது பிரதான ஆசாரியன் தன் வஸ்திரங்களைக் கிழித்துக்கொண்டு சொன்னான்: இனி சாட்சிகள் நமக்கு என்னத்துக்கு? இவன் தேவனைத் தூஷித்ததை நீங்களே கேட்டீர்கள். இவன் தன்னைத் தெய்வீகக் கனத்துக்கு உயர்த்தி, இப்படித் தேவனுடைய மகிமையைக் கொள்ளையிடுகிறான். இயேசு மேசியா என்று மாத்திரம் அல்ல, குமாரனாகத் தேவனுக்குச் சமமானவர் என்றும் உரிமை கோருகிறார். உங்களுக்கு எப்படித் தோன்றுகிறது? அவன் மரணத்துக்குப்

பாத்திரன் என்று அவர்கள் ஒருமனதாய்த் தீர்ப்புச் சொன்னார்கள். மோசேயின் நியாயப்பிரமாணத்தின்படி தேவதூஷணத்துக்கு மரணதண்டனை. சிலர் இயேசுவின்மேல் துப்பத் தொடங்கினார்கள். அவர் ஒன்றும் காணாதபடி அவருடைய தலையின்மேல் ஒரு துணியைப் போட்டு, முஷ்டிகளால் அவரைக் குத்தி, சொன்னார்கள்: உன்னை அடித்தது யார்? நீ ஒரு தீர்க்கதரிசியாயிற்றே! பின்பு சேவகர் அவரைப் பிடித்துக் கன்னத்தில் அறைந்தார்கள். தலைவர்கள் முதல் எடுபிடிகளும் கூட்டத்தோடு
சேர்ந்துகொண்டவர்களும்வரை அங்கிருந்த எல்லாரும், அவர் மேசியா என்ற உரிமையையும் அவருடைய தேவகுமாரத்துவத்தையும் விசுவாசிக்கவில்லை. எல்லாருக்கும் அவர் வெறும் ஒரு தேவதூஷணக்காரன். ஆனால் அவர் ஜனங்களுக்குப் பிரியமான ஒருவராயிருந்ததால், அவர்கள் மரணதண்டனையை நிறைவேற்ற முடியவில்லை, அதற்கு அனுமதியும் இல்லை. வேறு வழியில்லாமல் அவர்கள் ரோம தேசாதிபதியாகிய பிலாத்துவிடம் போக வேண்டியிருந்தது.

பேதுரு தன் போதகரை மறுதலிக்கிறான்

பேதுரு இன்னும் கீழே முற்றத்தில் இருந்தான். பிரதான ஆசாரியனுடைய வேலைக்காரிகளில் ஒருத்தி அவ்வழியே வந்தாள். நெருப்பருகே பேதுருவைக் கண்டபோது, அவனை உற்றுப்பார்த்துச் சொன்னாள்: நீயும் நாசரேத்தூர் இயேசுவோடு இருந்தாயே! பேதுரு மறுத்தான்: எனக்கு ஒன்றும் தெரியாது; நீ என்ன சொல்லுகிறாய் என்று எனக்கு விளங்கவேயில்லை! பின்பு அவன் வெளியே வாசல்மண்டபத்துக்குப் போனான். அந்த நேரத்தில் ஒரு சேவல் கூவிற்று. வேலைக்காரி அங்கே பேதுருவை மறுபடியும் கண்டு, அருகே நின்றவர்களிடம் சொன்னாள்: இவனும் அவர்களில் ஒருவன்! ஆனால் அவன் மறுபடியும் மறுத்தான். சிறிது நேரத்துக்குப் பின்பு, அருகே நின்றவர்கள் மறுபடியும் தொடங்கினார்கள்: நிச்சயமாகவே நீ அவர்களில் ஒருவன், அந்த நசரேயன் வந்த

கலிலேயாவிலிருந்துதானே நீயும் வந்திருக்கிறாய்! உன் பேச்சுவழக்கே தெளிவாகக் காட்டுகிறதே! அப்பொழுது பேதுரு ஒரு ஆணையிடவும் துணிந்தான்: நான் பொய் சொன்னால் தேவன் என்னைத் தண்டிக்கட்டும்! நீங்கள் சொல்லுகிற மனுஷனை நான் அறியேன். அந்தக் கணத்தில் சேவல் இரண்டாம் முறை கூவிற்று; அப்பொழுது இயேசு தனக்குச் சொல்லியிருந்ததைப் பேதுரு நினைவுகூர்ந்தான்: சேவல் இரண்டு தரம் கூவுகிறதற்கு முன்னே, நீ என்னை அறியேன் என்று சொல்லி, என்னை மூன்று தரம் மறுதலிப்பாய். அப்பொழுது அவன் அழத் தொடங்கினான். உண்மையாயிருப்பேன் என்று தான் செய்த முழு ஆணையும் எவ்வளவு சீக்கிரமாய் ஒன்றுமில்லாமல் போயிற்று என்று அவன் வெட்கப்பட்டான். அவனுக்கு நடந்தது ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவனுக்கும் நடக்கக்கூடும்!

இந்த நிகழ்வுகளில் எது உங்களோடு பேசுகிறது, எது உங்கள் இருதயத்தைத் தொடுகிறது:

உங்களுக்குப் புதிதாக இருப்பது எது:

எதையாவது கற்றுக்கொண்டீர்களா, உங்கள் வாழ்க்கையில் செய்ய விரும்பும் ஏதாவது ஒன்றை?

இயேசுவில் உங்களை உற்சாகப்படுத்துவது எது?

நீங்கள் எதற்காக ஜெபிக்கிறீர்கள்? இங்கே அவரைப் பற்றி வாசித்தவைகளுக்காக இயேசுவைத் தொழுதுகொள்ளுங்கள்! உங்கள் வியப்பையும் போற்றுதலையும் அவரிடம் சொல்லுங்கள்!

அதிகாரம் 15

ரோம தேசாதிபதியாகிய பிலாத்துவுக்கு முன்பாக இயேசு – அவசர விசாரணை

வெள்ளிக்கிழமை அதிகாலையில், பிரதான ஆசாரியர்களும், வேதபாரகரும், மூப்பர்களும், ஆம், யூதருடைய முழு ஆலோசனைச் சங்கமாகிய சனெகத்ரின் ஆலோசனைபண்ணினார்கள். இயேசுவை ரோம தேசாதிபதியாகிய பொந்தியு பிலாத்துவிடம் ஒப்புக்கொடுக்க அவர்கள் தீர்மானித்தார்கள். ஏனென்றால் அவர்களே மரணத்தீர்ப்புக் கொடுக்கவும் முடியாது, அதை நிறைவேற்றவும் முடியாது. ஆனாலும் பிலாத்து தங்கள் தீர்ப்பை ஏற்றுக்கொள்வானா என்பதில் அவர்களுக்கு 100 % நிச்சயம் இருக்கவில்லை. ஆகவே அவர்கள் இயேசுவைக் கட்டி, எஸ்ஸீனர் பகுதியிலிருந்த பிரதான ஆசாரியனுடைய வீட்டிலிருந்து பிலாத்துவிடம் கொண்டுபோனார்கள். அவன் சீக்கிரத்தில் அவருக்கு மரணத்தீர்ப்புக் கொடுப்பான் என்ற நம்பிக்கையோடு அவர்கள் இயேசுவை அவனிடம் ஒப்புக்கொடுத்தார்கள். பிலாத்துவின் வசிப்பிடம் வழக்கமாகச் செசரியாவில் இருந்தது. ஆனால் பண்டிகைக் காலத்தில் பாதுகாப்பு அரசியல் காரணங்களுக்காக அவன் எருசலேமில் தங்கியிருந்தான். தன் போர்வீரர்களோடு அவன் அநேகமாக ஏரோதுவின் அரண்மனையில் தங்கியிருந்தான். பிலாத்து எடுத்தவுடனே இயேசுவிடம் கேட்டான்: **நீ யூதருடைய ராஜாவா?** நீர் சொல்லுகிறபடிதான் என்று இயேசு பதிலளித்தார். இயேசுவின் இந்த ஆமோதிக்கும் பதில், அது அரசியல் நிலைமைக்கு ஆபத்தாகக் கூடுமோ என்று யோசிக்கப் பிலாத்துவுக்குக் காரணமாகிறது. ஆனால் பிரதான ஆசாரியர்கள் அவர்மேல் அநேக குற்றங்களைச் சுமத்தினார்கள். அவர்களுடைய குற்றச்சாட்டுகள் எதற்கும்

இயேசு பதில் சொல்லாததைக் குறித்துப் பிலாத்து ஆச்சரியப்பட்டான். ஆகவே அவன் அவரிடம் கேட்டான்: நீ ஒன்றும் பதில் சொல்லுகிறதில்லையா? உன்னை நீ காத்துக்கொள்ளுகிறதில்லையா? பார், உன்மேல் எத்தனை குற்றங்களைச் சுமத்துகிறார்கள்! ஆனாலும் இயேசு ஒன்றும் சொல்லவில்லை; அது பிலாத்துவுக்கு மிகுந்த ஆச்சரியமாயிருந்தது. பிதாவுக்குக் கீழ்ப்படிகிற, பாடுபடும் ஊழியக்காரரின் பங்குக்கு இயேசு தம்மை ஒப்புக்கொடுக்கிறார். வரலாற்றின் ஆண்டவராகிய தேவன்தாமே ஒரு மர்மமான திட்டத்தை நிறைவேற்றிக்கொண்டிருக்கிறார் என்றும், மிகப் பெரிய எதிர்ப்பையும் பாடுகளையும் பொருட்படுத்தாமல் குமாரன் அதற்குக் கீழ்ப்படிகிறார் என்றும், அவருடைய மௌனமும் செயலற்ற தன்மையும் சுட்டிக்காட்டுகின்றன.

பரபாஸ் விடுதலையாகிறான் – இயேசுவுக்கு மரணத்தீர்ப்பு

பஸ்கா பண்டிகையில் ரோமர்களின் கைதிகளில் ஒருவனை விடுதலைசெய்வது வழக்கமாயிருந்தது. அதுவும் யூதர்கள் விரும்பினவனை. கலகத்தில் ஒரு மனிதனைக் கொலைசெய்திருந்த பரபாஸ் என்னப்பட்ட ஒருவன் அங்கே இருந்தான். இப்பொழுது, இயேசுவை அழிக்க விரும்பின யூதத் தலைவர்களால் தூண்டிவிடப்பட்ட ஜனங்கள் பிலாத்துவிடம் வந்தார்கள். தாங்கள் தெரிந்துகொள்ளும் ஒரு கைதியை விடுதலைசெய்யும் தங்கள் உரிமையை அவர்கள் வற்புறுத்தினார்கள். தன் பார்வையில் குற்றமில்லாதவராயிருந்த இயேசுவை விடுதலைசெய்யப் பிலாத்து இதில் ஒரு வாய்ப்பைக் கண்டான். ஆகவே அவன் கேட்டான்: யூதருடைய ராஜாவை உங்களுக்கு விடுதலைசெய்யட்டுமா? அது ஒரு கேலியான பேச்சு. கூட்டத்தின் மனதை மாற்ற அவன் விரும்பினானா? பிரதான ஆசாரியர்கள் பொறாமையினால் இயேசுவைத் தன்னிடம் ஒப்புக்கொடுத்தார்கள் என்று அவனுக்குத் தெளிவாய்த்

தெரிந்திருந்தது. கொலைகாரனாகிய பரபாஸின் விடுதலையைக் கேட்கும்படி அவர்கள் ஜனங்களைத் தூண்டிவிட்டிருந்தார்கள். பிலாத்து விட்டுவிடாமல் ஜனங்களிடம் சொன்னான்: அப்படியானால், நீங்கள் யூதருடைய ராஜா என்று சொல்லுகிறவனை நான் என்ன செய்ய வேண்டும்? ஆனால் ஜனங்கள் வெறிகொண்டவர்களைப் போலக் கூக்குரலிட்டார்கள்: **அவனைச் சிலுவையில் அறையும்!** பிலாத்து கேட்டான்: அவன் செய்த குற்றம் என்ன? அவன் என்ன பொல்லாப்புச் செய்தான்? அப்பொழுது அவர்கள் இன்னும் அதிகமாய்க் கூக்குரலிட்டார்கள்: **சிலுவையில் அறையும்!** ஒவ்வொரு வருடமும் செய்வதுபோல ஜனங்களைப் பிரியப்படுத்த விரும்பி, பிலாத்து கொலைகாரனாகிய பரபாஸை விடுதலைசெய்தான்; தனக்குத் தற்செயலாய்க் கிடைத்த அதிர்ஷ்டத்தை அவனால் நம்பவே முடியவில்லை. யூதர்களிடம் தான் உணர்வின்றி நடந்துகொண்ட சில செயல்களினிமித்தம், பிலாத்து ஒருவித நெருக்கடியில் இருந்தான். யூதர்களுடைய விருப்பத்தைப் பின்பற்றாமலிருப்பது இப்பொழுது அவனுக்கு மிகவும் பாதகமாயிருந்திருக்கும். தன் அதிகாரப் பதவியைக் காத்துக்கொள்ள, ரோமின் பகைவனாகிய ஒரு சிக்காரியனுக்கு, ஒரு பயங்கரவாதிக்குப் பதிலாக, குற்றமற்ற நசரேயனை அவன் பலிகொடுக்கிறான். அவன் இயேசுவை அவர்களுடைய இஷ்டத்துக்கு ஒப்புக்கொடுத்து, அவரை வாரினால் அடிப்பித்து, சிலுவையில் அறையும்படி கட்டளையிட்டான். இறுதியில் சிலுவையில் அறையப்பட்டதற்குப் பிலாத்துவே பொறுப்பாளி. ஆனால் அவனோடுகூட, தங்கள் மேசியாவை அறிந்துகொள்ளாத, அல்லது அறிந்துகொள்ள விரும்பாத யூதர்கள் எல்லாரும் பொறுப்பாளிகள்.

ரோமப் போர்வீரர்களின் பரியாசமும் கொடூரமும்

போர்வீரர்கள் இயேசுவை அரண்மனையின் உள்முற்றத்துக்குக் கொண்டுபோனார்கள். சிலுவையில் அறையும்போது பாதுகாப்பையும் அமைதியையும் உறுதிசெய்யும்படி, போர்ச்சேவகரின் பட்டாளம் முழுவதும் கூட்டி அழைக்கப்பட்டது. கொலைத்தண்டனை நிறைவேற்றும் படைவீரர்கள் அந்த நடைமுறையை அறிந்திருந்து, அதை ஒரு வேடிக்கை நாடகமாக்கினார்கள். அவர்கள் இயேசுவுக்கு ஒரு சிவப்பு அங்கியை உடுத்தி, முள்ளினால் ஒரு கிரீடத்தைப் பின்னி அவர் தலையின்மேல் வைத்தார்கள். பின்பு, காயப்பட்டு இரத்தம் வடிந்துகொண்டிருந்த இயேசுவை அவர்கள் ஏளனமாய் வாழ்த்தினார்கள்: யூதருடைய ராஜாவே, வாழ்க! முள்முடியை அவருடைய தலைத்தோலுக்குள் அழுத்தும்படி, ஒரு கோலினால் அவர் தலையில் அடித்தார்கள். அவர்மேல் துப்பி, அவரை வணங்குவதுபோலப் பரியாசமாய் அவருக்கு முன்பாக முழங்காற்படியிட்டார்கள். நம்பமுடியாத அளவு அநியாயமான இந்த நாடகத்தை முடித்தபின், சிலுவையில் அறையும் இடத்துக்குப் புறப்படும்படி, அவருடைய சொந்த வஸ்திரங்களை மறுபடியும் அவருக்கு உடுத்தினார்கள்.

சிலுவையில் அறையும் இடத்துக்குப் போகும் வழியில்

பின்பு அவர்கள், தீர்ப்பிடப்பட்ட நாசரேத்தூர் இயேசுவைச் சிலுவையில் அறையும்படி வெளியே கொண்டுபோகிறார்கள். தீர்ப்பிடப்பட்டவனே மரத்தைச் சுமக்க வேண்டும். ஆனால் அவர் மிகவும் பலவீனமாயிருக்கிறார்; அதற்கு முன்பே அவர் மரித்துவிடும் அபாயம் மிக அதிகம் என்று போர்வீரர்கள் கண்டார்கள். கூர்மையான எலும்புத் துண்டுகள் பதிக்கப்பட்ட தோல்வார்களால் அடிக்கப்பட்டதால், இயேசுவின் முதுகு கிழிந்து, ஏற்கெனவே மிகுந்த இரத்தப்போக்கும் பயங்கரமான வேதனையும் உண்டாகியிருந்தன. ஆகவே தற்செயலாய்

அவ்வழியே வந்த சிரேனே ஊரானாகிய சீமோனை அவருடைய சிலுவையைச் சுமக்கும்படி கட்டாயப்படுத்துகிறார்கள். அலெக்சந்தருக்கும் ரூப்புக்கும் தகப்பனாகிய அவன், அப்பொழுதுதான் வயலிலிருந்து வந்துகொண்டிருந்தான்.

கொல்கொதா – இயேசு சிலுவையில் அறையப்படுகிறார்

அவர்கள் அவரை எருசலேமின் வாசல்களுக்கு வெளியேயுள்ள கொலைக்களத்துக்குக் கொண்டுபோகிறார்கள். கொல்கொதா என்னப்பட்ட ஒரு இடம்; அதற்கு மண்டையோட்டு இடம் என்று அர்த்தம். அவருடைய வேதனையைக் கொஞ்சம் மரத்துப்போகச் செய்யும்படி, போர்வீரர்கள் வெள்ளைப்போளம் கலந்த திராட்சரசத்தை அவருக்குக் குடிக்கக் கொடுத்தார்கள். ஆனால் அவர் அதை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. அவர்கள் அவரைச் சிலுவையில் அறைந்தார்கள். அவருடைய கைகளைக் குறுக்குச் சட்டத்தில் ஆணியடித்து, சிலுவையை நிமிர்த்துகிறார்கள். இது காலை 9 மணிக்கும் நண்பகல் 12 மணிக்கும் இடையில் நடந்தது. அவருடைய வஸ்திரத்தை யார் எடுத்துக்கொள்வது என்று கொலைஞர்கள் சீட்டுப்போட்டார்கள். தீர்ப்பிடப்பட்டவர்களின் உடைமைகள் போர்வீரர்களுக்குச் சொந்தமாயின. அவர் கொல்லப்படுவதற்கான குற்றம் சிலுவையின் மேலே ஒரு பலகையில் எழுதப்பட்டிருந்தது: **யூதருடைய ராஜாவாகிய இயேசு.** இது பிலாத்து சுமத்தின குற்றச்சாட்டு; அது அவரைக் கலகம் செய்யக்கூடியவராகக் காட்டியது. அதே சமயம் அது யூதர்களுக்கு ஒரு ஏளனமான வஞ்சப்புகழ்ச்சி. ஏனென்றால் அது ஒரு உண்மையான கூற்று; தலைவர்கள் அதைத் தடுக்க விரும்பியும் அதைச் சகிக்க வேண்டியிருந்தது. அதே நேரத்தில், பரபாஸின் கூட்டாளிகளாகிய இரண்டு ஆயுதமேந்திய சுதந்தரப் போராளிகளும் இயேசுவோடு சிலுவையில் அறையப்பட்டார்கள். ஒருவன் அவருக்கு இடதுபுறத்திலும், மற்றவன் வலதுபுறத்திலும். ரோமர்களுக்குச் சிலுவையில்

அறைதல் அச்சுறுத்துவதற்கான ஒரு வழக்கமான நடைமுறை. இந்தக் கொலைமுறை வெறுமனே ஒரு மரணத்தீர்ப்பை நிறைவேற்றுவதற்காக இருக்கவில்லை. அழிப்பதும் அச்சுறுத்துவதுமே அதின் நோக்கம். வெளிப்பார்வைக்கு, ரோமர்களின் அச்சுறுத்தும் யுக்திக்குப் பலியான அநேகரில் இயேசுவும் ஒருவர். இயேசு சிலுவையில் அறையப்பட்டது ஒரு விதிவிலக்கான சம்பவம் அல்ல. சிலுவையைக் கடந்துபோன மனிதர்கள் தலைகளைத் துலுக்கி அவரைத் தூஷித்தார்கள்: ஆகா, தேவாலயத்தை இடித்து மூன்று நாளில் மறுபடியும் கட்டுவேன் என்று சொன்னாயே? உன்னால் அது முடிந்தால், இப்பொழுது சிலுவையிலிருந்து இறங்கி உன்னை விடுவித்துக்கொள். அப்படியே, கடைசியில் தங்கள் இலக்கை அடைந்திருந்த பிரதான ஆசாரியர்களும் வேதபாரகரும் பரியாசம்பண்ணினார்கள்: மற்றவர்களை இரட்சித்தான், சுகமாக்கினான், ஆரோக்கியமாக்கினான், தன்னைத்தானே இரட்சிக்க இவனால் கூடவில்லை. இவன் வாக்குத்தத்தம்பண்ணப்பட்ட கிறிஸ்துவாகிய இஸ்ரவேலின் ராஜாவானால், நாம் விசுவாசிக்கும்படி இப்பொழுது சிலுவையிலிருந்து இறங்கட்டும்!

தம்மால் நிச்சயமாய் முடிந்திருக்கக்கூடியபடி, இயேசு இப்பொழுது சிலுவையிலிருந்து இறங்கியிருந்தால், அவர் ஒரு கள்ள மேசியா என்று நிரூபணமாயிருப்பார். ஏனென்றால் சிலுவையின் வழியாக மாத்திரமே உண்மையான மேசியாவாக, மெய்யான கிறிஸ்துவாக இருக்க முடிந்தது. தலைவர்களின் பரியாசமும், சிலுவையிலிருந்து இறங்கும்படி அவர்கள் சொன்ன வார்த்தைகளும் இயேசுவுக்கு ஒரு பெரிய சோதனையாயிருந்தன. விசேஷமாக, அது அவரால் கூடியதாயிருந்ததினாலும், தமக்கு அதிகாரம் உண்டு என்று எல்லாருக்கும் அவர் காட்டியிருக்க முடிந்ததினாலும். ஆனாலும் அவர்கள் நிமித்தமும்கூட, எல்லாருக்காகவும், அவர் மரிக்கும்வரை அந்த மரத்திலேயே இருந்தார். அவரோடேகூடச் சிலுவையில் அறையப்பட்ட அந்த இரண்டு குற்றவாளிகளும்

அவரை நிந்தித்தார்கள். அவர் எதிர்த்து நிற்காமல், செயலற்றவராய் இருந்ததினால் அவர்கள் அவரை நிந்தித்தார்கள். அவர்களோ சபிக்கிறார்கள், சாபமிடுகிறார்கள். பாடுகளும் உபத்திரவமும் தேவனுடைய பெலவீனத்தால் உண்டாகிறவை அல்ல. ஆனால் இந்த விதத்திலேயே, வேறுவிதமாக அல்ல, தேவன் தம்முடைய வல்லமையையும் மகிமையையும் பரப்புகிறார் – தாழ்த்தப்படுதல், பாடுகள், உபத்திரவம் ஆகியவற்றின் மூலம். இதில் தேவன் எப்படிப்பட்டவர் என்பது காணப்படுகிறது. அவருக்கு நேர்மாறாக அதிகாரத்தைத் தேடி, வன்முறை செய்து, எளியவனைச் சுரண்டுகிற மனிதர்களைப் போல அல்ல. இயேசுவின் தாழ்த்தப்படுதலில் தேவன் தம்முடைய இருதயத்தை வெளிப்படுத்துகிறார்!

இயேசு மரிக்கிறார்

ஏறக்குறைய நண்பகல் 12 மணிமுதல் பிற்பகல் 3 மணிவரை, தேசம் முழுவதன்மேலும், ஆம், உலகம் முழுவதன்மேலும், அடர்ந்த இருள் உண்டாயிற்று. சாட்சிகள் கண்ட இந்த இயற்கை நிகழ்வை, பிரபஞ்சமே சிதறிப்போவதுபோல மனிதர்கள் உணர்ந்தார்கள். அது சூரிய கிரகணம் அல்ல; ஒப்பற்ற, முன்பு ஒருபோதும் நடந்திராத, இனி ஒருபோதும் அப்படி நடக்காத ஒன்று நடக்கிறது என்று கதறும் இருள். ஒருகாலத்தில் எகிப்தில், தேவனுடைய நியாயத்தீர்ப்பினால் முதற்பேறானவைகள் மரித்தபோது உண்டான இருளைப் போல. இங்கே தேவனுடைய முதற்பேறானவர் மரித்து, அநேகருக்குப் பதிலாக நியாயத்தீர்ப்பைத் தம்மேல் ஏற்றுக்கொள்ளுகிறார். உலகமுடிவு போன்ற ஒரு சூழல். மரண வேதனையில் இயேசு; தேவனாலும் மனிதராலும் கைவிடப்பட்டு, வெளியே தள்ளப்பட்டு, அவமதிக்கப்பட்டு, வாதிக்கப்பட்டு, சிலுவையில் அறையப்பட்டு. அவர் இருளின் வல்லமையைச் சந்திக்கிறார். உலகத்தின் பாவத்துக்கான பலியாக அவர் ஆகிறார். நாம் ஒருபோதும் சுமக்க முடியாத

சுமையை அவரே சுமக்கிறார். இருளின் முடிவில், ஏறக்குறைய பிற்பகல் 3 மணிக்கு, இயேசு உரத்த சத்தமாய்க் கூப்பிட்டார்: எலோயீ, எலோயீ, லாமா சபக்தானி! அராமிய மொழியிலிருந்து மொழிபெயர்த்தால், இவை சங்கீதம் 22-இன் தொடக்க வார்த்தைகள்: **என் தேவனே, என் தேவனே, ஏன் என்னைக் கைவிட்டீர்?** அவர் கூப்பிட்டதைக் கேட்ட சிலர் சொன்னார்கள்: இவன் எலியாவைக் கூப்பிடுகிறான். அப்பொழுது ஒருவன் ஓடி, ஒரு கடற்காளானைக் காடியினால் நிரப்பி, அதை அவருடைய உதடுகளுக்கு நீட்டும்படி ஒரு கோலில் மாட்டினான். அப்பொழுது அவன் சொன்னான்: எலியா இவனை இரட்சிக்க வருவானோ, பார்ப்போம். இயேசு உரத்த சத்தமிட்டு மரித்தார். அந்தக் கணத்தில், தேவாலயத்தில் பரிசுத்த ஸ்தலத்தை மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்திலிருந்து பிரித்த திரைச்சீலை மேலிருந்து கீழ்வரை இரண்டாகக் கிழிந்தது. தேவாலயத்தின் முக்கியத்துவமும் அதின் அவசியமும் தேவனாலேயே, அவருடைய சொந்தக் கரத்தால், என்றென்றைக்குமாக நீக்கப்படுகின்றன. புதியதும் சிறந்ததுமான ஒன்று சிலுவையில் தொடங்கியிருக்கிறது!

ரோம நூற்றுக்கு அதிபதியும் இயேசுவின் சீஷிகளும்

சிலுவையில் அறைதலுக்குப் பொறுப்பாயிருந்து, சிலுவைக்கு எதிரே நின்ற ரோம நூற்றுக்கு அதிபதி, தன் கடினமான உள்ளத்தின் ஆழத்தில் தொடப்பட்டான். அநேக சிலுவை மரணங்களை அவன் ஏற்கெனவே மேற்பார்வை செய்திருந்தான். ஆனால் இயேசு தம்முடைய பகைவர்களைச் சபிக்காமல், அவர்களை மன்னித்துக்கூட, மரித்ததைக் கண்டு கேட்டபோது, அவன் தடுமாறி இந்த வார்த்தைகளைச் சொன்னான்: **மெய்யாகவே இந்த மனுஷன் தேவனுடைய குமாரன்.** இந்த முழுச் சுவிசேஷத்திலும் இந்த வார்த்தைகளைச் சொல்லி, இயேசு தேவனுடைய குமாரன் என்று அறிக்கையிடுகிற ஒரே ஒருவன் ஒரு ரோமன். சிலுவைக்குச் சற்றுத் தூரத்தில் நின்று பார்த்துக்கொண்டிருந்த ஸ்திரீகளும்

அதைக் கண்டார்கள். தங்கள் ரபீக்கு என்ன நடக்கிறது என்று அவர்கள் அறிய விரும்பினார்கள். யோவானைத் தவிர ஓடிப்போயிருந்த சீஷர்களுக்கு மாறாக, அவர்கள் சிலுவையருகே நின்றார்கள். அவர்களில் மகதலேனா ஊராளாகிய மரியாளும், சின்ன யாக்கோபுக்கும் யோசேக்கும் தாயாகிய மரியாளும், சலோமேயும் இருந்தார்கள். இவர்கள் கலிலேயாவில் இயேசுவைப் பின்பற்றி அவருக்கு ஊழியம் செய்தவர்கள். அவரைப் பின்பற்றி, கலிலேயாவிலிருந்து எருசலேமுக்கு இயேசுவோடு வந்திருந்த வேறு அநேக ஸ்திரீகளும் அங்கே இருந்தார்கள். ஒரு சீஷனும் காணப்படவில்லை – ஸ்திரீகள் அங்கே இருந்தார்கள், இயேசுவின் உண்மையான சிநேகிதிகள்.

சிலுவை இயேசுவின் சிநேகிதர்களையும் பகைவர்களையும் பிரிக்கிறது. சிலுவையின் எந்தப் பக்கத்தில் தான் நிற்கிறேன் என்ற கேள்வி ஒவ்வொருவருக்கும் முன்பாக நிற்கிறது. ஒருவன் பக்கம் மாறலாம், அவனைப் போலவே அதே அறிவுக்குள் உடைத்துக்கொண்டு வரலாம் என்பதற்கு ரோம நூற்றுக்கு அதிபதி ஒரு சான்று.

இயேசு கல்லறையில் வைக்கப்படுகிறார்

சாயங்காலமாகி, சூரியன் அஸ்தமிக்கும்போது ஓய்வுநாள் தொடங்க இருந்தபோது, அரிமத்தியா ஊரானாகிய யோசேப்பு தைரியமாய்ப் பிலாத்துவிடம் போய், இயேசுவின் சரீரத்தைக் கேட்டான். அவன் அதை அடக்கம்பண்ண விரும்பினான். அவன் மதிக்கப்பட்ட ஆலோசனைச் சங்க அங்கத்தினன், தேவனுடைய ராஜ்யத்துக்குக் காத்திருந்தவன். அவன் ஒரு இரகசியச் சீஷன், குறைந்தபட்சம் இயேசுவின் ஒரு அபிமானி. இயேசு ஏற்கெனவே மரித்துவிட்டார் என்று கேள்விப்பட்டபோது பிலாத்து ஆச்சரியப்பட்டான். சிலுவையில் அறையப்பட்டவர்கள் மரிக்கச் சில சமயம் நாட்கள் ஆகும். நிச்சயப்படுத்திக்கொள்ளும்படி, அவன் சிலுவையருகே இருந்த நூற்றுக்கு அதிபதியிடம் விசாரிக்கச் செய்தான். அவன் அதை

உறுதிப்படுத்தினான்; ஆகவே பிலாத்து இயேசுவின் சரீரத்தை யோசேப்புக்குக் கொடுத்தான். யோசேப்பு மெல்லிய ஒரு துப்பட்டியை வாங்கினான். அவன் அவரைக் கவனமாய்ச் சிலுவையிலிருந்து இறக்கினான். அவரை அந்தத் துப்பட்டியில் சுற்றினான். கன்மலையில் வெட்டப்பட்டிருந்த தன்னுடைய புதிய கல்லறையில் அவரை வைத்தான். பின்பு, குகைக் கல்லறையின் வாசலுக்கு முன்பாகப் பெரிய கல்லைப் புரட்டி வைத்தான். அவன் அவரை எங்கே வைத்தான் என்று இயேசுவின் சீஷிகளில் இரண்டு பேர் கூர்ந்து கவனித்தார்கள். அவர்கள் மகதலேனா மரியாளும், யோசேயின் தாயாகிய மரியாளும். அதைப் பார்த்துக்கொண்டு, ரபீயின் மரணத்தை ஏற்றுக்கொள்வதைத் தவிர வேறொன்றும் செய்ய முடியாத துக்கமான கணங்கள்.

இந்த நிகழ்வுகளில் எது உங்களோடு பேசுகிறது, எது உங்கள் இருதயத்தைத் தொடுகிறது:

உங்களுக்குப் புதிதாக இருப்பது எது:

எதையாவது கற்றுக்கொண்டீர்களா, உங்கள் வாழ்க்கையில் நடைமுறைப்படுத்தக்கூடிய ஏதாவது ஒன்றை?

நீங்கள் எதற்காக ஜெபிக்கிறீர்கள்? இங்கே அவரைப் பற்றி வாசித்தவைகளுக்காக இயேசுவைத் தொழுதுகொள்ளுங்கள்!

உங்களுக்குக் கேள்விகள் உண்டா? அவைகளை எழுதி வையுங்கள்!

அதிகாரம் 16

மூன்று ஸ்திரீகள் இயேசுவின் சரீரத்துக்குத் தைலம் பூசத் திட்டமிடுகிறார்கள்

ஓய்வுநாள் சனிக்கிழமை சாயங்காலம் முடிந்து, இயேசுவின் சரீரம் அரிமத்தியா ஊரானாகிய யோசேப்பின் புதிய கல்லறையில் ஏற்கெனவே ஒரு நாள் இருந்தபின், இயேசுவுக்குத் தைலம் பூசும்படி மூன்று ஸ்திரீகள் விலையேறப்பெற்ற சுகந்தத் தைலங்களை வாங்கினார்கள்: மகதலேனா மரியாளும், யாக்கோபின் தாயாகிய மரியாளும், சலோமேயும். தாங்கள் நேசித்த மேசியாவுக்குக் கடைசிக் கடமையையும் கனத்தையும் செலுத்த அவர்கள் விரும்பினார்கள். ஞாயிற்றுக்கிழமை அதிகாலையில், வாரத்தின் முதலாம் நாளில், சூரியன் உதிக்கும்போதே, அவர்கள் கல்லறைக்கு வருகிறார்கள். கல்லறைக்குள் போகும்படி, டன் கணக்கான கனமுள்ள அந்தக் கல்லை யார் தங்களுக்காகப் புரட்டித் தள்ளுவார்கள் என்று அவர்கள் யோசித்தார்கள். அசாதாரணமான எதையும் அவர்கள் எதிர்பார்க்கவில்லை, தங்கள் துக்கமான கடமையை நிறைவேற்ற மாத்திரமே விரும்பினார்கள். அவர்கள் வந்து சேர்ந்தபோது, மிகப் பெரிய வட்டமான அந்தக் கல் ஏற்கெனவே புரட்டித் தள்ளப்பட்டிருப்பதை ஆச்சரியத்தோடு காண்கிறார்கள். அவர்கள் கல்லறைக்குள் பிரவேசித்தபோது, திகைத்துப்போகிறார்கள். வெள்ளை அங்கி தரித்த ஒரு வாலிபன், சரீரம் இருந்திருக்க வேண்டிய தலைப்பக்கத்தில் உட்கார்ந்திருக்கிறான். இந்த வாலிபன் அவர்களுக்காகக் காத்திருந்ததுபோல, சொல்லுகிறான்: பயப்படாதிருங்கள்! சிலுவையில் அறையப்பட்ட நசரேயனாகிய இயேசுவைத் தேடுகிறீர்கள். அவர் இங்கே இல்லை. ஏனென்றால் அவர் மரணத்திலிருந்து எழுப்பப்பட்டார். இதோ, அவரை வைத்த இடம். இப்பொழுது இந்தச் சந்தோஷச் செய்தியை அவருடைய

சீஷர்களுக்கு அறிவியுங்கள். விசேஷமாக, தான் மறுதலித்ததினிமித்தம் மிகவும் மனம் உடைந்திருக்கும் பேதுருவுக்கு. தம்முடைய மரணத்துக்கு முன் அவர் சொன்னபடியே, அவர் உங்களுக்கு முன்னே கலிலேயாவுக்குப் போகிறார். அங்கே அவரைச் சந்தித்துக் காண்பீர்கள்.

அவர்களோ கல்லறையிலிருந்து வெளியே ஓடி, தப்பிப்போனார்கள். நடுக்கமும் திகிலும் அவர்களைப் பிடித்தன. இதைக் குறித்து ஒருவரிடமும் ஒன்றும் சொல்ல அவர்கள் துணியவில்லை. பெரும் பயம் அவர்களை ஆட்கொண்டிருந்தது.

“இயேசுவின் உயிர்த்தெழுதல், கற்பனைக்கு எட்டாத, மேற்கொள்ளும் தேவனுடைய பிரசன்னத்தின் திகிலை விட்டுச்செல்லுகிறது. தேவனுடைய உணரக்கூடிய பிரசன்னத்தை அந்த ஸ்திரீகளின் முகங்களில் காண முடியும். வாசிக்கிறவன் அறிந்துகொள்ளட்டும்: இந்தச் சாட்சியின் வரலாறு வெறும் சாதாரண வரலாறு அல்ல, **வரலாற்றுக்குள் தேவன் மெய்யாகவே தலையிடுவதைப்** பற்றியது.”

உயிர்த்தெழுந்தவர் தம்மை வெளிப்படுத்துகிறார்

வாரத்தின் முதலாம் நாள் அதிகாலையில், இயேசு எல்லாருக்கும் முதலாவது மகதலேனா மரியாளுக்குத் தரிசனமானார். அவளிடமிருந்து அவர் ஏழு பிசாசுகளைத் துரத்தியிருந்தார். அவள் உடனே போய், துக்கித்து அழுதுகொண்டிருந்த சீஷர்களுக்கு அதை அறிவித்தாள். அவர் உயிரோடிருக்கிறார் என்றும், தான் அவரைக் கண்டதாகவும் மரியாள் அவர்களிடம் சொன்னபோது, அவர்கள் அவள் சொன்ன ஒரு வார்த்தையையும் நம்பவில்லை. அதன்பின், வேறு இரண்டு சீஷர்கள் நாட்டுப்புறமாக வீட்டுக்கு நடந்துபோகையில், இயேசு தம்முடைய மரணத்துக்கு முன்பிருந்ததைவிட வேறொரு ரூபத்தில் அவர்களுக்குத் தம்மை வெளிப்படுத்தினார். அவர்களும் அவரைச் சந்தித்தபின், உடனே திரும்பி ஓடி, மற்றவர்களுக்கு அதை

அறிவித்தார்கள். ஆனால் மரியாளை நம்பாததுபோலவே இவர்களையும் அவர்கள் நம்பவில்லை. பின்பு, பதினொருவரும் சேர்ந்து சாப்பிட்டுக்கொண்டிருக்கையில், இயேசுதாமே அவர்களுக்குத் தோன்றினார். தம்மைச் சந்தித்த சாட்சிகளை அவர்கள் விசுவாசிக்காததினால், அவர் அவர்களுடைய அவிசுவாசத்தையும் இருதயக் கடினத்தையும் கடிந்துகொண்டார்.

இயேசுவின் அனுப்புதல் கட்டளை

பின்பு இயேசு அவர்களிடம் சொன்னார்: உலகமெங்கும் புறப்பட்டுப் போங்கள்! சர்வ சிருஷ்டிக்கும் ராஜ்யத்தின் சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கியுங்கள்! எல்லாரும் அதைக் கேட்க வேண்டும்! எல்லாரும் விசுவாசிக்க வேண்டும்! விசுவாசமுள்ளவனாகி ஞானஸ்நானம் பெற்றவன் இரட்சிக்கப்படுவான். விசுவாசியாதவனோ ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்க்கப்படுவான். விசுவாசிக்கிறவர்களை, தேவனுடைய வல்லமையையும் ராஜ்யத்தையும் சுவிசேஷத்தையும் காட்டும் இந்த இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட அடையாளங்கள் பின்தொடரும்: என் நாமத்தினாலே அவர்கள் பிசாசுகளைத் துரத்தி மனிதர்களை விடுவிப்பார்கள். புதிய பாஷைகளைப் பேசுவார்கள். விஷமுள்ள சர்ப்பங்களை எடுத்து உதறிப்போடுவார்கள். அவர்களைக் கொல்லும்படி யாராவது சாவுக்கேதுவான எதையாவது குடிக்கக் கொடுத்தாலும், அது அவர்களுக்குத் தீங்கு செய்யாது. பலவீனர்மேலும் வியாதியஸ்தர்மேலும் கைகளை வைப்பார்கள், அப்பொழுது அவர்கள் சுகமடைவார்கள்.

பரலோகத்துக்கு ஏறிப்போதல்

கர்த்தராகிய இயேசு தம்முடைய சீஷர்களோடு பேசினபின்பு, அவர்கள் கண்களுக்கு முன்பாகப் பரலோகத்துக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டார். **அங்கே அவர் தேவனுடைய**

வலதுபாரிசத்தில் உட்கார்ந்தார். சாவாமைக்குள் உயிர்த்தெழுந்த இயேசு, தம்முடைய வாழ்க்கைக்காகவும் மரணப்பாடுகளுக்காகவும் பலனடைந்து, பரலோக உலகத்தில் தம்முடைய பிதாவினிடத்துக்குத் திரும்புகிறார். சீஷர்கள் புறப்பட்டுப் போய், எங்கும் சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கித்தார்கள். கர்த்தர் தாம் சொன்னபடியே இந்தப் பிரசங்கத்தோடு கூடவே இருந்து, அடையாளங்களினாலும் அற்புதங்களினாலும் அவர்களுடைய வார்த்தையை உறுதிப்படுத்தினார்.

இந்த நிகழ்வுகளில் எது உங்களோடு பேசுகிறது, எது உங்கள் இருதயத்தைத் தொடுகிறது:

உங்களுக்குப் புதிதாக இருப்பது எது:

எதையாவது கற்றுக்கொண்டீர்களா, உங்கள் வாழ்க்கையில் நடைமுறைப்படுத்தக்கூடிய ஏதாவது ஒன்றை?

நீங்கள் எதற்காக ஜெபிக்கிறீர்கள்? இங்கே அவரைப் பற்றி வாசித்தவைகளுக்காக இயேசுவைத் தொழுதுகொள்ளுங்கள்!

நிறைவாக

வாசிக்கும்போது தேவன் உங்களோடு எப்படிப் பேசுகிறார் என்பதை நீங்கள் உணர்ந்திருப்பீர்கள் என்று நான் மிகவும் நம்புகிறேன். அவர் எப்படி உற்சாகப்படுத்துகிறார், போதிக்கிறார், அதோடு அவரிடமிருந்து வராத, ஆகவே நமக்குத் தீங்கு செய்கிற எல்லாவற்றைக் குறித்தும் எப்படி எச்சரிக்கிறார் என்பதையும்.

உங்களைக் குறித்தும், நேரடியாக உங்களுக்கும் அவர் சொன்ன எல்லா நன்மைக்காகவும் அவருக்கு நன்றி செலுத்துங்கள்.

உங்களுக்குக் கேள்விகள் இருந்தால், எங்களுக்கு எழுதுங்கள்: hj-ronsdorf@t-online.de

புதிய ஏற்பாட்டின் வேறு பகுதிகளை www.hans-joerg-ronsdorf.de என்ற தளத்தில் காணலாம்.

இன்னும் சில முக்கியமான ஆலோசனைகள்:

வேதாகமத்தை வாசியுங்கள். முடிந்தால் ஒழுங்காக.

மற்றவர்களோடு சேர்ந்து வேதாகமத்தை வாசியுங்கள் – அதைக் குறித்து ஒருவரோடொருவர் பகிர்ந்துகொள்ளுங்கள்.

தேவன் உங்களோடு நேரடியாகப் பேசுவதுபோல, தம்முடைய வார்த்தையை உங்களுக்கு உயிருள்ளதாக்கும்படி ஜெபியுங்கள்.

பகுதியை உரத்த சத்தமாய், இரண்டு முறை தொடர்ந்து வாசியுங்கள்.

இந்தப் பகுதியிடம் பின்வரும் கேள்விகளைக் கேளுங்கள்:

இந்தப் பகுதிக்கு நீங்கள் என்ன தலைப்பு கொடுப்பீர்கள்? இந்தப் பகுதி தேவனையும் இயேசுவையும் குறித்து என்ன

சொல்லுகிறது? இந்தப் பகுதி மனிதர்களைக் குறித்து என்ன சொல்லுகிறது? இந்தப் பகுதியிலிருந்து நாம் என்ன கற்றுக்கொள்ளுகிறோம்? நாம் என்ன செய்ய வேண்டும்? இந்த வார்த்தை நம்மை எப்படி உற்சாகப்படுத்துகிறது?

நீங்கள் மறுபடியும் சந்திக்கும்போது, உங்கள் அனுபவங்களையும் நிகழ்வுகளையும் குறித்துப் பேசுங்கள்.

இயேசு கிறிஸ்துவில் அன்புகூர்ந்து அவரைக் கனம்பண்ணுகிற, வேதாகமத்தை மதித்து, வாசித்து, கருத்தோடு எடுத்துக்கொள்ளுகிற கிறிஸ்தவர்களோடு தொடர்பையும் ஐக்கியத்தையும் தேடுங்கள்.